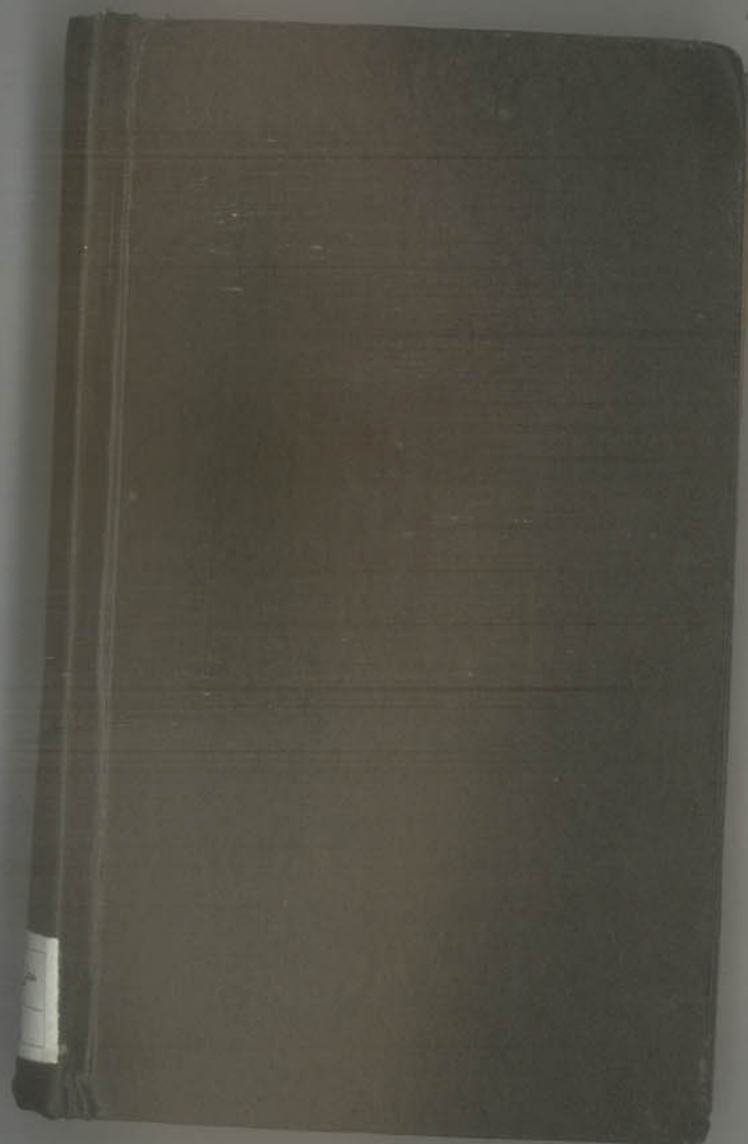

کارخانه معانی بافتنی
نورپور ۱۷، ۶، ۳

۱۷، ۶، ۳

۱۹۱۲۵

۲۱-۲۹

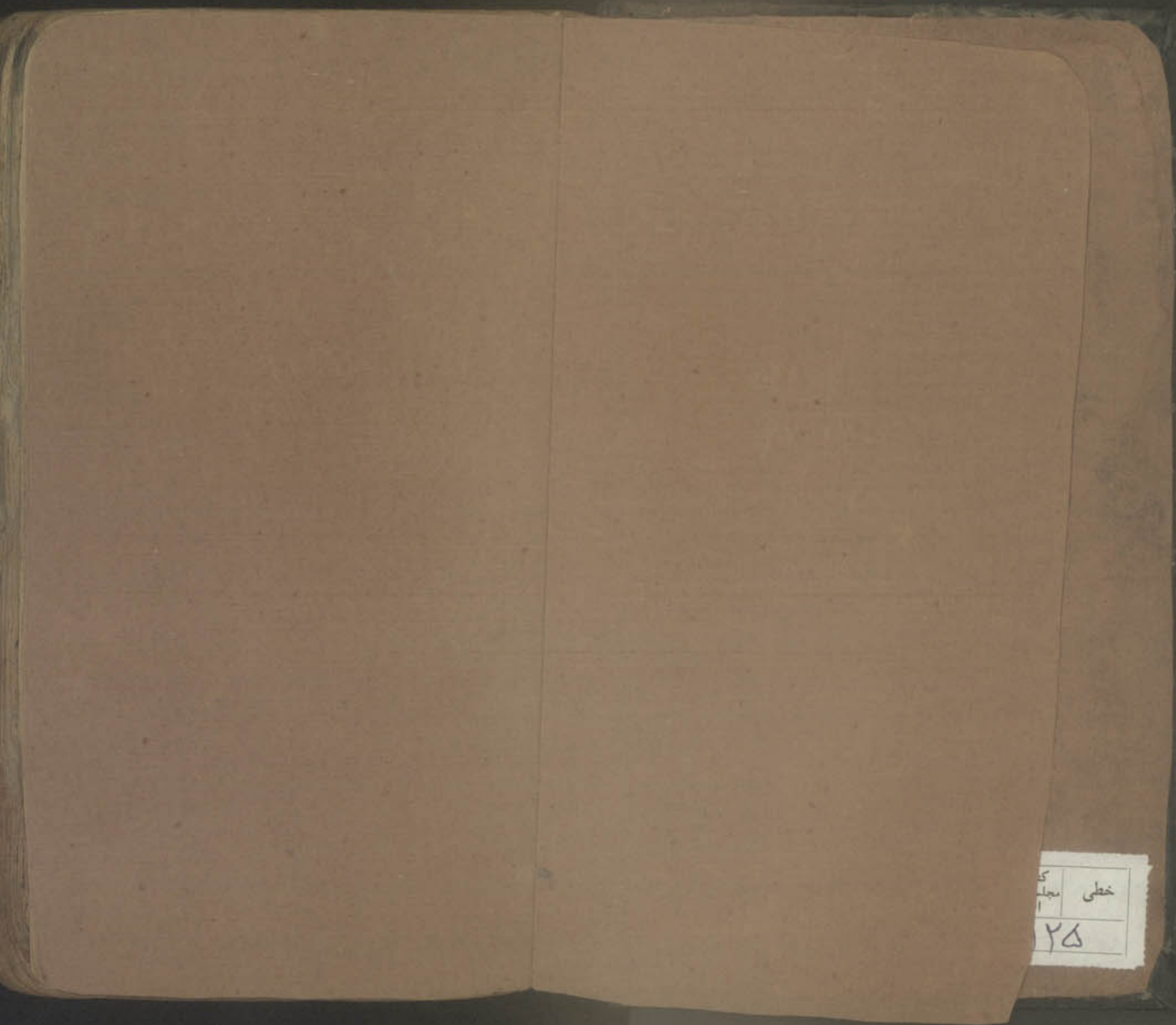
خطی
کتابخانه
مجلس شورای
ملی
۱۹۱۲۵

۱۹۱۲۵

۲۱-۲۹

و اضطرار نفس و رفتن و این مصلحتی است و موافق و سیاهی زبان
مایل بر روی و اگر تری با عصاره و بر بند خرد از نشود و عشت و عجب
وزدی چشم و دیگر علامت است **علاج** صندل سفید و کافور و دانه
در کلاه سر که سائیده و سحوط کنند و اگر علت از او به بر کز و نس
دفا حجامت کنند یا وضو قیال و خون راسته دفع باید کرد یا
ضعف طاری میشود و اگر در ستم خون از نبی روان شود از
بحران گویند و نمیکشند که موجب صحت است و اگر از حد اعتدال در
گذرد باید نسبت و حد اعتدال بیشتر باشد **در آب خورشت**
نمونه های شیره خرفه و آب انار و پنجه شش نیز نافع است و همچنین بعد از
یک یا سه گلاب جو به دم سرد کرده بکاه خورده باشند و دوم دم
سنگین سباده در آب الص حله کرده بخورند و اگر تشنگی بسیار باشد
آب که در بران بخورند خرفه دو درم در آن سائیده و صاف
کرده با نم درم طایفه سوده بخورند و شستن دست و پا با آن
کل غش در آن جو سبده باشند و اگر تشنگی باشد بر کب سید
فرش کنند و کل سیخ تازه و صندل سفید و کلاه کافور و حوالی

خطی
سجل

۲۵

۱
۸
۸
۳
۹
۶
۸
۷
۶
۱۱
۸۱
۸۱
۳۱
۹۱
۶۱
۸۱
۷۱
۶۱
۸
۱۸
۸۸
۸۸
۳۸
۹۸
۶۸
۸۸
۷۸

نگار دارند و اگرستان باشد سکونت در منزل متدل باید کرد و سیاهی
 زبان را بکوفه که با یک سبخل قند تر کرده باشد بمالند و غذا شورایی
 کدو و پهنای موافق بود و علامت سرگرمی و نوبی و بیانی و بیانی
 و سرخی زبان و چشم و بی رگها و سر و عروق مفصوده و خنده است
 و در علامت اعلا **علاج** خوردن شربت عسل و تخم صندل و تخم کدو
 در سه توله آب شسته و چهار توله آب شسته و در دو توله کلاب حلاوه
 در شسته کنند و بوی آن در زبان مداع رسانند و اگر سرگرمی از بوی
 علامت است سرگرمی و اخلاط عقل بسیاری خوار شود و آرامش
 و در طبیبی و سایر علامات غلبه غم است و مقسم را بویانی
 شربت کوبیده **علاج** سر شربت بلغمی نمایند و علامت باید در سرگرمی
 بول است یعنی بول بزکات و دلیل است بر موت و اسهال
 اگر تمامی نوحه با ده مداع شده **دک** برای سرگرمی این باشد که
 حرکت کل هفت یا هشت نه ماشه سوس کندم چهار توله آب
 نهدی چهار توله آب و شربت چهار توله آب کنار باقی چهار توله
 اینهمه را در چهار توله آب جاده بچشانند و فیلد و شربت جوش ساید

اول در دوار از زانو تا پیرین از بار چینه دوار کوبه نگاه دارد
 و آب از زیر طرف سوراخ در انداخته بالای پای از زیر و از دست
 طرف زیرالش کشند و بار چینه را از سیمه از طرف بالا بکشند
 و وقتی که آب سرد شود بار از بار چینه صاف کنند تا خشک شود و بعد
 از بار چینه دارند و بعد از دو پاس بار یکشنبه **علاج**
سیدم در دوار و سید یعنی گردیدن سر و داری چشم بوقت بر خاستن
 سبک صفرا یا خون یا لغم باید است اگر علامات صفرا یا خون
 ظاهر باشد فصد و فصال یا حجامت مسافین یا رک اکحل کنند و بعد
 مطلق خارج بدهند و نسخ آن در حرکات نوشته شود و در ای
 صفراوی هر روز شربت خنک شش قدری بخورد **دک** فصد و فصال
 و در بچین باره بوسیدن ناف است و اگر از لغم یا با بوسیدن
 و و الا آن خرد و در طفل و بلیله عمر بر سر بوده هموزن آن
 قند سیاه کنه آینه غلوله کرده بمیلم نه بار خورد **دک** در دوران
 و بواسطه سر که از سردی باشد این روغن استعمال نمایند اگر روغن
 کنجد یک انار نیم دمنوره اگر سیاه باشد بهتر است انار کوث و کای

پوست خ از زهر یک نیم ماه جو کوب کرده در آب خنک شسته و چون صاف
 خوش نشسته و با روغن آفتاب خوش بر و این آرد و با پنبه و لوبانک
 و اجزی عاقر قضا نیره سیاه فلفل کبود طبعی سول بمیکه ام چون
 بسوزد روغن مانده صاف کرده بکار برد **دکتر** سیاه دانه در سر که
 ر کرده در سایه خشک کرده با دو درم شیر عورت سیاه و سوسن
 کشته بغایت نافع است و خوردن پیل بلک نیز نافع است **دکتر**
 از خوردن و بوسیدن روغن کچر مانده **دکتر** در پاش رو
 یعنی علت آنکه از بادیه است و مثل فای که در بندوی کجاست که
 گویند و جوهر که نام تن مانده فای که در دست و تنه و کمر است که
 کشیده شدن و دست ماندن مخصوص و کفوه و غش که اطباء
 به حدوت اینهمه که بادیه است و در و مخصوصی که با علامت خلط
 از اخلاط باشد آن نیز داخل با ش روک است **دکتر** در
 بگویند و اگر در زهر سپید نمک سنگ نمک سیاه فلفلین برابر کوفته و
 سخته یکجا کرده بسوزد و کوفته و جوده از یک درم تا دو درم خورد
 و خوش پوست سخته و آب بالای آن خورد تا کماه جمله امراض

بادی و گرم شکم در دست و کمر را نافع است **دکتر** در سباج سخته مال لکمی تم
 دستور چهار وزن بر اثر لپانک جوهر و کجاست جوهر یک نیم سنج ای
 جوهر و سباج و آرد نمک و کمر را نافع است و نافع است **دکتر** در
 جوهر مال لکمی سخته و نیم درم جوهر کلوخی و مصلی سیاه کم کویه از هر یک
 دو می جو کوب شده در می دام روغن کچر خمر کرده در سخته کجاست و در
 باله و اندر می وادی بر سخته نماند فای که از نافع است **دکتر** در
 سباج نافع است سخته درم سه کا و درم نافع سباج در سخته خوش نشسته
 جوده طشت شود سه دور کرده نیم آرد سخته داخل کرده کفیه سباج تمام
 شود و خوراک از یک درم تا یک درم **دکتر** برای جبهه در اعضا فای که
 که از نافع است سباج در آب سس کرده نیم گرم ضماد کنند تا یک درم تمام
 روز اول نفع بظهور آید **دکتر** برای درد اعضا کتول و خوردن بر آن باله
دکتر پوست سر سس سوده و سخته خشک و خنک و در سباج و سباج بود **دکتر**
 کتول پوست سر سس کچر سخته بماله **دکتر** زنجبیل زرباد و وزن برابر
 کوفته سخته باله و بالایش سخته کشته و دو نام شب به دارد و صبح و سخته
 چند شب بمین قسم باله **دکتر** برک انار در سباج و سباج و صاف نموده

بوستنج او خرم ملک خردم در شاهان زده درم اب کجوشانه

و کای نفس خنان است رود که محسوس کند و در دکان مانند

مجلس اول
در روز پنجشنبه
اول ماه رجب
سال ۱۰۹۵

سوده و خنده بار و عن کا و جرب کرده در چار درم عمل منجیه روز
 شش درم بخورد باقی علاج خن است **دگر** حب الشفا بقدر
 بخورد شش چهار گرمی شش بخواب شب فرود برای
 این مرض از هر قسم که باشد بهترین معالجات و جرب
 بریز از سیر پیاز و کنیز با قناد و لوبیا و نخود و اغذیه بخور
 و هم از قند طعام خاصه در شب **فصل دوم** اگر علائم خون
 ظاهر شود و قیال بکشد و بر سر دوش بتاخ یا کدو حاشه
 کنند یا کرک صاف کشانند و اگر خلطی دیگر باشد سه روز صبح
 مسهل مطابق مرض دهند **دگر** حب الشفا و از آنقدر بخورد
 را موافق سن و وقت شب بخورد که برای قیال و قیاس نام است
دگر مغز تخم قهوه زعفران نبات همه برابر باشد و
 صبح در سحرین سه قطره بکشد **دگر** نیم مغز سه منه و دوم
 عدد و فلفل گرداب سوده در یک سوراخ بینی جان نفوذ
 بد که در مخرج رسد و شخصی خشک هم نفوذ کرده **دگر** لیسنگ
 که قوی از لکوره است آب سوده دوسه قطره در بینی بکشد

سوده و خنده بار و عن کا و جرب کرده در چار درم عمل منجیه روز
 شش درم بخورد باقی علاج خن است **دگر** حب الشفا بقدر
 بخورد شش چهار گرمی شش بخواب شب فرود برای
 این مرض از هر قسم که باشد بهترین معالجات و جرب
 بریز از سیر پیاز و کنیز با قناد و لوبیا و نخود و اغذیه بخور
 و هم از قند طعام خاصه در شب **فصل دوم** اگر علائم خون
 ظاهر شود و قیال بکشد و بر سر دوش بتاخ یا کدو حاشه
 کنند یا کرک صاف کشانند و اگر خلطی دیگر باشد سه روز صبح
 مسهل مطابق مرض دهند **دگر** حب الشفا و از آنقدر بخورد
 را موافق سن و وقت شب بخورد که برای قیال و قیاس نام است
دگر مغز تخم قهوه زعفران نبات همه برابر باشد و
 صبح در سحرین سه قطره بکشد **دگر** نیم مغز سه منه و دوم
 عدد و فلفل گرداب سوده در یک سوراخ بینی جان نفوذ
 بد که در مخرج رسد و شخصی خشک هم نفوذ کرده **دگر** لیسنگ
 که قوی از لکوره است آب سوده دوسه قطره در بینی بکشد

در این کتاب
 در این کتاب
 در این کتاب

بجوشانند تا باغ مانده گرم در شب به تمام خواب مانده نهوه بخورند شب
 دوازده ساعت است **دکتر** ریحان فلعین تیره تیره کمالیست
 ایلست زیره هم بر آن رس کرده و روی خوش بوی خدای حج میرج
 الاهی کوفه و خنجر با نمره دو و خنجره قند سیاه مخلوط سازد و در
 بخور زکام و نزله و پیش دفع شود **دکتر** حلت الشفا و معجون
 برای نزله غایت مفید است **دکتر** سکنجودن خوردن برای جمع شام
 دفع است **دکتر** بر شرف وقت خواب اسطوخودوس را در دهن بخورند
 خوردن و مداومت کردن نزله و درد و فمیل و رو بوی و خنجر
 بصرا بر در زده که داودی مجرب شده **دکتر** برای نزله جو کنند
 و بخور درخ و عذرس و کافور و زعفران و افیون هر یک را
 کوفه و خنجر بر دیوار بگردانند که در وسط آن سوراخ کرده باشند
 طلا کرده بر سر و شقیقه چسباند **دکتر** برای کثر عطسه ریحان کوفه
 فلفل دراز و فلفل کرد مقادیر در روغن کاه و کاه بجز در روغن کاه
فصل شانزدهم در خراز یعنی سبزه سرکه از او فاکو بنفشه
 این نمک سنگ اطراف نزله زاک همه مساوی در آب کلوی

انجلیت

دکتر سکنجودن
 دوزخ و عذرس و کافور و زعفران و افیون
 کوفه و خنجر بر دیوار بگردانند
 طلا کرده بر سر و شقیقه چسباند
 فلفل دراز و فلفل کرد مقادیر در روغن کاه و کاه
فصل شانزدهم در خراز
 یعنی سبزه سرکه از او فاکو بنفشه
 این نمک سنگ اطراف نزله زاک همه مساوی در آب کلوی

از که

تر کرده دو هفته بار در روغن سریش باله موی را بپایان نهند **دکتر** خور
 با کینه نازه کا و نازه سائیده در سر اندازد و بعد یکس سر بشوید **دکتر**
 روغن سریش و فلفل کاه و کاه کرده بخورند و بعد سر کرده در سر اندازد
 و بعد یکس سر بشوید **فصل هفدهم در مقصره** یعنی دمی کی در شها
 حوز که در سر و روی پدیشها و روی لرج از وی طاهر شود مثل عمل
 و کاهی خشک و کاهی رقیق **علاج** کشتانی و قیال کشاید
 و حجامت کنند و با زو خون بکنند یا مهبل داده باید داد اگر فصل
 و بعد فمیل باشد **دکتر** زاک شان لکه بر صفا کنند **دکتر** قیل
 خام در اسنج مار و پوست انار در زو جوبه هر یک سه درم فمیل سر
 بار یک موده و خنجر ام موم در شایده دام روغن کاه بکند
 و مینت دام سر که انداخته باله نامریم شود و سر باله **دکتر**
 قیل بخور و شکار نیم جود سائیده در روغن فلفل خلط کنند و باله
دکتر پوست کفش کهنه سوخته در روغن فلفل و خنجر باله **دکتر**
 طلا کردن سکنجین نازه کا و آب سفید که مدهوی کانه کو
 در ندره مجرب شده و برای باد خورده **فصل هجدهم در خراز**

سورف کوه پاکه

در دار الجبله یعنی باد خورده و این علت نشود موی را نشوافتد و کم در
حدوث این از اجتماع رطوبت فاسده است محرق کشته موی
ضعیف کند و برزانه علامت آن اگر از خون باشد رنگ آن موضع
سرخ باشد و از بلغم سفید و از صفرا زرد و از سودا سیاه **علاج**
نخست مضد قیال و حجامت زیر ریح و کلک در آن موضع
در یکاه سه کرت و شتر خرباب بمون انعامالده و در او کشند
در کل که نعل تازه بر دو دست مالیده رطوبتی که از آن بر آید
سه روز نهات بجهت روزی اول موضع را بخوبی بشویند
سرخ کنند **در** بعد کلک زدن سر کین موش بر روغن کرم
طلایا کنند **در** بار چو دنگ نخشن نماینده نمک مالیده پس
سیاه گنبد بر وزن مساوی ساینده طلایا مالیده اند و خواهد
چون شکسته شود موی ظاهر خواهد شد و مرست **در** قند سیاه
و سر بر آب کوفته صاف کنند بعد آن خراب شده سیاهیه طلایا کنند
در اگر از بلغم باشد شخم حنظل کینیم باشد که از درم با
سوده شتر کرم بخورد و سه هفته هر هفته یک روز بعد خوردن او

آن موضع را با راجه درشت بمانند چون سرخ شود و باز و بر کاله
کرده بمالد **در** کتخت سیاه که میندوی جهان بگویند باز سیاه
را با بر در روغن کچک بریان کنند چند آنکه بسوزد و روغن مذکور بر
بر آن موضع بمالد انواع باد خورده دفع شود **در** روغن حنسته
الکواهل یکمتر بنمایند مرمره بر آنجا طلا کنند طریق روغن حنسته
بر آوردن آن است که حنسته بطریق بنال حنتر جوده باشد **در**
موضع مرض کلک زده با پاکه ششی خراشیده حنتره کوبیده
با آب بس کرده طلایا کنند **در** دندان قبل بر منجلی بسوزد که در دوش
برون نرود خاکشش شتر میشناس کرده طلایا کنند و اگر کشت
با غنر دافوی بود **در** اول جابجراشته و در وجه را در روغن
کچک سوخته و صاف کرده طلایا کنند **در** موضع مرض بارجه
درشت با پاکه ششی خراشند که سرخ نشود و باز مرمره و سر
بمالد **در** پس افکنده مکس باشد معشش شست طلایا کنند اول
انجام رسوخ کنند و دوایه است با آئینه و در کنند بعد باب کرم
شود **در** سفیل یعنی با بر حنظل که میندوی کانه کونید کاله

خوبتر باشد و پوست از او روی ورق علقه در میان خشک
 کند بعد کوفته و بعل طلا کند **فصل دوم در علاج زردی و این**
 علی است که تمام موی سر در پیش رختن کرد و سبب حدوث این
 پوست جلد است یا الساع یا ضیق نام **علاج** فصد و بعد
 باب اول و بلبله سیاه شود و دانه را در روغن کچالو کرده
 بر سر در پیش مالده موی از رختن بماند **دکتر** پنج خوب کرده درم
 باب سخی کرده در شا از ده درم است و مشت دانه روغن کچالو
 بچوبش انداخته بماند روغن صاف کرده بکشد و در پیش
 موی بدان چرب کند **دکتر** روغن کل با نمک سیاه به مالده
دکتر برای رختن موی و خارشش خشک شدن موی سر در پیش
 چوبی مرغی کوبیده اش نمک سنگ کل مپوه مخلوط فرمای
 کشول از هر یک یک درم شده دو نیم درم دو انا باب سخی
 کرده و بشبه آغشته مالده و یک اس بکشد از دانه خشک شود بار
 نشوید **فصل ششم** در بیان تشقش شریعی تر فصدان موصوفه
 این علت از غلبه پوست بود **علاج** ان پنج سوسن کپساره

کل مخلوط با کلسر سوده طلا کند **دکتر** بهنگامه اوله بلبله نشوین
 سخی کل زاکسیر کبریه سوده در سر اندازد **دکتر** موی حوز
 غور است که بر می آید و در پیش و منک در روغن کل حل کرده خفه
 بماند **فصل هفتم** در فراط جود موی که یکدیگر کشند **علاج**
 مغز بلبله موزن ان فصد سیاه باب سوده در سر اندازد و مالده
 با سالی کشا ده شوند **دکتر** افعاب سخیول در روغن بادام در سر
 کشند **فصل هشتم** در بیان تشقش شریعی رو یا سندن موی **علاج**
 روغن بادام در حصه و محل ریش مدام بماند و حرارت از بند
دکتر حصه مرغ در حرمت سینه زرده او کوفته در شیشه بچکانند
 و در جای که موی نباشد با ستره صاف کوانند به مالده موی
دکتر روغن سبزه درم یک شش کلدیم اب الیله برابر روغن
 همه را بنزد چون است بماند بکانه ارد و هر روز دوسه مرتبه مالده **دکتر**
 کل کوفته بل درین باب نیز فاص است و طریق استعمال ان
 در باد حوز و نوشته شد **فصل نهم** در طول مشرعی درازی
 موی **علاج** الم کشول نار جل وزن برابر در سر پیش ساسبه

طلا کند و دو ساعت بگذارد بعد از آن بابت ابله بشود برای اکثر
امراض موافق است **دگر** که گوشت بر روغن کهنه سوده در برورش
باله خارش را نیز نافع باشد **فصل هفتم در علاج چشم و غش**
درم حنا بچند گرم کوفته و بخیخه بر روغن گل بر سر سازد و بابت گرم
خمر کرده شست با لایه بالای آن برک بر آن بچرخد و بخوابد و صبح
بابت گرم بشود **دگر** اطرافین روغن گل پوست بلمه بکشد
شوش این برادر سوده با کیم بر خمر کند و زبانی بداند باز
شب بر برورش طلا کند و برک بپاید بچرخد و صبح
بشود و در ممانه **فصل هفتم در علاج چشم و غش** یعنی شیش
علاج سه ساعت را در روغن کهنه و خاکستر با جگه شستنی خندان با لایه
که ناید بد نشود و در زبوی باله شیش سرد و اگر در ممانه
شانه کند شیش سرد **دگر** **فصل اول در علاج چشم و غش** و شیش
بر بست و چهار فصل **فصل اول** یعنی در چشم اگر از
خون باشد چشم سوزان و سنج و بجه نماید **علاج** برک فضا
ارزودست بکشاید و اگر مانع بود برک کلل کشاید بار

چاک

چاک کردن حجامت شح با کدو کند بعد از مطهر با مطهر
خیار چمن طبع را نرم کند و شح بر یک درم گیاه نوشته بشود
دگر لب حجت دفع رید و درم لوده یا با یک سائده کلک
مانند و کلک مذکور کا حسیب سائده یک عدد بهلاوه سده
را بر اصل کشاید و در از آن بر خیزد آن کا سائده کلک مذکور
بر دو بهلاوه و اگر خون پوشد چون دو درم و خور و کلک
بر آورده بکشد و با قدری طلاس مقداری از او بکشد
سائده بر اطر اخشیم لب نماید در عمل دو سائده شفا حاصل
شود **دگر** ادویه دفع سرخی چشم و اگر از چشم محروم است قدر
برک اسبی و قدری افیون و زاج سفید که بریان نموده باشد
و پوست حشاش بر همه ساوی الوزن با کم و بیش کوفته
در آب پوست تر نموده در چشم می کشاید باشد رو در وقت
باید **دگر** آنروز که چشم بدو آید در حال برک و متوره شبله
و شیره او یک قطره اگر چشم است باشد در گوش
و بخوبن عکس آن بکشد **دگر** نسخه معتدل برای اکثر امراض

در این جلد کتاب مذکور در کتاب

بگذرانند غدا انان و بنیر

چشم خایه ای رید خار و بار و جرب است از غفران می بران جی خیر
سید اصل السوس فاعل سینه و جی مغضول احکام مشهور منک
له با تو یا غوره برورده برورده برورده برورده و صلا
گروه شایف از بد وقت حاجت که چشم و بالای ملک چشم
طلا کنند و بنین ز انکت پا محکم معاینه مغفیه است و در آغاز
شیر درخت آگه که در تران سوراخ نباشد اگر چشم است باشد
در ناحیه انکت مایه ج و اگر ج باشد در است و اگر در دو بود
در هر دو تر کنند و در آغاز جبهه روح مواد خرمه کوفته و تخمه و
رسوت و خدی سبزه و کونار و آب برک لمیون کاغذی و اگر
نباشد لمیون که باشد سینه ز طرف اینی بد سینه اینی با جها
کبری معده بر اطراف چشم طلا کنند و در هر سه مرتبه بگذرانند و او
الساعت است و در افقون و بهنگی از هر یک یک باشد در او
این از دست این باشد که در وقت میل چهار یا سه سحر باشد
و فکاه از بد و در چشم کشند و در حقن طلا نمایند و در آغاز بود
ملک کالی بکلاس سینه بالا و کرد چشم طلا کنند و در انکت

در این جلد کتاب مذکور در کتاب
بگذرانند غدا انان و بنیر
در این جلد کتاب مذکور در کتاب
بگذرانند غدا انان و بنیر

دارم

دارم رسوت کیر و ملید هر یک یکدایم با سینه طلا کنند و در انکت
تازه مالیده در باره بوتلی سینه و در طره در چشم بگذرانند و در
پا و لهری نکر عمل کنند چمن قسم اخر روز برای دمای و صفراوی
بهترین معالجه است و در پوست خنثی اش بهنگی لوده برکت
منقر کسکو از از هر یک یکدایم بوتلی سینه و آب بوت چشم
تر کرده زمان زمان در چشم بگذرانند و در سینه پوست خنثی اش
هر روز بوتلی نو بعل آرد و در کتاره نماند که نماند در آب سینه
طلا نمایند برای رید فرمن بطین از وحدت بصیر از ترافع است
هر قدر که کتاره باشد خوب است و برای صفراوی در آغاز طلید
یکدایم عدد و کافور و سنج زعفران با سینه بکلاس سینه کوف
چشم طلا کنند و در یک ساعت نفع ان ظاهر شود و اگر از طلیم با
ملکها درم کنند و کالی چشم و دودین است است و کالی خوش
آید و بخار و در هر که در چشم ظاهر شود علاج با خوراقی و نمک
قی کنند و عاقبه نماید بعد از غسل هر یک یکدایم برابر سوده چشم
کشند و در جمل جوب ناکوتید از هر یک یکدایم با سینه کرم کرد

بالای چشم طلا کنند اگر از آب و باشد چشم سرخ نماید و در وقت صبح و شام
 باشد و اگر چشم رود و در دو اگر بر پشت چشم گذارد و زود خشک گردد
علاج تخم بند انجیر لوده هر یک را جدا جدا در روغن کاه و جان بریا
 کند که سوخته نشود و در میان روغن ساقه طلا کنند **دگر** دودار
 بد با کله سندی باشد بر آب س کرده و کرم نموده طلا کنند **دگر** ضد
 سفید رنگ سرخ سوسن چون نمک سنگ ساقه کرم
 طلا کنند **دگر** تخم نمک سرخ سوسن لوده نمک کبر سوده
 باروغن کاه و در چشم کشند **دگر** در خوش کلو تر پخته شده و بخیل
 در از آنجمله نوشته جمیع امراض چشم را نافع است و اگر در
 چشم از کرمی افتاد یا آتش حادث شده باشد از بلبله کالی
 کل کنند **دگر** بلبله در شیره لیمون محق کرده در چشم کشیدن همین
 منفعت دهد **دگر** اگر کسی را کینه شده باشد خون گرم که بر کچه
 در چشم کشند فی الفور بکوشد و خون شیر کانه در چشم کشند
 برای رمد کند و اگر امراض چشم فقی تمام دارد **دگر** برای سرخی
 چشم و دود و دگر از از چشم که کینه و غمزن باشد و سبب است

استعمال

استعمال و اگر از ج چشم بریم شده باشد که زبان سندی بکلی گویند
 افیون خالص یک دم در ظرف مسی بی فانی با دستم جوشت که به
 مس در آن وصل کرده باشند با شیره بر زبیل کرم باشد
 بلیاس متصل با فاصله سعی کنند شیره مذکور هر گاه در تحت چشم
 و کمر اندازد تا آنکه یک بهر مثل مرم شود در صدف نگاه دارد و به
 اکشت صبح و شام در چشم کشند و اگر خشک شود در شیر زن کشند و
 که آتش وصل نموده نگاه دارد و استعمال کند خاصه برای دمع
مصل دوم در قرصه العین یعنی ریش چشم حدوث این علامت زنی
 خون باشد و از اخلاط حاده محروم که از عقیقه پدید یا شیره یا ضرر یا
 سقط واقع شود و در سایر طبقات حادث گردد و با دود ملحه و عینی
 و قرصه محسوس شود و چنانچه در ملحه و سفیدی چشم نقطه سرخ
 بد است و زیاده تر بر سرخی چشم و در عینه در پس مدق تر نقطه
 سرخ بود و کهای سرخ باقیه کرد او باشد و در قرصه نقطه سبزه
 بود و در سیاهی چشم ظاهر گردد و غیر از این طبقات بحسب دینی آید
 لیکن در چشم فساد عظیم می شود و طبعه زرد گردد است

بلبله

و چون آمد او کشته منفر کرد و طبابت ری سیلان نماید علامت است در
جسم خستام در ابتدا است در دو خلیج و ضربان و سایر عوارض
علاج نشسته از روت از هر یک دو درم کند رنمیدم بجهت خوری بر
قرص باشد **دگر** افیون را با سوده بر چشم طلا کند **دگر** تخم
کمان شکلت یعنی میوه در آب تر کرده لعان در چشم چکانند
در زده مضیغ و زعفران سوده طلا کند **فصل سیوم** در
یعنی ط چشم علاج آن اگر از آبله باشد باقی را در آغاز اگر کرم
کرم بود و غایب خون باشد فصد رکت ففقال با حامت ز بر فوخ
کشد و سر بخار آب گرم دارند **دگر** نبات نشین بخی کرده در چشم
کشد و چند روز و وقت مداومت نماید که در او علامت است **دگر** بیکر
فکلاب سخی کرده بر کل چشم کشد **دگر** صابون نوزن یکدم
روغن تلخ چهار درم هر دو بجهت نیز چون سر شود و کف و
نشسته نگاه دارد و مقدار نمونک خرد لعان و آن ساسده
در چشم کشد و اگر یکدم کافور با بن ضم کند اقوی شود **دگر**
بلبله کیم که بی ناخن قیل که سوبان بر زده کرده باشد با خرد **دگر**

سر سینه نموده در چشم کشد برده را نیز نافع است **فصل چهارم** در آبله
یعنی لکه که رو خیز گویند بر شب بر چشم دهم و ششم محکم نمایند
دگر با نبات یا آب کشی نقره خراشته بعد از شستن با کسوت
سایده چشم بر کند اما کسی که دست درین عمل داشته باشد
عنان کس بخراشته **فصل پنجم** در جرب یعنی خارش چشم علاج
رکت ففقال کشاید و بعد بجهت مطبوخ بلبله **دگر** شوره سفید
بار یک سوده مثل سرمد در چشم کشد رنجش خزه و خارش ملک
چشم و سرخی پوست دفع شود **فصل ششم** **دگر** یعنی خارش تنها
علاج رکت ففقال کشاید و در کایه بسیار روند و اسحاق نکلا
سوده در چشم کشند **دگر** نو بای سبزه و قوتها سفید رنگ صبی
باشد و نبات و کافور بر برابر آب سازند و هر روز با سبزه
سوده در چشم کشند **دگر** شوره سفید کشیدن نافع است
دگر مغز کله یک حصه معر کیم بلبله دو حصه معر کیم بلبله سه حصه
کوفته همه را با آب سس کرده شیاف سازند و در چشم کشند عار
و آب رختن از چشم باز دارد **فصل هفتم** در صلاب یعنی با نهی

و آن کتخنی موی ترکان و سینه شدن پلک مانند در آغاز علاج برود
و در زیر چشمه علاج است **علاج** اول دماغ را مسجوط آب بر کتشی
حوزه پاک کند و باز سحر آب گرم دارد و اول می باید که حد اماره
بخورد و چون نفقه دماغ شود انگاه تو بنارس و سنگ لهری در
برابر در کلاب بکزد و سخت کرده لکامه دارد و لکلاب حکم کرده در چشم
کشد و تا اثر دوا باقی باشد چشم را مالند تا آب بر آید **دگر** موی را
کوفته شکر و سرخس و تخم بخت چشم طلا کند و دوا مست نماید **دگر**
در شش برک و دانه و شکر برک بپزند که سینه بکند و در سایه
خشک کرده در روغن کافور و زرد و دوده آن ناسه نفقه در چشم
کشد موی را بخیه بر آید **دگر** احمود سوده مسیدی سبزی مرغ آفتاب
بر سلاق طلا کند **دگر** مسر و خسته چهار رات که سیس و خسته شسته
باشد زعفران چهار رات که مرچ چهار رات که لطیف کل سخت نمود
لکامه دارد و بر سلاق کشت **فصل ششم در معده** یعنی زیادتی گوشت
که در گوشه چشم نسوی می شود چون بعد از کتاش شود زنگار شود
هر دو برابر آب سوده بر روی آنکه دارد اگر دفع شود بهتر و الا

گوشت

گوشت زیاد برود و سفیدی سبزی مرغ بر روی مالند **فصل ششم در شش**
یعنی میندگی و آن زیادتی میزد و پلک مال است عارضش کتانی مالک
در وقت بار کردن این علت را دوا شود و الا دسنگاری اندازد
بد و آب شود و علاج نوشت و بوی سبزی رو آب سوده بر روی طلا
کند **فصل هفتم در شش** یعنی انجی و آن مالش شد در از کتاش
چشم بر آید که علاج بر جاک کردن حجامت کردن یا سر زنج
دگر اگر چشم است باشد را کتشت بزبانی چپ و چپین بر عکس
رشته خام صفت نام مضبوط بندد **دگر** بکس را سر دو کرده بخا
مالند **دگر** در استه اموم گرم کرده بر روی سینه حنکرت حنکند
دگر کتشت دوباره کرده مک باره اندکی گرم کرده بر شش کتارد
دگر سنگد آب سخی کرده طلا کند **دگر** زاکاب سوده مالند
دگر رسوت با سینه بونی بند و گرم کرده مک کند سینه
ترید سینه آب سوده طلا کند اگر علاج به بکزد و مقراض برید
ناخن بر آید **فصل هفتم در طغی** یعنی ناخنه علاج سخت دماغ را
صاف کند مسجوط با کتشی باز بر کوشش باشد در چشم کشد

دگر کند و کتاب سوده در چشم کشد و زدی نفع طاهر شود **دگر** نمک
 قو نقل بر دو مساوی گرفته سخی نموده نگاه دارد و در چشم کشد **فصل**
طرازیم در طراز و آن نقطه سحر یا کسوت بر بقیه چشم علاج
 یتیمکری بر آن کرده و کتاب حل سازد و بنه تر کرده بر چشم
دگر بر گوشت بر کشد خون گرم آن در چشم کشد **فصل** **دریم در**
 و آن برده است شبیه بر کهای دریم باشد بر بقیه چشم اگر
 از خون جملی شود علاج قصه فیال یا حاجت بر جای کند
 بعد از طریقل بر روز نقد و دوام بر و غن بخورد **دگر** زنجبیل
 فلفل در از کج میل نمک سنگ از طریقل کف دریا بر آب رخ
 سرخ یعنی منسل بوبست بر بقیه بر آب بر سوده سرد
 و بر روز در چشم کشد و آنچه در آب جربوشه شده یعنی همان
 باید کرد و چون قوی و مطهر کند شود سنگاری کند **فصل**
چهار دریم در **نموز اید** یعنی بر و ال علاج کفون خالص
 یا خون باخته حل کرده نگاه دارد و موی را کشد و سرخ موی
 طلا کند **دگر** دود خانه و مضیه موج با خون باشد آنچه سخی

نموده کولی است نگاه دارد و کولی با خون باخته سخی نموده موی
 کرده در پنج او طلا نماید **دگر** موراموخته کندن سحر سور سوزن
 کند و مضیه موج را بر سر داغ طلا کند **دگر** کلیلی کلان کرد و گوش
 سکه سینه باشد خوش را بر آورده بر و ال طلا نماید در حال
 دوسه مرتبه دفع شود **دگر** کف دان شتر سخی مست در ظرف
 برنجی گرفته بر کهای تنسی در آن بساید و کولی سبزه و نفع بر و ال
 نموده در رخ آن کولی بد کور ساسنه طلا سازد در عمل دو
 نوبت موزوید **فصل** **ماز دریم در** یعنی شب کوی علاج
 آن اگر غلبه خون باشد قصه فیال یا صافن مغذیه بود **دگر** صافن
 با آب سخی کرده در چشم کشد در ساعت دفع کرد و دوی
 بر و ال ساعت است **دگر** علاج نزول یا و سلار سخی سبزه
 گرفته از آتش بطور چراغ روشن کند و از و بر آوند خاک دوده
 بکشد و در چشم کشد اگر بیماری کسایه باشد ملک حلا و اگر
 سال دو حله **فصل** **شاز دریم در** یعنی از کوی صدق و نخل
 فلفلین صندل زرد جوید و در بلبه سرمه بمیاز یک سوده بر و ال

که بکشد و شک کرده اند چنانکه آب جگر و دود بر زرد چشم کشند غذا گو
کاو و برین می باشد **فصل مقدم در زوال البصر** یعنی فرود آمدن آب
در چشم حدود این علت از رطوبتی باشد که پیش منقذ چشم می باشد
و از دیدن مانع آنکه علامت نزول البصر است که پیش از نزول خیالات
پیش بر دو چشم مشابه کند مثل سیدن مکش و مود و این
از بخار معده نیز می باشد فرق آن است که معده در حلقه و استلا معده
کم و زیاد می شود و در یک چشم نمی باشد بلکه دفعه در هر دو میشود
و نیز سه علت است که نزول آب می باشد و قدح در آن منع
و فرق آن است که یک چشم را بپوشد و چشم کنده را سبک انداگر
مرد یک بین و فرق دیده شود است و الا سده **عصب**
در ابتدا عصب الذیقین بر تاقیه شود و باز این ادویه را بپوشد
سفره اشک در روعش باری رو به سوخته که سیاه شود و باز
درش سوخته بر دور اجد اجد اسر می ساند اول بار در چشم
بعد بر فراشک چند شب متواتر این عمل نماید یاغ لبه **و دیگر**
حجت نزول آب پیش از آنکه قوی گردد کافور به هم می شیرانی

که هر

که بپوشد و شک کرده اند چنانکه آب جگر و دود بر زرد چشم کشند غذا گو
تو نهاد و دوام که به عید سه نامک بوست که طمان سبک سبک
کجالی سنج نامک بر جگر را ساند به حاجت بند و بر هر موکت
سایه چشم موده و ف حاجت سبک سوده در چشم کشد و اگر
زایل نشود قدح کند و قابل قدح آن باشد که علیل را در افست
نشانند و انکشت ابهام را بر یک بالای آن بند و وقت
چشم را در زرد و زرد و چشم بپوشد و ملاحظه کند اگر آب
پراکنده شود معنی باشد و الا فلا و نیز قابل قدح است صافی
نور رنگ الیگینه و هو اگر روشنی است شمع در بام و هرگاه
عطر زرد در پیش چشم روشنای طاهر شود وانی که صحت
قدح ندارد سفید است مثل سبک و باره ابر غلیظ و سیمایی
و آسمانی و سیار رنگ پراکنده که زرد جمع شود و باید که بعد
سقفیدن و دماغ قدح نمایند و بهتر آن است که کمال دانای
بعد از پیش نام که یک سال بران گذشته باشد و سگاری کند
و شان نام آن باشد که تمام مردک را می پوشد **فصل ششم در**

یعنی دودین آجشم علاج دوائی که در مدینه برکت سیل سازند
 درین باب تحریر رسیده **دگر** سنگ بصری سوده در جبهه انداخته
 شش بخمر گرفته در گوشت بخمره بخمری در سینه بعد از سه روز
 در چشم کشد **دگر** فلفل گردنک سنگ بر یکدیگر کوفته و بخته
 باب بینکاه امرو و فیلک چند از نیش ساخته و کباب و کباب
 و بعد از خشک نموده در روغن کافور و صندل دوده آن در چشم کشد
فصل نهم در بر روی زلاله و ان صلائی است که سفید در آب
 پاک بعضی اوقات درد کند بعضی بخار علاج کف در آب و سنگ بصری
 تنگ نوینا در جاکست و شش بر سوده چون سرد در چشم کشند
فصل دهم در آتش یعنی کشادگی بر دماغ و آن کشادگی
 نقشه برده عین است زیاد از حالت طبعی پس نوز بر آکنده شود
 و شکل مخروطی نماید و حجم او کمتر گردد و سایر آن چیزی را خورد
 از آنجمله **علاج** نوسا در چهار نیم سنج سنگ بصری بکیرم
 حفظ بکیرم سوده بخمره در چشم کشد مداومت کند **فصل**
 سبب و بکیرم **علاج** یعنی ناصور کوبت چشم در کیمه آغاز که هنوز

از داب طلایه شده باشد زرد و چو بکیرم ناخواه چار دایم سینه سوده
 هر روز بروی بر آکنده کند **دگر** جبهه سفید بخمره زیره با بول شتر برده را
 ساینده با فیلک بر کرده در ناصور بکیرم مداومت شود و خوف نیست
دگر سفیدی خیال لکنت ترانه منواترا کر یا جویسم طلا کند
 در استعمال چند روز را بکیرم کرد **دگر** صندل قوی کند را بر زردت خون
 سیاوشان ششانی مرار سنگ بر یکدیگر بار یک سوهان
 سخت ناصور دوا بود کرده در سوراخ غریبه مداومت کند
دگر صندل زردت خون سیاوشان سر مکه کد کدنا زرد بر یکدیگر
 زرد کار چار خرباب سرشته شش و ساز و آب سوده در ناصور
 بکیرم در عینه ناصور نافع بود **دگر** زبان سکه شان بسوزند که
 خاکستر شود و مساینه ملعات من بر کرده در ناصور بکیرم
 نوع مداومت کند **فصل یازدهم** **علاج** یعنی خشکی بوشم
 علامت آن چون از خواب بیدار شود چشمها به شواری باز شود
 علاج هر روز بخام رود و گوشت بر کرده و مساینه آب نموده
دگر روغن کل شتر عورت بکیرم سادی با قدری کافور حل کرده

سبب دودم

اندکی از گوشه از **دگر** روغن کافور سفیدی مضمر مرغ حل کرده
 بر پشت چشم ملامت کند **فصل سوم در جگر** سید حدوث ان
 حوزن ناشایان کما شستن بول و غایط یا کما شستن با
 کمر بستن علاج فلفل مشک کافور بر آب سوده در چشم کشند **دگر** بر آب
 حدت نصر زهره کیک و کرس و کچنک و خرد کا و سیاه ازین
 زهره هار کد ام که دست دهد در چشم کشند **دگر** بر آب کوش باشد در
 چشم کشند انواع خرفی و سبل اذع کشند **دگر** بر آب کد ام که دست
 کشند رگ که سده دوازده درم سنگ لهری آنخه خون سرمه
 بسیار در جگر صفت سنجبر روز در چشم کشند و اگر سده جگر و ارب
 ناسفته کد ام که دست دهد و صاف کردن سرمه **دگر** در آب
 سرمه که اذخسته سه بار در روغن کچنک یا زیتون نوبت در روغن و
 سه نوبت در بول کا و کافور چون سده کلهتهی سرمه کشند صاف
 کرد و در طبع صوفی هم سنگ زین کف دریا هم می نویسد و
 سنگ لهری با نروده **فصل چهارم در صفت لهری**
 علاج آسباز باشد ساری صمغ کچنک در وقت خواب در چشم

کشند

در چشم کشند
 این صفت است

کشند **دگر** بلبل زلی نبات بر دور در شیر زن سوده در چشم کشند اگر ام
 چشم را نافع است **دگر** مغز خسته بلبل بر است ابله فلفل در چشمی سنگ
 لهری با ششی بمبر بر آب سوده در سایه خشک کشند و آب سوده
 در چشم کشند **دگر** زعفران کافور و انقضا الاهی خراج مالک کشند
 صندل سفید سرمه بر آب سوده حس از دور سایه خشک نموده
 در وقت حاجت با آب سوده در چشم کشند بمغز انواع خرفی و
 لهری را نافع است **دگر** برای روشنی چشم سنگ لهری را در سنگی
 که سوده شود سخن مانع نموده صفت سفید زهره کسوفی بسیار
 خشک ساخته شاف سازند و آب شسته سوده در چشم کشند **دگر**
 سرمه را صفت لوز در آب کوش و بمغز لوز در چشم و بمغز
 در روغن کافور یا در معدل از ان در روغن سیاه انداخته و
 را به بند و مارند کور را درگاه دو آسجده تا کلاه بداند باز را و
 بمغز کل جایی و نمک سنگ کجا کرده با بد در چشم کشند
 اگر چه جوی و مرمن باشد دفع کند **دگر** پوست بر باد طبعی این
 کشند مس کشند و اگر در چشم کرم باشد خوش کشند
 بمغز کوفته و سنجبر بداند و در روغن کا و سنده آنخه در آن روز

درام بخورند و اگر دود درم تا درم **دکتر** کل و شامی وین با
 بغایت مفید است **دکتر** اگر دود درم تا درم با ملان حبشی درم
 از منی جارد درم قرقفل و عرقان سرمد از هر یک یک درم شکسته و
 سیرابار یک سوده و یکامه در از منی بخورند درم در چشم کشند **دکتر** سنگ
 نصری و درم و منی قرقفل بر درم درم درم درم درم درم درم درم
 چنانچه سوخته نشود و فرو آورده سرد کرد اندک نموده در مسکه
 و غسل خالص از هر یک یک درم در اخل ساخته حل کنند و در
 کرده سرش بپوشند که در دیر نیاید و یک سال نشد و بعد
 شدن دمان بپوشد ده و سر کون کرده از چرخد اندک برزد
 باز همان طریق اول کند چون یکبار برین نوع جمع شود در چشم
دکتر روغن بملاده که در اطباء آمده است اگر یا خیار ساخته
 باشند منبر از طعام یک درم بخورند در چشم مالند **دکتر** **دکتر**
کوش شش شش **فصل** اول در وضع **الاد** فی درد
 کوش اگر از خون باشد علامتش سرخی نیشه و زری رگهای ناکوش
 علاج فصد قفقال و طبع است باطراف صغیر کشند **دکتر** روغن
 ماروغن بادام یک درم سرکه الگوی دودام در طاس مقوقه بخاشند

قند آینه

ناروغن بماند صاف کرده یک درم و در درم کوش چکانند و اگر کوب
 در کوش چکانند مفید بود و اگر کوب و بهم رسد آب برک او باشد و
 علامت صفراوی آن است که نیشه و چشم زرد نماید و تلخی در
 دشتکی بود علاج شیر زن که سیر داشته باشد در کوش و نوشید
 مفید است **دکتر** اسهالین تازه اسپ با نیشه ایون در کوش
 ریختن نافع بود **دکتر** ریختن دود در روغن گا و جارد درم و روغن گا و
 سی و دود درم بپوشاند چون روغن بماند صاف کرده بر در
 کوش چکانند و علامت در کوش که از باد باشد خارش
 و صدای مختلف چون او از طفل و طفل و حرکت در جابجا
 علاج پوست فی نیشه سیر با بول بر سوده کالکند و چکانند
 از کالک روغن تلخ یک درم و بر روغن بول بر نیشه و سیر
 چون روغن بماند چکانند و نیشه روز کوش چکانند **دکتر** کس
 افکنده کس که در گاه جبری شود یا نیشه علامت در کوش
دکتر نیشه ادرک سفید و روغن کنجد بر یکدیگر می نماند سنگ
 سوده و بهم نخیه نیشه کرم در کوش چکانند و یکاس بر از **دکتر**
 ریختن فصد اسفند بر یک یک درم با یک سوده با آب سارند

دیده درم روغن کچیر بران سازد چون سوخته شود روغن را صاف
کرده شیر کرم در گوش اندازد و ساختنی توقف کند **دک** نصف لیون
بریده و نمک سوده بران بپاشند و برایش گذارند تا گرم شود قطره
خندل نان در گوش بپاشند **دک** برای در گوش دروای روم وین
محرست پوست ماست بر بول بز و میش سائیده پخته میاید
و چهار چند لایه پستی بر کور روغن کچیر و برابر روغن بول بز و میش
استیجیه بز چون بول سوخته شود صاف نموده و نگارند چند
قطره در گوش بپاشند و علامت در گوش که از این بود در
و چنگلی و اما سست آگاه یکم در سواد سر دیشته شود علاج کم
کنای خشک سوده بپوید تا عطسه **دک** یک ریخ زقوم کوفته در روغن
کچیر بران کند چون سوخته و سبب شود روغن بر گوش کرم
در گوش ریزد و یک ساعت توقف کند **دک** شیر است در گوش
رین دروای گوش و در داری که از این بود و ما داشته و چنانچه شود
دک یک ریخ کچیر و زرد شده بر روغن تلخ چر کنند و برایش بپاشند
کرم و نرم شود و مالده و بشاید آب کرم آن در گوش بپاشند
بستنی گوش نیز بپاشد **دک** پوست سنج خمیده درم نمک سنگ

کرم

بندام در باوانا راب بچوشانند تا قدری بماند صاف کرده چند قطره
کرم در گوش بپاشند چنانچه غلظتی که باشد دفع شود **دک** زهره کوسه تازه
در گوش بپاشند در بر طرف شود **فصل دوم در دوا لادن یعنی**
کرم که در گوش رفته باشد یا در گوش سداست و دوا دانه دانند آن
در گوش و در علاج نمک سوده با مکرر در گوش بپاشند **دک** اگر یک
شفالو آب بود نه لیسر که مخلوط کرده در گوش ریزد **دک** خمر طر
باب جلکده در گوش بپاشند **دک** آب سبب بکرم در گوش بپاشند
خمیره برادران دانه باره بنهر بر بر میل خمیده و بکند خشک که باشد
بالا لید و در گوش ریزد تا دانه ماوی حسیده بر دانه **فصل**
سیوم در **فصل لادن** یعنی ریش گوش علاج زهره کاد و در روغن
عسل تلخ و هم آنخمیده کتفه برشته بپاشند و بران الودج
و شام در گوش بپاشند **دک** کف دریا سوده در گوش برید فرقه
و جدید دفع کرد و اگر سره بر کتب ندر اصل کند دفع بود **دک**
سنگار سوده بکدر خشک در گوش اندازد و بالای آن آب
لیمون ریزد **دک** کوشه اسنند از بر کدی می بپاشد سنگ
کند و چهار چند کلک روغن کچیر و برابر روغن آب انبرد

و نیز در چون روشن صوف مانند و ادویه سنج شود سها که بر این مکرر
 بر روغن شمشیر ساخته از جویب مکرر اند و صاف کرده چند قطره در
 گوش چکانند **فصل چهارم در طبعین** یعنی بابت کردن گوش
 و آن انواع است از خشکی مغز تر بود یا بابت با از باد یا از ضعف
 و یا علاج اگر خشکی مغز باشد معده را سوسسته بغذای لطیف
 تقویت دهد و اگر سست باشد در روغن کدو و افیون حل کرده قدری
 در گوش چکاند و اگر از باد بود مدام با ناکند و نشی می است علاج
 روغن تلخ نیم گرم در گوش چکاند **مکرر** روغن ترب در گوش
 چکاندن نافع است و اگر از املا بود نقل سر و گوش است و عوا
 سیاه علاج این مجموع علاج در گوش است که از سردی و باد باشد
 بعینه همان طور اندک حوزدن عادت کند و استفراغ و اسهال
 مفید است و اگر از ضعف باشد معده بارهای دراز بداند
 علاج آسازد گوش چکانند و مساحتی توقف کرده سر
 کند و سر که در روغن کل جوشانیده در گوش چکاند و چند روز
 مداومت کند **فصل پنجم در طرش** یعنی کرای و کلالی گوش علاج
 چند برک الکه بخت که بر روی رسیده باشد برش شسته و بپزد

و نیز در چون روشن صوف مانند و ادویه سنج شود سها که بر این مکرر
 بر روغن شمشیر ساخته از جویب مکرر اند و صاف کرده چند قطره در
 گوش چکانند **فصل چهارم در طبعین** یعنی بابت کردن گوش
 و آن انواع است از خشکی مغز تر بود یا بابت با از باد یا از ضعف
 و یا علاج اگر خشکی مغز باشد معده را سوسسته بغذای لطیف
 تقویت دهد و اگر سست باشد در روغن کدو و افیون حل کرده قدری
 در گوش چکاند و اگر از باد بود مدام با ناکند و نشی می است علاج
 روغن تلخ نیم گرم در گوش چکاند **مکرر** روغن ترب در گوش
 چکاندن نافع است و اگر از املا بود نقل سر و گوش است و عوا
 سیاه علاج این مجموع علاج در گوش است که از سردی و باد باشد
 بعینه همان طور اندک حوزدن عادت کند و استفراغ و اسهال
 مفید است و اگر از ضعف باشد معده بارهای دراز بداند
 علاج آسازد گوش چکانند و مساحتی توقف کرده سر
 کند و سر که در روغن کل جوشانیده در گوش چکاند و چند روز
 مداومت کند **فصل پنجم در طرش** یعنی کرای و کلالی گوش علاج
 چند برک الکه بخت که بر روی رسیده باشد برش شسته و بپزد

مالیه آب آن در گوش چکانند **مکرر** بول شتر در گوش بکند **مکرر** یا
 که جوز بود با نول کاوشانند ششتم و دوی و دوام روغن بخت
 و سمن قدر شتر کاو و چهار ناز شامجانی است را مخلوط کرده بچوب
 چون صوف روغن بماند بر روی در گوش ریزد اقامت مری دفع شود
مکرر برای در گوش رسوت را با شتر عورت آس کند و با شسته بخت
 در گوش اندازد در دفع شود **مکرر** آس از سفیده و شتره او در
 بودینه از هر یک دوام روغن کخی یکدم بنهند چون شترمانه بخت
 قطره روغن در گوش چکانند **مکرر** خند سیاه را با درک کوفته
 مرصع را بخوراند دفع کرای است که از باد و دفع باشد **مکرر** را
 کرای گفته اس که بر کین نازده است در گوش چکانند **مکرر** از دونه
 سیاه باب پنجم در روغن بخت که از اندر عوام کلک گویند گرم
 در گوش بندد و دوسه بار مکرر کند و از باد محفوظ و شسته بخت
فصل ششم در آماس بن گوش که در ندی **کرن** **مکرر** گویند
 اگر از خون باشد علامت آن سرخی آماس و کرمی آن علاج
 بد بود چون بکشد بعد از آنکه حصه رزق و دو خطه سوده
 طلا کند و اگر از بلغم باشد یا از باد آماس سفید رنگ و کرای با

در بنی هند ریش خشک دفع شود و بنی را سوسه بر روغن بادام
یا روغن کل یا روغن کاه و چرت دارد و اگر ریش تر باشد پوست
سرس سبزه را بچوبش اندوید آن نشوید **دگر** مردار شکسته با لای
منوساق کاه و روغن کل بهم منجم هم سازد و فربه کرده بخانی
نهد **فصل ششم** در اماس و شکلی و در دینی علاج خوب کبیر
یکدم کوفته در مشت دلم اس کجوشانده تا ششم حصه بانه ملیده
سیاه بران سوده خند بار طلا کند شکلی و اماس و در دفع
شود **دگر** بار منزال سر کین سب برابر طلا کند و چهار
ار طلاک روغن کجوشانده اخته و اگر روغن نیم بدست آید از نیم
نهر و اگر روغن نیم بدست نیاید یک طلاک از هر یک نیم طلاک
کلکهای دگر ساخته بسوزاند اخته بخوش نند تا سوخته
شود باز صاف کرده بر اماس و شکلی طلا کند **باب نهم در اماس**
دندان دندان و دندان و دندان مشک فزوده **فصل اول**
در وضع السن یعنی در دندان اگر از کرمی و غله خون باشد
علامت آن اماس کوشش بن دندان و در دندان بدو
افروخته و جهت یافتن از استخوان سرد و صبر یافتن از استخوان

کرم

کرم علاج ضد کرم سر او با جاکرک باغ بود و کلکات سرکه
قدری کافور مخمر ج موده سر کرم منضمه کند **دگر** سر کرم خصل منضمه
کند نشانه آن در مرکبات نوشته خواهد شد **دگر** اول قدری
مکانه قدری کافور بمالد **دگر** برک ترنج کوفته زیر دندان نهد
دگر ملیده زرد چهار دم طباشته سفید و دوم عاقر قرحا چهار دم
و نیم سوده و یکجا کرده قدری زیر دندان نهد و بمالد در کرمی
و خون ساکن شود **دگر** روغن کل سر کرم از هر یک سه دم
مان یکدم در ظرف نقره یا سفی فلزی در آبجوشانده خند آنکه
سرکه در خورد اندکی ازین روغن درین بمالد و اگر از ناده
بلغی باشد علامتش ضد علامت خون است علاج اگر خرم
قوی بود اول تفتیه دماغ بسوخت آسای کسای خور دکنه باز دارد
مسهل بلغی آید بعد از آن تخم شبت بلغی سوده و زرد جو
کوفته درشت زیر دندان نهد و خواب رود خنده شبت کوش
نماید **دگر** بوسله را در زیر دندان نهد **دگر** عاقر قرحا شط
برابر سوده برین دندان بمالد **دگر** فلفل گرد عاقر قرحا
الکوره بریان بزنجور نمک سوختل برابر سوده و سخته

به شعله و سازه در سایه خشک کند و یکان زردندان دارد و این
 تریاک انسان کوینه **دگر** معاف و قرحا اهل خورد و کوفه و خسته
 بر دندان ماله **دگر** سونی که در دو جبهه دندان را قطع تمام
 دارد و کانه طفل در از بسیاری از ترکس سنج ناکستلها بهو بها
 یکتا ناک اول کانه و بسیاری را در پیش سوخته خاکستر کند
 و طفل در از را همچنان خام باید و نملیه نه در روغن زرد
 بریان کند چنانچه بوی او مانده بر چهار را در بکلی کرده باید
 هر روز یکاه بر دندان ماله و بان بالای آن خورد و تا دو سه
 کدی آن است **دگر** واقع بر بدن خون از زردندان پوست
 و ناک بر کانه با جو کوب کرده در آب بپوشاند و آن آب
 صاف کرده وقت خواب بر آن مضمضه نماید در عمل و سه
 نوبت خون بند شود و در دفع کرد **دگر** از بخار ب حکم عید
 الرزاق نملیه بهو نه پوست ملیده زرد کشته سفید بیکری زرد
 سفید بها که ملک سنگ مصطکی میج بر یک میادی پوست
 درخت یمن بر این همه اجرا کوفه و خسته بر دندان ماله در
 شب اگر استعمال کند مضمضه نماید **دگر** پوست انار کل انار

مارف

مازراج سفید که تنه یک کوفی سوخته عودیم سوخته تمک سنگ
 سنبل الطیب کوفه و خسته سنون سازد **دگر** صغ سرس میج کوفه
 زردندان دارد برای درد و حرکت نفع نام دارد **دگر** تخم سرس آ
 خوش داده چند نوبت در شب مضمضه کند همان نفع و به اناسبار
 در دهن ندارد **فضل** دوم **دگر** حرکت **الاسان** یعنی جنبیدن
 دندان اگر از زنج برآمده باشد باز بجا رفتن و حکم شدن دشوار است
 و اگر جارا نملیه شده و شسته باشد بدو حکم شود علاج شب
 میانی یعنی بیکری بریان نموده و سوده و درم کرد و درم
 عمل چهار درم بهم بپوشاند تا سر که خشک شود سرخ دندان
 ماله **دگر** فلفل یعنی بسیاری سوخته یکدم کانه سفید فلفل
 در از فلفل گرد ناک سنگ مصطکی از هر یک دو درم بمیزان یک
 سخی نموده بر دندان ماله **دگر** کل سنج ماز و ملیده ملک سنگ
 شنب میانی میج مصطکی جو کبار از هر یک برابر کوفه و خسته
 بر یک مولسری صفت نسقه یعنی ش و به و سنون سازد **دگر**
 ملک سنگ سوده در روغن کنجد انداخته و گرم مضمضه
 نماید **دگر** برای کشیدن دندان بی آهین بکبر و عاف و قرحا

سرکه که گویند بخت انداخته اند که نرم شود و مثل ارده خورده بر سر که
 خواهد بود و احتیاط کند که اگر کسی نرم شود قطع شود **فصل سوم**
 در بوی سودن دندان و خواب و کندی آن و ناسولنه **علاج**
 بای خروس باشد که و بچو شانه و بدان مصفیه کنند و نکست
 همان شیر در دهن دارند بر بوی سودن دندان دفع شود **دکتر** برای
 ناسولنه که بر می آید بازو بستگی مساوی کوفته در سر که خوش
 داده مصفیه کنند **دکتر** مصطکی در روغن کاه که اخته مصفیه
 کنند دندان دفع شود **فصل چهارم** در بوی سودن دندان
علاج زخم عسل که بخیلانی مساوی سوده خجسته در می ده
دکتر خردل سوده با آب سر طلا کند **فصل پنجم** در قلاع یعنی بخیلی
 دهن و دمی که آن سه نوع است سرخ و سفید و سیاه اما
 سیاه بدتر بود **علاج** اگر از خون و صفرا باشد که تپا شیره
 نشسته شکر بوزن برابر سوده خجسته قدری کافور با وی آمیخته
 بر زبان و دهن باشد **دکتر** عسل که کافور مشک طاشنه
 ساق و اگر ساق بهم رسد ابلت بکند و سفوف نموده
 در دهن اندازند در روزی شش مرتبه **دکتر** اگر قلاع سفید بود

زاک

زاک بکند و زکاد و در دهن سوده باشد شیره در دهن و زبان باشد
دکتر قلاع سیاه را که در دهن در ده ام سرکه انداخته بکند و در آب
 دارد و باز هر روزه بازده بار بر زبان مالند **دکتر** با جوش اطریفل
 یعنی تر بیل غرغره کند انواع قلاع را مفید است **دکتر** برای زخم
 دهن قدری محض ملکی در آب ناز ساسیده بر زخم مالند و در
 کنون دارد تا که آن دهن بر زخمش کند بعد از آن غرغره کند همین
 در تمام روز و سه مرتبه **دکتر** کاه بکند که کافور عسل بود
 درخت بر خشک کرده بهلی بول از هر یک که در دهن بمالد و از خوشه
 بر قلاع باشد **دکتر** خیره سرخ که بنود در سبوی بکار برند و رو
 قل بواند محبت مرتبه بدید و بر قلاع باشد **دکتر** برک صلیبی
 اس که کرده بر دانه های بخیلی که در دهن باشد مالند **دکتر** غرغره
 شیره برک از بر افق است و اگر برک نشاید دال از بر هم
 نفع دارد **دکتر** واقع قلاع هر قسم بغیر نوجن بستگی که نموده
 باری دانه الاهی کلان مساوی الوزن ساسیده قلاع
 باشد **فصل ششم** در بخیلی لب و زبان **علاج** که قشام
 مضه قیال و جابر که کرده بر روغن کاه و مصفیه کنند

دگر کوکل چو کله دار فلفل آب سوده بر لب طلا کند **دگر** ملید زکی با آب
 تر بهل سوده بر لب طلا کند **دگر** رخیل شرف اطر فلفل سوتیه بر آب
 و دوام درسی و دوام آب جوشانده چهارم گرفته قدری ملید
 زکی دروی حل کرده مصطفی کند خوشش درین زبان و کلوثر
 چربی کویند باز دارد **دگر** تراشیده یک نیم شش جیمانی در چهار
 خندان آب جوشانده با علیظ شود و بعد کاجوشی و کله و فلفل
 و ساسه بر یکدیگر سوده دروی افکند و کله و لی سته با آن
 بخورد زخمهای زبان و دانه و جوش ازبستم که باشد دفع
 کرد **دگر** رسوت با سکه کرده و گرم نموده غرغره کند مفید بود
 با بزرگ ملید لیل لاله لوده بوزن برابر گرفته و تخمه بعل سخته بر لب
 طلا نماید خوشش و لاس و قرقیدی لب را دفع است **دگر** خوش
 دار طله گاوی بر ک حبلی جو با ستر بهل منق بر آب گرفته و تخمه
 بعد سر و شدن شمشیر با من و دانه غرغره کند بخاک و دانه را
 و من دفع شود **فصل** غم در قرقیدی لب و آن دو نوع است
 یکی از تری دوم زخشی علاج اول مسهل دفع صفرا و بعد
 نشسته و کثیرا و سفید از زردی کجا کرده سبابه و به باکیان

ناهج چو کله دار
 ش زده و دم کله
 معنی که نه اندیش چو کله

قدری که اخته با هم سازه و بر قرقیدی طلا کند **دگر** قرقیدی سبابه
 و روغن کنجد و قرقیدی و قرقیدی مریم سازه و بر لب و بر عضوی طلا
 کند و اگر بعد قرقیدن خون آید درین نوع قضیه چارک کند بعد
 ملید سبابه با آب تر بهل سوده طلا کند **دگر** شیر بر لب با آب
 خشتیدن از آب گرم شود و در دوسر روز ملام شود **فصل**
ششم در رم الشقه یعنی الماس حدود شش این نیز از اخلاط
 باشد اگر از خون یا صفرا باشد علاج ترمیمی بجایه مثقال یعنی
 با نروده دام غنا سرخ نازنه بجایه عدد دشت در آب تر کنند
 وقت صبح صاف کرده و فقه سینه شین نموده میل نمایند غذا
 مونا مقشر و کشیده تر و آب تر سندی و بعد از قرقیدی ملید ملید ملید
 زکی بول سوده طلا کند **دگر** به باکیان یک دلم هر در سنگ خار
 ماشه موم کافوری نیم توله موم را با سکه از زرد و از بار صاف کرده
 مردار سنگ سوده اندک اندک در روز نرند و حل کنند تا موم شود
 طلا کند **دگر** ماز و سوده شمشیر بر لب طلا کند و ناف و معده را
 با دوام پیشه هر گشته **دگر** اگر گرم گرم باشد سیخول در کمر گرفته
 بر لب گذارند **دگر** اگر سرد باشد صد و از رسوت با سس سده م

صناد که **فصل نهم** در جبر یعنی خشونت و شش زبان و این است
که در کتب پیشین چون زود علاج شود و مهلت است علاج خوش زبان
انقدر که در یک سوره بان توان خورد و زود جو سینه انقدر که زود
دو انگشت ابرو قدری آب که مضغه توان کرد و آن مضغه
مضغه کند در روزی سه مرتبه بدین طریق این عمل نماید تا
روز از گوشت و روغن اخشاب نماید و در آن مضغه قدری
خورد و غذا خست که حشرات و شخصی بجای ابله دار ابله واقع شود
گفته **دگر** در سنگ رسوت بر دو برابر آب سوده بر زبان
بالد و لعاب اندازد **دگر** شیره دولیمون کاغذی نبات
که شیرین شود داخل کرده بر خط در دهن دارد و بخنک کند
لیمون با فلفل که **فصل دهم** در نقل **اللسان** یعنی زلالی
زبان که سخن بدشواری گوید علاج خروار دو دام و ربع آن بگوید
در یک ساله آب جو بنانه تا نماید یک فاشق سرکه اضاف
زبان زبان نم گرم غرغره کند غذا شور با کمو تر یک باب بخورد
و در اجنبی و زخم آن نماید **دگر** بر یک چینه بخورم بر یک حبلی
ده درم در مینت دام سر که جوشت اند چون سینه ای سینه غرغره

کند

کند **دگر** فوساد خروار فلفلین برابر سوده بر زبان باله و لعاب سوزد
اگر و ششکی زبان دفع شود **دگر** کوثره رخیل پنج دار فلفل شریف
اجود و بلندی مناسک هر یک چهار درم سوده خسته بر روز یکدم
با دو درم روغن کا و مضغه بخور و تا معقت مضغه از زبانی وادی برین
کند بستکی و کوفتی زبان که از فایح و لغوه و مانده این بود باغ
فصل یازدهم در **عظم اللسان** یعنی بزرگ شدن زبان مضغه
از بر دو گوشت و فوساد و سرکه که کجا کرده باله **دگر** شیره و نمک
چرچره را در عرق کور و چند نسقه در بعد از آن قدری بر زبان باله
دگر لعاب میتهنی و کچکشان و اسرار خمر جوشت سینه بار و روغن کا و
بهم نموده مضغه کند **فصل دوازدهم** در **رقیقگی زبان** علاج
اگر از زاده گرم و خشک باشد کثیرا و سیستان برابر کوفته در دهن
و لعاب سبغول کوفته چرب سایشام غذا مضغه نم شست
و از خضای خشک برین نماید **دگر** رخیل فلفل در فلفل ملیده
چترک برابر کوفته جوشتانده یا علول سینه در دهن دارد و حسته
مدار و صفت نماید زبان بر آیده یعنی جسمی و سیم جراحیهای زبان
شود **دگر** پوست درخت کولکار بر ساخته کثیرا و شسته بر یک

و در دم در انداخته مضمضه کند سوختگی هر قسم زبان دفع شود **دگر**
 کبر اسامه بر زبان باشد **دگر** لعاب سیخالی شده خرفه مضمضه
 کند حشکی زبان دفع شود **فصل** کثیر در **نفث الدم** یعنی
 خون رفق از زمین و این علت از زلزله و کلو دریه و شکم و دماغ
 می شود علالت ایچ از دماغ باشد نقل سر دماغ فرود آید و ایچ
 از زیر باشد سر زیر آب کبابی رنگ بود و از شکم سر فرو و سخت سیاه
 بر آید و یا قی و از کلو بر سنج و از زلزله تف عروج ایچ از زلزله باشد
 یعنی گوشت سنج دندان محو شود و صندل غده و سنج اندر جوی می
 سوده و در دم نشسته **دگر** طمات سر غده بوده **دگر** ایچ از
 کلو دریه باشد خوردن تر ب هر قدر که تواند بسیار مفید است **دگر**
 ایچ از کلو دریه و شکم باشد انار آب ارطالان خام بایست و تخم
 مک عود کوفته آب او بکوبد و بچاشته نبات منجمه صبح و شام نهد
 مغفله اگر نار هم برسد ترک انار بکند و آب ساسمه و صندل و
 بچاشته نبات انداخته خورد و اگر نار خام باشد تخم برفید
 ذات ایچ از زلزله **دگر** ایچ قتی آید لاکه جام کن را نشسته تا جارا
 سخی کرده در شیره مرکب آن که نمیدام باشد جارا نشسته غسل منجمه

ایچ
خس

ناش

ناشت خورد و اگر مزاج گرم باشد بدل غسل نبات غسل داخل کند **دگر**
 مونز بادانه کوفته خوردن نافع است **دگر** زهره با ناک خستین دفع
 سیلان لعاب است از زمین و دیگر به اقسام را نافع است کل ایچ
 که با طمات یا قاقیا یا بلی سول که بدل است اوست عصا و تخم
 کثیر اضع غری ناسته ایچ از زهره کدو در دم عود کوفته و تخم نبات
 خرفه بوزن سه درم رعنت کند **دگر** مرکب آن که از حشک باشد
 باشد نیم توله بخورد و صندل او بکوبد و آب است **دگر** کل ایچ
 سفوف ساخته بقدرد در دم بخورد **دگر** سنج بکند و در اندامی
 و در دم مکر در صندل جارد درم که با جدرم طمات نشسته درم
 اصل السوس بقدرد درم مغرنا و فرشت درم اندام درم سسل ده
 درم فند سفید بجا درم عود کوفته و تخم بدار و بقدرد جارد درم
 باشد نیم تخم خیارین بخورد **دگر** کند درم خون سیاوشان درم
 و نیم که با جدرم شادنج کل مخوم هر کدو درم کوفته و تخم نبات
 شسته اقراض سازند هر روز جارد درم با بید درم انار یا لیمو
 بخورد و عمه انواع خون رفق از زمین باز دارد **فصل** **تر دم و دگر**
 یعنی کنده در منی علاج مصططی سعد و کبابه جوز و اسباب عود

برابر بوده باشد بقدر بخود چسبند و در سایه خشک کرده یکی در دهن
 دارد **دگر** مشک بکوبد و کافور و زعفران و بویان جاذبه با بویان
 یک شمع جزیبه و یکی بوقت صبح در دهن دارد و یکی بوقت شام **دگر**
 مضمة نملک نافع است اگر من لوز من بار دارد **دگر**
 و همان به زنجبیل کانیل سیج زیره سبید بر آب کوفته بخمیه بکند رم
 باب بخورد و دواست نماید آب من و در دهن آن را نافع است
فصل بزرگم خلاق یعنی اناس کلورین غلظت در باطن و دماغ و از خون
 و صفرا هم رسد در دماغ و اسهال بود که در آن وقت اسهال باز کرد
 و اگر علامت خون طاهر شود و صفه قبال از برود و کندی یا چنانکه
 کردن یا ساق یا حجامت کردن و خون را به جایی بکشد تا
 شود و بعد طبع را مطلق و خیار چنانکه کند که نسخه آن در
 مرکبات نوشته می شود **دگر** از برون کافور یا آب یا مله
 سبید سازد و بر دارد **دگر** غرغره شربت عا حار و توت
 نفع تمام دارد **دگر** اگر از بلغم و باد باشد هیچ علامت خفاق گرم
 نباشد علاج در فلفل سبیدی خمر که منظره نره سیفید سیج
 فلفل برابر رسوده و بعد غسل منجیه و در دهن خورد و اناس در دملو

و بشکی

و بشکی آواز دفع شود **دگر** اگر اسفند در آن خوشانده باشد غرغره
 کند و چون تشنه شود آب بخورد خوشانده بجای آن تشنه باشد **دگر**
 حب الشفادر دهن دارند و لعاب آن فرو برند **فصل بزرگم**
 یعنی خف شدن حلق و خف است علامت است که هیچ کلمه فرو نرود
 برود اگر چه کند خون از بی برآمد و حرف نتواند گفت و چشم
 فرو رود و از یک گوش ناکوش **دگر** اناس سیج بطن ملال
 عارض شود و ضعیف است با علامت حرارت اگر از خون باشد حار
 رنگ اناس و اگر از بلغم بود سبیدی اناس است و ضعیف سردی
 ملنس علاج بد بود چون بکشد یا صفه قبال نماید و از کشکا
 و آب اسفند و سیل و بار و روغن بادام غرغره کند و بلغم را بن
 طبعیت و بعد از آن غرغره باب کامه دعا و دعا کند و دعا
 بخورد آب و ماش مقشقه و شورابی مرغ و از علامت دارد این است
 اگر دیوچه بپاشد بمیمیزد و خون را بخورد **فصل بزرگم**
الصو یعنی تشکی او از علاج هیچ کسوندی سه چهار ساله که در زیر
 زمین باشد شریه در دهن دارد **دگر** ملیله مشک در فلفل
 برابر کوفته و منجیه بخاشد و بعد غسل یک سیفیه تا دو سیفیه بخورد آواز

نیز صاف کند و اگر جابجایی است سندی فلفلین شکر یک ناله سبز
 لوچن چینه نیم برابر و فندی پنج تیج اس کرده با نم و در آب و فندی
 سیاه نیمه چهار سازند و در دم بخورند و پس لوچن و فندی و فلفلین
 بغم و بی رختی طلسم را از نم نافع است و اگر بلیله نیک است و اگر
 سوده با دود بخورند یا سکه مندی و اگر اگر از شکی و اگر با باشد
 مسکه با نبات خوردن مفید است **فصل** در دود و در دود **الحلق**
 یعنی ریش کلو عدس آن در دود خروج و در دود مسکه
 کبوتر قافله برابر سوده از هر یک در می و در دم با سکه بخورد و اگر
 فلفلین هر یک نیم جو که با رازدان از هر یک در دم سوده با حب
 ساخته در دهن و از **فصل** در دود و در دود و در دود و در دود
 کلو سده می شود و اگر در دود و در دود و در دود و در دود
 مختلفه بسیار باشد فصد ففقال کند و سهیل و در دود و در دود
 درخت کچال سعد بوزن برابر سوده نیمه دوم و در دود و در دود
در دود در دود و در دود و در دود و در دود و در دود و در دود
 انداخته طلا نمایند و اگر عرق حنا و در دود و در دود و در دود
 یک آن را آب انداخته نیمه چون آب سوده شود و در دود و در دود

کردن

نموده

نموده و کاه از اند و در خنایر نیمه نموده و کاه از اند و در دود و در دود
 کاه سوده طلا کنند تا که در دود و در دود و در دود و در دود
 نیمه ناده و در دود و در دود و در دود و در دود و در دود و در دود
 کوروش را بکشند و در دود و در دود و در دود و در دود و در دود
 شود و در دود و در دود و در دود و در دود و در دود و در دود
 است و در دود و در دود و در دود و در دود و در دود و در دود
 خشک مندی را بخورد و در دود و در دود و در دود و در دود و در دود
 آب را از باره کدر است و در دود و در دود و در دود و در دود و در دود
 بزرگ و فندی نیمه صاف کنند طلا می خون را سوزن نافع است
باب ششم در امراض صد یعنی چهارهای سینه مثل سینه فضل
فصل اول در سعال یعنی سرفه و آن علتی است مخصوص شش
 و انواع او بسیار است از بلغم و صفرا و خون و باد و دود و سده می
 شود و اما علاج سرفه تر مطبوخ زوفا نافع است و اگر کل حکان
 حرمانه ملیل در از مرچ از هر یک یکیم در دم نیمه را کوفته و نیمه
 چهار سازد و وزن یک و نیم صبح یک می بخورد و در دود و در دود
 بنا کوه سوزنی از هر یک در می سوزنی و در دود و در دود و در دود

با منقحی سخی بلخ نموده باشد به او یک سوده است سازد و بقدر
 شرف حرارت و حب کی را دو باره کرده بخورد **دیگر** سخی
 نمک لاسوری دار فلفل میج بر چهار سادی کوفته و بختی نکاید
 هرگاه سرفه شود دمی در دهن کند برای طفل و جوان که از
 بلغم باشد نافع است **دیگر** دار فلفل بوستله بکسلی وزن برابر
 خند سیاه برابر او به منقحه حب بند هر چه بوزن بیدام کی
 و کی شام بخورد **دیگر** از جریات علی حاکم مغز کبک و کبک
 میج سیاه نمک سنگ باب ادراک سینه بقدر خود
 سینه جارج کوی صبح و شام با استعمال ازند **دیگر** جو صوته
 با و انار نمک سنگ نیم با و سر دور لایع ساسنه نکاید از
 دوفی که سعال بر خیزد و سینه آلتیست گرفته بلبه جرب است **دیگر**
 رب السوس فلفل گرد از خرا بر ابر بقدر خود با حب سازد
 در دهن دارد و بر روزی شش مرتبه بکی او از ان نافع است
دیگر کرک که مکصه عدد نمک کهاری یک آن را در و یک کلی
 مانک نه به بخند و سر یک محکم کند و بخت اش کند تا
 خاکه شود برای همه و سول نافع است دو باشد بخورد

و یکی در سینه در دهن دارد
 حب النعیم است
 را بختی است

دیگر کرک

دیگر کرک که بختی یک فلفل کرده عدد به ساسنه بقدر که بخورد
 حبه و یک حب بخورد **دیگر** کل که تازه ناشکفته میج وزن
 برابر اول میج را ساسنه همراه کل مذکور سخی بلخ کرده خند
 بقدر فلفل و در وقت صبح و شام بخورد و شسته با نافع از ابر علی کبر
 سخی صاف کند و معویله یعنی سلاز وزن برابر بقدر
 خود حبه و در وقت خواب یکی فرو برد برای ضیق نفس هم
 نفع دارد **دیگر** بختی انواع مغز ساسنه یک گرم که در دم
 بر دور اصلای کند ساسنه شود و از فلفل سه گرم بوستله از
 چهار گرم بلبه بخورم کرکانه شسته درم بهاری میجفت درم
 همه را کوفته با ساسنه متعین مذکور یکی کرده از ابر ساسنه
 بوستله آن که بکسلی شده باشد به یکیت و یکیت دیگر
 کرده باشد معجون کند یک گرم صبح و یکی شام بخورد **دیگر** در
 ضیق نفس سرفه هر قسم فلفل بوستله تر فلفل هر یک یک گرم
 کشته بقدر درم در آب جو شسته بوستله معجون بقدر خود
 حب مانده **دیگر** سفوف بوستله آن دوازده درم که سینه
 قسم اول بخورم بکسلی سه درم الا میج حوز دیگر درم فلفل یک گرم

صنع عربی در دم اودیه کوفته نخه صنع کوراد آب حل کرده اودیه
خیمه نماید و بقدر کوفته نهند **دکتر** بلبل کرد در دم بلبل در از شسته دم
انار دانه دوازده درم فند سیاه مست و چهار درم جو کباب یک و نیم درم
حمله اس کرده با فند کینه یک و نیم نخه غلوه با سده و وزن یک و نیم درم
یکی بخورد سرفه قوی که از سر فزین قی ارد دفع شود **دکتر** برای
سرفه کینه یعنی که سینه از ان خرخره کند بر مال بار کباب سیده
از سینه فستق با سار و در فستق را با ان لوده کرده بروغن کافور نموده
و با جوب او نخه در جای دو و پنج نخه بنور یا شمشیری یک سینه سیدارد
بعد از اندکی از این سینه در جلم در شسته و دو یک شسته **دکتر** فلفل حلو
بلبل کرد از هر یک شش درم کچیل حلو و شش درم می می کرده با
آتش کند و وزن سیدارد و نبات است و از نبات با سینه فستق
بخورد سب و بی رغبتی طعام را مانع است **دکتر** برای سرفه خشک
که از گرمی سیدارد میانه دو شانه جابی که دست در نص
از سینه فستق زانو بقدر قوت خون بکشد و بعد از سه روز فلفل حلو
بویه زرد و چوبه شسته خورد یا که زرد چوبه را در آتش بریان کرده
خوردن در دفع کلی دارد **دکتر** کافور یک درم زعفران تخم کرد

نخ

تخم خیارین از هر یک یک درم غسل بکند ام سینه از شسته با چهار شانه
بخورد **دکتر** اگر سرفه خون و سینه داشته باشد کلوی بخورد هر یک شانه
چهار درم سر در و از چهار کاسه یعنی سنی دو و دوام انداخته
بخوشاند چون یک کاسه بماند صاف کرده یک شانه در طفل و یک
شانه بزرگ کرده با شش بخورد دفع و خون و سرفه و سوس سینه
دفع کرد **دکتر** حشای دافع سرفه و ضیق النفس و ویدم المثال
مرح پوست مله فلفل بوزن یک درم کینه سیده سیده سیده سیده
نخه در آب جوشانده پوست بول بقدر کوفته نهند **دکتر** سرفه
کنه را از هر ماده که باشد از بخار این سبطا رخ نهاده و دو درم
مغرم کدو صفت عدد در و در و ان کوفته در ظرف نفقه یا
در ظرف مس قلعی و در کینه شانه نیم تولد نبات مخموج کرده
وقت خواب بخورد و بالای ان آب بخورد غذا جو شانه عدد
در شیه و همین قدر و همین دستور وقت صبح **دکتر** مس کافور با
انجیر خورد **دکتر** حشال صانع عربی کینه را سینه فستق
مغرم کدو و رب السوس شکر سفید از هر یک یک درم می می
سه درم ملعاب نهاده و وزن یک درم کینه و یکی در دهن دارد

دکتر در السوس که از صغیر الی افیون نشاسته بر سر برآورده بخیه بماند
 مقدار بخورده و وقت خواب بلی بخورد **دکتر** اگر ضعیف باشد
 در کام باشد سوخته مزج هر گاه آن انداخته بر یک یکدم نالکیده
 سنگی بر یکدوم میزدند و شکر صحنی بر آب نیمه وزن یکدم
 باب گرم بخورند و مغز تخم موسری با سبزه گاه گاهی با سبزه
 و با جمل روزی لازم دارند و در کام و ضیق النفس را دفع است **دکتر**
 برای سر و زرد و سرخ خشک مفید است و شش خشک
 از هر یک یکدم اصل السوس یکدم تخم شش بخیه صغیر
 کثیر از هر یک در می و دم آب جوشانده ناده و دم
 صاف کرده و دم قند سفید انداخته بقوام از زرد و زرد نام
 یکدم درم نکال تا آب حل کرده بخورد **فصل دوم در ضیق النفس**
 یعنی تنگی دم و روغن کاه و بنفشه از هر یک یکدم بخورد و قطع
 بلغم رفیق و غلیظ می کند **دکتر** که قطن خون مسان و دو شانه جابی
 که دست مرخص سد است جارد و بوجه صفت غلیظ **دکتر** مساک
 بسته که در کتب یونان سرق و قطن می نویسد جوشانده
 بی نمک هر قدر که تواند بخورد تا مسمیت و مکرور **دکتر** قند سیاه که

در روغن تلخ از هر یک یکدم است و مکرور بخورد **دکتر** و در تنگی تنگی خود
 با برک و کل صبح که زنده و مکرور وزن کند و نصف وزن او کباب
 که زنده در روغن سوز و ناکه سیاه شود و در سبزه ناله دارد و از ناله
 که زنده در یک تنول انداخته بهار بخورد و جرب است **دکتر** سبزه که سبزه
 بریان کرده مزج برابر باید و بماند باب گرم بخورد و بوجه
 اگر با شیره کنور صفا کنند و در حبه باب گرم بخورد و بوجه
 کند **دکتر** سفوف سردی که در ار در کفنه بخیه باشند و دم سفوف
 روغای خشک یکدم و دم سفوف بود و نه یکدم و دم سفوف کل
 کباب یکدم و دم سفوف است و بفت و دم اخرا و در شش بخورند
 و از یکدم تا دم نفع تمام دارد **دکتر** بول سبز بخورد و در
 سمجین بخورد و بخورد و در صغیر قوطی حوزون نافع است **دکتر**
 اگر ضعیف النفس از زرد باشد و بعد از کام خارش کلو عارض شود
 باید که زنده بر زرد بکار از زرد غرغره و شربت جشی شش و غرغره
 الشفا و با محون حافظه صحت بخورد و بوقت خواب بخورد
دکتر پوست بلبله چاشنی یا زاده نهجی که شرح نظر الدین دلموی
 ترتیب حوزون آن تا سیال نوشته بخورد و برای ترکه و اکثر

امراض نافع است **فصل سوم در** نمدی ذره گویند اگر طفل باشد
بجای خروس یکسج و برای جوان دوسج در شیره بان سجد
اگر خسته باشد سحی کرده به بند **دگر** برای دفع دمه طفل یک ساله
است **دگر** چهار سحی تخم نین بصلاب سحی نمایند سحی بلع چهار
کوبی مالک یکس و نیم گرم کرده به بند نارسه روز نبوت باشد **دگر**
کل محض کرده و کوبیده گویند ماکانه در دوا اول
طفل چوبشانه ناربع بانه صاف نموده طفل را که یکسال باشد
نبوت اند و خوردن طایان را ازین قاس کم و زیاده کند **دگر** سلا
یکسج در بول همان طفل حل کرده و شکر گرم نموده به بند و یک سحی
سلاحت در بول سوده و زراف طلاء کند تا یک هفته ازین عاده
دمه طفل دفع می شود **دگر** تو بیا بیا بیا بیا بیا بیا بیا بیا بیا
حب بقدر کاهوس یعنی مقدار چینی سده و در شیره نادر به بند
دگر کاهوسین بقدر دال خود احوالین و طفل همان وزن
بوزن عدس به بند دمه دفع شود **فصل چهارم در** دوان مرض
مخوف است علامت آن حرکت کند یا ساده رود نفس سنگ گردد
و غرغره سینه و سرفه و تعجب بهم رسد علاج آن بلندی سه درم

کاهوس

کاهوس بر سبب او نشان نفی سبیل جایی از هر یک درم اگر بخند
سستان باز ده عدد و موثر منقعی درم در ده خد اب بچوشانه
تا ملت بماند صاف کرده نبوشند **دگر** سیاه دانه درم و درم کوبیده
و منجه بخورد **دگر** شراب زوفا و سکنجبین عضلی لعوق کردن نیز
نافع است و بعضی دروغ نیکفته اند **فصل پنجم در** دلت الیه
اماسی او که در شش میله به خوف است علامتش سنگی نفس اند
کوبیده که کوبی خفیه شود و جگر سح و تب حرقه و درد سینه
و شکلی اشتیاق بود از خاک سرفه سخت و درم احقان
علاج اگر سبب خون بود اول روز یا سوم مضه اکل یا بلع
کند و حلاب از نلوف و نفقه و تخم خطمی بخارین از هر یک سه درم
خام است عدد سبب می عدد و موثر منقعی بخند در سبب
و درم خفته سحر موقوفه ده درم در یک نیم سبب بجهانی آن
بچوشانه به نیمه اید صاف کرده نکند از دوا نشان ملی از
یا بخند درم برای نفقه که مثل کف سبب از دوا وزن مذکور
نفقه با دوا مایه و دغی با دوا سده و منجه میل نمایند و ش
شرفه و لعاب بهی دانه ماول کند **دگر** اردو با

Handwritten marginal notes in Persian script, including phrases like "کاهوس", "دانه", "سبب", and "نفس".

وطلای کشته تر **نسخه** قرص کاغذ مغز تخم خیارین مغز تخم خربزه مغز تخم
از هر یک یک درم ورق کل و رب السوس طباشیر از هر یک سه درم
صنع عربی صندل سفید و سفید است از هر یک دو درم بادیان و کافور
از هر یک درمی عود ابله و بنزد و ملعاب سفید سرشته و صها
کنند بر صبح یک شغال در نیم پاره شده خربزه که بر فند شیرین کرده
باشد جلاده باشد مانند **دگر** شیر خربزه یعنی که در ورق نوشته می شود
و شیر نهی نوشته در ناف است و در روزی که شیر داده شود
ناشنا خوانند و از شیرینی و بادی بخورند **دگر** با قلا نازده درم است
صنع عربی مغز تخم خیارین و مغز تخم خربزه از هر یک یک درم در السوس
سبت درم شش سفید مغز بادام مقشر سه درم هر یک که درم بادیان
سوده بر روز و درم باب خورند سه درم سینه را از نازده رختی پاک
سازد و در شقایق خلی حکم کند و مقشر بخورم حکم کنان طباشیر مغز
بنده دانه از هر یک دو درم درین ترکیب بنزد اصل منباید و بر سر از
اغذیه غلیظ شود و در حلق و سینه شیرین و مخت و غصه در ریاضت
و استفراغ و جماع و حمام و سر سینه کردن و اسهال و نوشیدن
لازم دانند **دگر** سرش بادی که اکثر از سر او ساخته باشند چهار

شفا

ماند

باشد در باد و انار آب گرم نموده چون مچل شود و دوام نبات و دوام
کلات داخل نموده صاف کرده در تمام روز بخورند و فند دو انار
لکله بقوام آورده وزن دو درم بوقت صبح و شام و با طعام هر گاه
که خواش باشد بنوشد و قوص کاغذ نیز لازم دانند و هر گاه که خواش
باشد بنوشد و قوص کاغذ و هر گاه که کرسکی طاهر شود آب جو
صاف با نبات رخت نماید ساجر است **فصل نهم در دانه**
الحب خوش است اما شش در دانه بیلو خاصه در بیلوی حبش از آنرا
شود که بگویند علامه آن است و سر و وضیق النفس و در دانه صرا
و خلد در بیلو و صد و این علت از بلغم بود و از خون و صفرا **علاج**
دموی و صفراوی و ضد باسلیق است از آن روز تا سیوه و پنج
مخالفت و بعد ازین از طرف موافق **دگر** بلهشتی مقشر از هر یک
دو درم نشاسته که از تخم خطمی بادیان از هر یک سه درم حله بکجا
و ملعاب تخم کنان و اسفند سرشته و قواص زنده و بر روز و دوام
بخورند **دگر** شیره انار خام درین باب بسیار مفید است و بعضی الدم
کفر شد **دگر** اگر صفراوی باشد شربت دانه بخورند و سرشته
یا بیلو فیکه ایم در دو درم عرق کاسنی حل کرده بنوشد و اگر کرم بود

شربت دینارندام شربت زرد فاکیدام در تمام عرف بادیان حل کرده
 دیگر بجهت از شربت شمشاد در آب لعاب برآورده و بکاشد
 روغن سوخته در آن حل کرده بخورند **در** فصد سیم دست چپ هم
 نافع است بر نه از اسهال و دیوهای خفاک شربت لارم داند بکاشد
 اگر گفت بمرقه فنج سیاه برآید یا از غلط رفت کرایه یا بکاشد
 که ایند لایق شوری این جمله از علامات ردیه است **فصل ششم**
در برسام مرض خوف است و برسام نام است سبب آن ماده بود
 که در ریه رسیده و زرد موجب درم شود علامت آن تنگی نفس
 و توان تران و سرخ خشک و در ریه کشیدگی نمرش کم رطوبت
 بالا و احتلاط دهن و چون علت قوی شود سدهاری و خشکی
 دهن عارض گردد و فرق در برسام آن است که در برسام
 احتلاط اول احتلاط عقل بود و درین آخر مرض و گاه باشد
 که باخر علت سیم العقل بود و در برسام نقل و توان نفس کشیدی
 چشم طرف بالا باشد **علاج** بعد فصد سیم اگر سرخ باشد
 شربت جنجاش از نمک دیم تا یکدیم در شیره خرفه حل کرده بربند
 و یا شربت عنبه یا عذاب از یکدیم تا سه دیم در ماء الشکر بربند

حل موه بخورند و اگر سرخ نباشد شربت نمکندی با سبب چسبیده از یکدیم
 دیم تا دو دیم در آب حل کرده بربند و اگر در طبعیت فضل باشد
 فلوس چهار چیز از دونه و دیم و دیم در آن شربت نهایی که کو حل کرده
 بربند تا تسکین شود **در** تدریس سلام بکار دارند اگر در اغا علاج کنند
 و در ریه لاد است **در** و اگر ماده بلغمی باشد استغراق کردن بدورم
 خورقی و یکدیم نمک سنگ **در** کورشت یکدیم که بکشد بعد از سه
 و لالان خورده می تخم سوخته کیم که تخم تیره کیم معصفر از هر یکدیم
 جوشانیده و صاف کرده بخورند و روزی چند تواتر نمایند
 عقل بجا آید و تن را قوت دهد و باده افزاید **فصل هفتم در وجع**
الصدر یعنی در ریه اگر از سردی باشد علامت آن شدت دردم
 و سیری و از پشای سرد است **علاج** زهره سفید صمغ عربی و از جینی
 زعفران افشون برابر رسوده بعسل آمیخته بقدر برده است طبعیت
در برای در ریه و ببلورج کشائی کلور بخل سج سه انچه بربند
 جو کوک کرده در چار سگوره آب جوشانند تا چهار خیمه بماند
 سه روز نهیم و سوره شربت گرم بخورد **در** معجون صحت از یکدیم تا
 تا دو دیم شربت بخورد و اگر از گرمی باشد ضد علامت سردی است

و بخارات و خوف و غم و غصه و شفت بر سر کینه **فصل دوم**
الف یعنی سستی دل مفرج القلوب و ذوق المسک و وافق
 مزاج مفید است و نسخ آن در اخر رساله عظمه در مرکبات
 نوشته می شود **د** مریای آله یا شربت حبیب تر مفید است و شب
 بر مری درین باب وظای تمام دارد و نسخ آن در مرکبات نوشته
 می شود و آنچه در حقیقت گفته شده نگار دارند **فصل سوم** **د** غشی یعنی
 بهوشی و آن حالتی است که اطراف یعنی دست و پا سرد شود
 و دم بیت و کوتاه رود و چهره ریزد و در عرق سرد آید و در
 رو مانک زند جان بشود و گوی از سر و پا و یا در صدا
 می شود و انواع است از سردی و گرمی و مستطاد معرط و اختلاط
 فاسد و افراط استقرار و از بر سر خطای می شود علامات
 بر واحد ظاهر است علاج فلفل گرد بار یک سوده حامه بر نموده
 بماسوره در بینی دهند **د** مری صاف جابجایی که در صاف
 دو بهلولی هر دو رسیده از آنش که اخته از جویست که هر
 حرکت کند که مثل خاکستر شود سیماب چهار تا یک گوز
 چهار تا یک کجی کرده و بخیل تلک خاکستر از نه ابله طفل

کرد فلفل در از از هر واحد سه تا یک مری رسیده از بار یک سوده
 بقدر دو سنج سوط کند یا بخورد و برای ضیق النفس و غواق و
 سردی بدن و نه یان و سپیات و غشی و عرق سرد و سپیات
 و در سردی و در پی و جمع امراض بلغمی و در پی و رانج است طریق
 صاف کردن گوگرد اولی گوگرد در طرف این بار و غن کرم
 بعد از این در یک یک سیر شیر انداخته بر دانه آن بار چسبند و
 و مالای آن گوگرد نهاده سر بوش کنند و شربت را خوش دهد آنش
 گوگرد در طرف خوابیده بعد از آن داخل تر کشاید و همچنین
 بر تال را اما طریقی صاف کردن سر است که سر را که اخته
 صفت مرته در بول کاو و صفت مرته در کجی و صفت مرته
 در جوشانده گلشنی سرد کند و طریقی صاف کردن گوگرد
 است **د** مری کجی و بهشت کشای تاب سوده سوط کند عظمه
 آید اگر درین نوع ادویه بکوشد و سمول ده درم کاگرانی
 بهر سمول کجور اندر جود هماره بهار یکی کشای که رسته از هر یک در پی
 مجموع حو کوب کرده شش درم در پی و دو درم از جوشانده
 نا چهار درم بمالند صاف کرده شیر گرم یک سعه بخورد و برای

و بخارات و خوف و غم و غصه و شفت بر سر کینه
 مریای آله یا شربت حبیب تر مفید است و شب
 بر مری درین باب وظای تمام دارد و نسخ آن در مرکبات
 نوشته می شود و آنچه در حقیقت گفته شده نگار دارند
 بهوشی و آن حالتی است که اطراف یعنی دست و پا سرد شود
 و دم بیت و کوتاه رود و چهره ریزد و در عرق سرد آید و در
 رو مانک زند جان بشود و گوی از سر و پا و یا در صدا
 می شود و انواع است از سردی و گرمی و مستطاد معرط و اختلاط
 فاسد و افراط استقرار و از بر سر خطای می شود علامات
 بر واحد ظاهر است علاج فلفل گرد بار یک سوده حامه بر نموده
 بماسوره در بینی دهند مری صاف جابجایی که در صاف
 دو بهلولی هر دو رسیده از آنش که اخته از جویست که هر
 حرکت کند که مثل خاکستر شود سیماب چهار تا یک گوز
 چهار تا یک کجی کرده و بخیل تلک خاکستر از نه ابله طفل

خوردن آب در دفع شکم و خفگی شود و معده را قوت دهد و شتهها
آرد **فصل دوم در امیت** علامت آن در دفع معده و قی و سبکی
و سوزش سینه و کلو و بدن درد سرد و در او سردی و غشی طعام
و ناگواری طعام و آرزو غش و زردی و کجی و دفع شود و سبکی و زردی
رنگ و بالبود و سبکی بود و گاه بانی که گوشت در دهنش نماند
و سبکی و زردی و غش و سوزش و زردی بدن و سوزش
و باخارش و بغرات بدن و گاه خلطی بر لب که مخلوط با
و لغاب شیرینی **علاج** آن است و در آنکه کوفته بخورند و شکر
چهار برابر خرچ کرده نهاده و آنرا تا دم در او بخورند بالای آن
آب سرد بماند و گاه ازین امیت که باقی باشد دفع شود و در
امراض چشم نیز نافع است **و دیگر** مغز تخم سبزه و آنرا شکر زری از
هر یک دو درم کوفته و آنرا بخورد **و دیگر** شربت ترشندی نافع است
و دیگر کاه و کرب و برک بپول همه برابر جو کوب کرده و درسی در
آب جوشانده تا چهار درم بماند صاف کرده و بخورند
اینکه بخورند جمع اقسام امیت را نافع است **فصل سوم در**
برنام سول یعنی درد معده که بعد طعام نزدک تحلیل حادث شود

علاج

علاج که کوبه را کوفته و در آنکه کوفته و نهاده و بخورند و در او
برساند چون سرد شود و سبکی کرده و کاه در او خوراک و درم مالیم
و دیگر که کوبه سخته سی و شش و ام این شسته درم سبکی و زردی
درم بر این شسته و زردی درم حله یکی کرده و باید بر سر شکر
از دو درم تا درم معسل حله سبزه و زردی و کوبه و زردی و موافق طبیعت
برای سول های دیگر و بر سر و درم سبکی و زردی و کوبه و زردی
را نافع است و معسل آنرا که سخته درم کبات نوشه و زردی **و دیگر**
سبکی و زردی نافع بود **فصل چهارم در امیت** علامت آن در دفع معده و قی و سبکی
و سوزش سینه و کلو و بدن درد سرد و در او سردی و غشی طعام
و ناگواری طعام و آرزو غش و زردی و کجی و دفع شود و سبکی و زردی
رنگ و بالبود و سبکی بود و گاه بانی که گوشت در دهنش نماند
و سبکی و زردی و غش و سوزش و زردی بدن و سوزش
و باخارش و بغرات بدن و گاه خلطی بر لب که مخلوط با
و لغاب شیرینی **علاج** آن است و در آنکه کوفته بخورند و شکر
چهار برابر خرچ کرده نهاده و آنرا تا دم در او بخورند بالای آن
آب سرد بماند و گاه ازین امیت که باقی باشد دفع شود و در
امراض چشم نیز نافع است **و دیگر** مغز تخم سبزه و آنرا شکر زری از
هر یک دو درم کوفته و آنرا بخورد **و دیگر** شربت ترشندی نافع است
و دیگر کاه و کرب و برک بپول همه برابر جو کوب کرده و درسی در
آب جوشانده تا چهار درم بماند صاف کرده و بخورند
اینکه بخورند جمع اقسام امیت را نافع است **فصل سوم در**
برنام سول یعنی درد معده که بعد طعام نزدک تحلیل حادث شود

در دفع شکم و خفگی شود و معده را قوت دهد و شتهها
آرد **فصل دوم در امیت** علامت آن در دفع معده و قی و سبکی
و سوزش سینه و کلو و بدن درد سرد و در او سردی و غشی طعام
و ناگواری طعام و آرزو غش و زردی و کجی و دفع شود و سبکی و زردی
رنگ و بالبود و سبکی بود و گاه بانی که گوشت در دهنش نماند
و سبکی و زردی و غش و سوزش و زردی بدن و سوزش
و باخارش و بغرات بدن و گاه خلطی بر لب که مخلوط با
و لغاب شیرینی **علاج** آن است و در آنکه کوفته بخورند و شکر
چهار برابر خرچ کرده نهاده و آنرا تا دم در او بخورند بالای آن
آب سرد بماند و گاه ازین امیت که باقی باشد دفع شود و در
امراض چشم نیز نافع است **و دیگر** مغز تخم سبزه و آنرا شکر زری از
هر یک دو درم کوفته و آنرا بخورد **و دیگر** شربت ترشندی نافع است
و دیگر کاه و کرب و برک بپول همه برابر جو کوب کرده و درسی در
آب جوشانده تا چهار درم بماند صاف کرده و بخورند
اینکه بخورند جمع اقسام امیت را نافع است **فصل سوم در**
برنام سول یعنی درد معده که بعد طعام نزدک تحلیل حادث شود

نہر کی

جود و احسان و سخاوت

آب شنبلیله صبح اندک حرکت داده صاف کرده خورد
 و در شمال کند و اگر با نبات شیرین کند بهتر باشد و اگر نقصان
 اشتها از بس قیض و نفخ باشد در فلفل مله از آن در آب حل
 هر چهار کوفته و تخم با فندک سیاه حب کرده نمزد و خورد **دکتر طبله**
 بلبله از نمک سیاه بر آب کوفته و تخم از نمک سیاه یا بنجی باشد باب
 حرارت بدنه اگر گرمی باشد و الا آب گرم **دکتر سفوف** باضم
 نمک طعام فلفل گرد بر یک سی درم اجود و مفت درم بحل
 با زرد درم پوست بلبله پوست جیره بونند نوسا و بونند ناسا
 جیره که بونند و سیاه کوبند اجود این از هر یک ده درم کوفته و تخم
 و درم بعد طعام بخورند اگر فلفل باشد شش از طعام صبح المعاف
 را نیز مفید است **دکتر سفوف** شش و افق قیض و کسری ریح
 علیه **دکتر سفوف** در اجینی ریحین شیطن با دایان زیره سیاه
 بر یک در فلفل سماق خواجه که هر یک پنج شانه سنا و دو درم
 قرنفل ده ماشه مک لا بوری است و دم آن را دانه ترش شش و دم
 شتری از چهار ماشه تا شش ماشه **دکتر سفوف** عجب و افق
 قیض و شش و افق ریح علیه زیره سیاه که شش و زرد

یکه

مک لیمون تر کرده چهار توله بونند و در سایه خشک کرده و بونند و بونند
 بی ریش ترید کشته نمک طعام مک لا بوری هر یک مک لا بونند و دانه ترش
 و نمک سیاه هر یک دو توله خوراک از چهار ماشه تا شش ماشه
فصل ششم در دفع قی علامت مایه بخروج آن ظاهر شود چنانچه
 صفراوی از ریحی و دایان و زردی روی و شکمی بسیار موسوی بر آن
 خون و تشنگی و شربتی دایان و بلبله از بلبله و سوداوی و افق
 خلط سیاه **علاج** برای دفعی خور بونند و قرنفل هر یک یک درم فلفل
 بار یک سوده و بلبله خورد **دکتر** حار و افق اطاقی پوست ناریل و فلفل
 کجور بر یک سی درم حار و خیلان دو درم کوفته و در شش کثوری
 بچون باشد چون مک کثوری است مانند صاف کرده میل نمایند
دکتر سترج دانه الاچی صندل قرنفل عود غرقی پوست ترنج
 از هر یک درمی نباشد شش درم همه را کوفته و تخم و دو درم کلاب
دکتر مله مندی که قسم زرد جویت است که کوفته و در شش مسوز
 و افق از آن در یکا و آب که در طرف کلی نمک دین کرده باشند
 سر و کند و مر آنرا بوشند تا بخاران بر نایب همان از دو درم
 تا چهار درم بدفعات چند مرتبه عمل نمایند **دکتر** اگر طعام شش

که در مری حاکمی گویند امتهای سالم است و استغرائی اخف امتهای
 آن است که بعد از بزمی با غلبه اخلاط عارض شود و استغرائی است
 که بعد از اسهال سار و باقی با فراط حادث گردد و یا بعد از سار
 غذا علاج امتهای اولی که گشته اند با دوی معنی و بعد از آنی اگر
 دفع شد بهتر و الا در وجوب جو کو ب کرده باب نم داده در حلق
 بر کند و مثل نمک و دود آن بکشد و فرو برد **دکتر** آرد ماش در طریقی
 سنگ دین کرده احک در آن گذارند و دود آن در دین کشند
 و فرو برد **دکتر** ماش را بر بان کرده در کوزه آب عوزدن خود و
 بخورد **دکتر** هر آب بس بکشد سوده در بکشد خوات آن بخورد
دکتر انگشت خود با شنبلیله و تخم بن بطاوس سوخته بپوشد
 نافع است **دکتر** سنگ را بر بان دواند با قند یا عسل فرو برد
دکتر کا دانه سمول نافع است اگر با شکلی باشد **دکتر** مویخ که از
 بان جابجائی سازند کوفته بربست مالیده باب نم داده در حلق
 بر کند و دود آن مثل نمک بکشد و فرو برد و استغرائی غالب
 علاج بد نیست برای تخفیف و تسکین بمباریدن معالجه نمائند
 خالی از منفعت نیم است دود ماش و آرد ماش در انداختن

چنانچه

چنانچه گفته شد **دکتر** مسکه و سفیدی یا سفید معده باله و مسکه و عرق
 بادام بخورد و بر سر از اغذیه حریب و غلیظ لازم است **فصل پنجم در**
دکتر یعنی سنگ مری که گاهی شکم نرم شود و غذای خام بر آید
 گاه قبض گردد و چون گشته شود مخوف است **علاج** رخیل سفید بزره
 کرده و دوام در پشت دایم آرد نان بچه و معده رخیل بر آورده
 سوده و دوام بر باد و عرق بخورد دفع ظاهر خواهد شد **دکتر** کا گرا
 سنگی مویخه و مویخس مغربیل با زنی آتش اندر جوی و سه
 که اجمال برابر بوفته و تخم از شسته شسته نمائند با آب بخورد
دکتر سنگ لصری مکیه و یک بر سر دانی که از جوی است
 یا جامن باشد گرم نموده در کلاسه و گند و یک حصه از آن دود
 جابجائی بخورد کرده آرد و سنج نامک باشد فرو برد در سه روز
 معقت روز دفع شود و در سنج **دکتر** سنگ لصری را ده مرتبه
 در آب انار شیرین و ده بار در آب کوکبا سر و کند و بقیه را بش
 حب بندد و دو حب بخورد و مخرد عوزدن قدری نان خمیری
 با مسکه ناره بخورد تا یک هفته و درین سنج نیست **دکتر** خرخره
 تا راد ظرف کل حکمت کرده بسوزد و هموزن آن نمک سنگ

برای
جواب

پیاپی و دیگر در هر روز بعد از خوردن غذا سه بار با خنک با دود
 کاه و دیگر کلیان کور درین علت نافع است ترک آن در
 حرکات نوشته می شود **فصل دوم در ریه** که از قسم سینه می است
 کاه قبض شود و کاه اطلاق و کاه منضم دفع شود و کاه غیر
 منضم و کاه بر بعضی بسیار شیده و کاه کم و صحت سورج
 قسم در ب یعنی آن شکم بود از معلوم را حلقه نام گذاشته
 علامت او در دوران موضع گرفته اطلاق شود و بعد از آن
 حاصل شود و شناخته می شود و نوع خلط را از ریه با سهال
 ادواری آید و اگر بطریق حب معنی بکوز فرصت داده می آید
 از صفرا بود و اگر بدستور ربع آید از سودا و اگر درام بود از بلغم
 اگر در او از اجزای معلوم شود بلکه دایم باشد دانسته اند بعضی
 او قاعی کند تا می اندک از خون است **علاج** برای قسم می
 و صفراوی که بان حرارت باشد این سوف صاف منجم
 محروک شده اسفول کم کوب محو حشاش کم حاض **الاس**
 خرقه صنم عربی کل از می بر آب کوفته سوای حب الاس چهار
 بریان کند و سوای اسفول نم را با کوب و دو درم بر آب

یا سید

یا سید یا مورد خوردن و سرفه را نیز نافع است و این طلا از کتاب
 بر و الساعه است ضد کافور اب کرکحان گردانف تور تو
 طلا نماید و برای بلغمی سوداوی شیخ ترجیح الاهی ناکلیه از ریه
 در می او این بلغمول زنجیل مرج حیدیه سوکده بالا دمنه
 مک سوخل زیره سفید از ریه یک در می تنرک کل دماوی
 بلبل در از مغریل انار دانه اجود از ریه یک درم یک کصیه
 و جارد درم هم در کوفته و خجسته کک کصیه میشت درم سخته از عوام
 ناکلیه باب فرو بر **فصل از ریه** در پیاختن ناف بسیار
 است چون این علت از کتب پندیان و یونان مفهوم
 و کثیر الوقوع است و بعضی معالجات آن تجربه شده است
 آن برداشتن با کران و حرکت سخت و ضربه سقوط و تعزیر
 با از با نایب علی بن ابی نقضان اشتها و اسهال کاه کاهی
 بر آمدن فصله غیر منضم و نفع و ضعف قوه حرکتی در غریزیا
 احساس نماید بر کاه انکشان بدایح کلا نند **علاج** بالمدن
 روغن در موضع ناف و نرمی ناف آنجا آوردن و سنب
 چنانچه دلاکان دانند **یک** بکچمکی نمزد در روغن کاه و مخلوط

در اول عمر

کلیه

کرده با قند سیاه منجمه خورد و **دکتر** لیمون کاغذی را بریده و نیم بر آورد
 بجای آن سها که بر این بر کنند و انزلی بر جاکت کرم در شسته بکرم بکند
دکتر بکجایی سوند اجوان وزن برابر کوفه و نجیه و از جملگی
 گرفته نقد سیاه کهنه بسته بروغن کاه و خورد **دکتر** بین بیل
 ساسه در کف بر دودست و با مال **دکتر** بین با قند کدر در
 خله کور میشود درین علت نیز نافع است **فصل دوازدهم در دفعه**
 اگر طبیعت نرم نباشد ریاضت و رفتن حمام منبش از طعام
 و نمک نیره و کاه رس کرم کرده در باره بسته بر موضع دفع
 کند و اگر طبیعت نرم باشد ریاضت و رفتن حمام و مالون
 بران نموده شکر تری از برک و درم تا عید ارم مثل نمایند
 و اگر خستار مثل باقی کنند و اگر ترش نباشد مصطکی که است
 اکثرت بر این موزن این زیره سیاه منجمه بخاورد **دکتر** اگر دما
 که در و قدری ما زنا و نمک سیاه و نمک سنگ و ریح و کبر
 انداخته باب قرض بسته بر تابه یک ریح منجمه بکرم بر شکر بند
 دفع سول نیز است **دکتر** پنج بلبله خمره حوا که با رطل در دارین
 کجای کوشه حمله برابر این کند و از جابراشته ناشنماشته

باب

باب بخورد و **دکتر** اگر زرد بر این یک حصه صبح دو حصه ملک بر این حصه
 سوند جاب حصه زیره پنج حصه بلبله شش حصه بکرم سول حصه
 کوشه شش حصه حمله اس کرده از جابراشته ناشنماشته باب کرم
 خورد و در بعضی دانیز نافع است **دکتر** در دشت کرم دفع شکم **دکتر** سوند
 سها کاسندی کاندی **دکتر** سجن کی رس کوی ماندی
 وزن برابر کوفه کاندی یعنی الکوزه و سها که بر این کرده
 در عصا نه بست درخت سنجی بلبله کوفه نقد خود
 سوند و یکی خورد **دکتر** صناد دفع شکم ریح اندازین و ریح
 بکیره سوند کلیدی لکی بر یک مایه مایه ساسه کرم
 کرده طلا نماید **فصل سیزدهم** در خستار منبش یعنی شتر در
 که مستور باشد علاج بعد بقیه این سفوف کاه در دما
 پوست بلبله بلبله اسحه المصطکی زیره ناخواه الایچی
 و کلان ریح و خنفل سداب بر یک وزن برابر نبات برابر
 همه کوفه سنجی ناشناخته درم تا چند ریح خورد **دکتر** سفوف
 بر یک با و بجان که در وجع المفاصل بد کرم می شود در
 انمراض تا شتر تمام دارد و اگر مرض بد کور در میان سنجی

طبایع شود **فصل** چهارم در **تشکیکی مفراط** یعنی تشکیکی بسیار از
 بلغم شود یا شد علامت آن راحت یافتن از صبر کردن بر تشکیکی و غرق
 درین سخت ترش یا شور باشد علاج و مسیر خوردن و غسل سینه
 و آب گرم نوشیدن و اگر حرارت معده باشد یا از دل علیه
 صفرا بود علامت آن راحت یافتن از آب سرد و هوای خشک
 و بلغمی درین علاج شیره کیمیا سنی و خرد شیرین کرده بخورد **و دیگر**
 حبس پیل پتی دفع حرارت و رکت است نه نماید طریق ساختن
 آن است که امله مقشر یا و انار در ظرف کنند باز شیره امله یا و انار
 در امله خشک انداخته در جای گرم نگاه دارد تا تمام آب در خورد
 و امله خشک شود و همچنین ده تسفیقه اگر تازه نیم رسد یا خوش
 امله تسفیقه سوسن و سوسن بعد از آن یکدم امله خشک در کلاب
 سائیده و صندل سفید و الاهی خورد و کتان از هر یک یکدم
 مصری نیم آنرا بر سائیده و صندل سفید صاف کرده در
 امله مسخی کرده مقدار آنرا خورد و سینه دو یکلی صبح و شب
 در دهن دارد **و دیگر** منقح صندل خرد و سیر از هر یک یکدم
 با سائیده بجامه تخمیه و شیره یکدم در آن آمیخته در دوزان

مفروح

مفروح نماید هرگاه تشنه شود و سینه آب بخورد **و دیگر** منقح اوده مله بر آب
 وزن دو دلم گرفته در یک لنگه آب بچوشاند تا سبوم حصه مانند صفت
 کرده غرغره کند **و دیگر** تخم منقح چهار باشد با سائیده و صاف کرده
 کلاب مفروح کرده بخورد **و دیگر** حی که لطیفی از هر یک یکدم منقح خیار
 شسته در اصل السوس منقح در تخم خرد و درم سه کوفته و غرق
 به سفید تخم مرغ ریش شده و کشته خیز زبان دارند **و دیگر** منقح که
 مسخی بخورد و در دست بغایت سریع الاثر است و دفع تشکیکی و خض
 و اشتها آورد و تقویت ماه کند و برای اصلاح جگر بی نظیر و ادرار
 بول کند تجریر الاهی خورد و کوه و سنا و سنجند از هر یک یکدم
 موصلی سیاه و دوزده دلم منقح و انار بر او زده خرد و دلم مصری
 سجاه و چهار دلم کلاب حمله منقح را با سائیده و سار صفت
 رطوبت کرده با کلاب منقح بمالند و از جامه گذرانده مصری را
 با کلاب کشش گذاخته از صافی بگذرانند تا از غش پاک گردد
 نعد منقح مسخوق آمیخته بقوام او زده و او را بنزد و شیر بنهند
 و لکها بدارند شربت از خیمه نامک دلم **باب** **نهم** در امر **اض** بود
 مشتمل بر هفت **فصل** اول در **توق** **الاعا** یعنی لغزیدن طعام

غیر بهضم از روده مخوف است علامت است که هر چه از غذا بخورد بهضم بر آید
و روز بروز رزق را که در **علاج** سنگیدگی در ظرف کلی کرده و شش محکم بسته
به بهنجی سوز که در دیرین روز و یکدم سنگ بکشد نام بخورد
غذا گاه گاه باشد چنانچه با خضرات کاوانه که حکم کرده باشد بخورد برای
اسهال خونی نیز باشد از یکدم نادر درم مقفیه است **دگر** صاحب
نکرده داودی حریف شتر کلاب جمل و خجدرم دران دو توله مقفیه
بار بر دکنه و طمای حال صکنه توله پنج بار سر و کند بعد از این معلوم
معت درم نه مرتبه بر کند باز از ان کلاب و عمد ام بخورد و علیهای
اعضاء غذا را بلبل گرداند و این از فوائد یکمونه است **فصل دوم در حج**
در حج یعنی کثاک مخوف است و بقول شیخ الرئیس زهر در روده
است مقاصد را بر فاستن و هر بار چیزی اندک جدا شود مثل
بخال مرغ و ان رطوبتی مخاطی با اندک سرخی بخون آشته و سح
خواستگی روده است اگر از صفرا باشد استیلا و شنگی و حرارت
و سوزش مقفیه که گویا با یک سوخته است و از آب سرد در است مایه
علاج سه درم نیم ریحان بریان کرده بروغن گل حریف و ده بخورد
و همچنین اسفنجول اگر باشد غذا هر دو غ که مندی انگه گویند سنگ

مموده نان شکر کرده بخورد و در بلغمی قشنگی کمتر باشد و در حست فتن از
اشیای گرم **علاج** برای شش ملغم و خون نصف ملکه کلان در آب
سائیده با یکدم شکر شده بخورد برای زهر و سح نافع است و برای
نفث الدم که بقض باشد نیز **دگر** ریش خطمی یک توله میده انده باشد
از بر دو لعاب بر آورده و صاف نموده بکاشد و روغن بادام
اصناف کرده نیم گرم بخورد و در مبارک است **دگر** یا دیان جار ما
ز بختل و داشته شکر برای نیم توله سفوف ساخته بخورد **دگر** یا دیان
ز بختل مله سیاه وزن برابر نبات بوزن عماد و هر از اک نیم
توله **دگر** کشته زهره سفید سوخت از هر یک یکدم کوفته یا سائیده
صاف کرده بخورد اگر شرب نجاست و صبحا بهمان سائیده
بکار بر دقوی تر بود و اسهال را نیز نافع است **دگر** املطان
ملکیده و هموزن آن مله سیاه و همین قدر زهره سفید و
جلی بر آب بر گرفته جو کوب کرده در قدری است بختلند و
صبحا در بمان آب سحی کرده بخورد **دگر** مور بهلی یکدم در
اب تر کرده و بدست مالیده صاف نموده بخورد و اسهال
خون و ملغم و سچاک را برودی دفع کند بر نیز از ریشی و چوب

ف

و شود و غذای غلیظ لازم است **فصل دوم در اسهال** که از حرارت باشد
علامت آن تشنگی و خشکی دهن و زردی و کرمی بر از علاج سبب
بر این کرده عید ام خورد و اگر از سردی باشد علامت آن عدم
تشنگی و لغایت و سبیدی و سردی بر این است علاج سبب
الطیب یعنی چهار ماهه با سبب خورد **دکتر** اجولین جو در پاره
و سفید بلبل مول و تخمیل در لطف لعل اندر بر این کرده نمک سبب
بر این گریبان نموده برابر بر کوفته و تخمیل و کاه ارد و آنچه را که
باد و خ کا و خورد انواع اسهال دفع شود **دکتر** دافع اسهال جو
یک عدد و سبب نمک ام کوئل درخت جامن عید ام با سبب
در باد و انار آب جام بر نموده نوشه محبت در کاه و نه است
خوارک نمیشود باید دانست که اسهال از گرانی باشد یا نصیب
سبب ناید که علامت نصیب یعنی تشنگی آن است که بر از ارد
اند از د کرف و نشیب جام است و الا نصیب برای نصیب کاه
و اما تشنگی به سبب کاه کم را همین است که کشته مغز سبب
سوکند به بالا تخمیل عید بر این بقدر دو تولد یاد و نم تولد در شی
دو دوام آب بخورند تا سبب تم حصه مایه صاف کرده خورد

دکتر

و اگر حرارت در فراج باشد عوض تخمیل حسن داخل نماید **دکتر** بوستنج
اسهال را سبب کندی است کرده بر شکم طلا کند **دکتر** برای اسهال معوط
معالجه باد است بوست ام را در کاهجی باد و غ ترش صلا کرده کوه
ناف احاطه کند و کتارهای بلند نموده در میان سینه او یک بر نماید
دکتر برای اسهال قوی خربا جوی که بر درخت کنار شل صمغ عربی
میباشد از مینت باشد تاده باشد ساسیده باد و غ حلا کرده خورد
در روز اول هر قسم اسهال معوط را سبب دسج دوا می قوی و سبب
باین نمیشود **دکتر** دو لک نشیب که در زجیر و سبب که کوشند دافع
خاصه اگر با سببش باشد یا با خون **دکتر** دوا می بسیار حکمی که در
سبب که کوشند نیز دافع اسهال خوبی است **دکتر** برای اسهال
غشائی سخت که انداب کوشش شسته باشد اطبا خوردن موی
بادانه خورد کرده اند و بر نم از آنچه در سبب و زخرد گرفت **فصل**
چهارم در کرم شکم سبب کرم ماده بلغم است که از خوردن شیار
خام بهد اشود مثل کدوم خام و کوشش و خوردن خام و آب
از مضم غذا و احتیاط طما حبا و متلا و جماع و حمام بر متلا و به
مضمی چنانچه از گرانی اسهال شود و از غ ترش اید پس اگر

و مولدات بلغم **دکتر** شخصی یک نیم سال عارضه که مهای شکم داشت که خراش
 در رازی ما یکیم در عروق و زیاد می برانند و اکثر که مهای خورده در رازی
 بی اختیار از خج عايط بر می افتادند استعمال این دو نمود که گرمی در
 مقدار موش کلان بر نک سید بالایش خط طریقه سیاه زنده از شکم
 بر افتاد بعد از آن اصلاح کرم دیگر گاهی برساند و در این است
 بوسه زدن از اول روز نوزاد و دوام و بشه قدر از نیمه سال
 برقی این چهار دام آب بر بر دو پوست انار را جو کوبد و بشه
 خوش اده صاف کرده نوشند روز دیگر دو خنده برین طریقی غراند
 تا نیم ماه پوست با و انار بشه و یکیم با و آب که این قسم از طایفه شد
فصل پنجم در طبع که بهندی سول گویند علاج هسکه بر سه درم
 نمک شور برابر آن بگویند و بخورد و در او را بر ساعت **دکتر** حوزل
 ششده سوده باب خورده **دکتر** کشته نمک مول بلبله **دکتر** سوسن
 انکوره نمک سنگ جو که بر بر سوده خنده از نیمه سال تا نه باشد باب
 کرم بخورد و انواع طوط و در سینه دفع شود **دکتر** سندی پنجه بند انجر
 از هر یک یکدم در سی و دو دام آب بچوشتند تا ششم خنده نه
 باز از انکه در میان کرده و دماش نمک سنگ چهار شش و اصل کرده

بخورد **دکتر** صلی سیاه درم کوفته خنده باروغی کا کا خنده بخورد و در سینه
 تر دفع شود **دکتر** برای سول من کلسی که معاد باشد خندی مد او
 نماید باز معاد و کند و در وقت در دم دفع دارد و خرای آن
 بنده خشک کس کرده کل ملاخیم نوزاد بلبله بلبله بلبله بلبله بلبله
 خنده کند و خنده او به کوفته خنده در جاشنی خنده خنده نوزاد نمک
 بالای طعام بخورد و هرگاه طعام بخورد **دکتر** بلبله بلبله بلبله بلبله بلبله بلبله
 اجود خنده نوزاد بوند خنی از هر یک یکدم به سکه شست و دم هسکه سیاه
 شانه زده و دم همه را کوفته و خنده نوزاد بگویند خنده و یکی طعام
 بخورد **دکتر** مغز کرم خنده یکی خام و یکی بریان ساسنه باب کرم
 بخورد **دکتر** اگر از دردی بسیار باشد بر دوق استاده کرده
 به نوزاد یا خوط لک ساقین سجد و جوی در میان بر دوق استاده
 آورده به سجد با و قتی اگر تاب سجدن نارد و بهان حالت بر
 بر دو استاده کته دقوت و زور بر یکانه بخورد استادن تقاضا
 شود و فی الحال بکف طایفه می شود **دکتر** خنده بان مقدار یکدم
 در یک خوراک است انداخته با نمک و مساعی نگارند و چون
 صاف بالا آید صاحب در دوشه **دکتر** و دفع جمیع انواع

مستطاب

سول و برنام سول و برنج نوع کوله و اعصاب با دودایت و خلط
 دوسه عصاره جمع در دوام اضماع کم و ادیرجی کلانی شکم از بخار
 معقری حکما رسته جنبه بری مکتبیت عدد انکر در اول هر یک
 شش ششای قرقل پوست هر پوست بهمه المیه بوسه
 میج پیل ساجی جواکهار سها که بریان جاب اجو این اجود صیا
 ابلت میل مول منس لوچن زره سیاه زره سفید اسکند
 نمک سوخل نمک سینه کچلون نمک شور نمک ذریا نمک کون
 در دوام کجی کیشی این معقر ششای از چله قرقل ابلت
 و منس لوچن و نمک ماعلیه ساید و انکر در روغن بریان کند
 و سها که بریان برنار ساخته و دیگر اجو کجی کوفه و خسته قرقل
 مخلوط نماید بعد از آن سیره جسمه سها بر آورده در ظرف کلی دارد
 و در او انداخته باشد به نیکو زربا لاساز و در زمین عالی
 معقی کچلو کر کند به نصف از سر کین خشک است بر کند و
 آن ظرف بر بهر در میان نهاده مالای آن سر کین بر کرده
 مرفون سازد اگر رستان باشد تا نمایا مدفون ماند و اگر
 ناستان تا عصب روز بعد از آن بر آورده اول عد نام باز نم

یک و پاه

نم

نیم دوام افروخته بوزن دوام هر روز میل نماید **فصل ششم در قولنج**
 فدان در دروده است با قبض محو است چون سخت شود علاج
 سید انجیره درم با شورای موند کجوز با با شورای مرغ **دگر**
 رخیل زرد جو به لون برابر با ساید و قدری افنون چل کرده
 گرم نموده بر شکم طلا کنند مالای آن بر کین انجیر بند نام سید
 مانده صیاح از باد احتیاط کرده بکین ساید و اگر در دشت است
 باشد چند ملک بر جای در درده قدری باروت مال در ساعت
 در ساکن شود زن حامله را قولنج گرفته بود با این علاج حاج
دگر سه چهار انگشت پارچه شامی از هر بر ناف بند **دگر** ساقین
 اجو این سهل اجو این نا اول در شش المیه شش روز کرده خشک کند
 باز رفته در شش نمو بر کرده خشک کند بخنک در شش کاکه
 وقت احتیاج ازده دانه تاسی وانه کجوز **دگر** سر کین موش را
 باروغن کاو ساید شش و سازد در حال کشاید **دگر** صابون
 لا موری مین عمل کند **دگر** با دمان کلیم رخیل صفت باشد
 جو کوب کرده در یک سیار آب معقی کینم باو کجوز شش نام نماید
 و تو له مغز خیار حبه در آن مالیده و صاف کرده ستم باشد

ظلمه سر کین
بر آورده

سنگ کلس با

روغن بادام اصناف کرده بمکرم بخورد و دیگر معجون دافع قرض شد
 معجون رحمت خورن بسیار نافع است **دیگر** هرگاه قرض بسیار
 و بدو انداخته شود باید که پوست آله قندری باب صلا کرده
 نیم گرم بر شکم طلا کند **دیگر** معرجم مهبوه پنج شش عدد با صلا کرده
 ششاد سازد و در معقه بگذارد و در بر الساعه است **دیگر**
 احوالین جو که با سر سنج منک با برنگ کوفته نسوت بر ناله
 زرد از برنگ بکدام حیره چهار دام سنج دو دام بمبراکوفته و سنج
 بخورم باب حب کرده نیم گرم بخورد و اگر روغن کاوب
 کرده بخورد و غل قوی کرد و **دیگر** حب سبکه که در غله بکوشد
 جندی مداومت نماید بر سر ابرو یا قاضی کردن و خوردن
 در اشتهار طعام واجب است **فصل نهم در کولاشکم** دان کرانی
 است که از بلغم و باد و خون سرد شود و اگر از باد باشد کرانی از
 موضع موضع امثال کند و اگر از بلغم بود مثل سنگ سخت
 در کجا بماند علاج آن آنکه در میان کرده زنجبیل فلفل سنج
 کشته زاج و دری انار دانه سترنگ یا ری حیره جاسک سنگ
 منک بر یا عینی کلان منک سوختن جو که با ساجی بلبل مول

در بر الساعه
 دافع قرض

الم

ابلیت کچور بکرمول سوخته زرد سفید بلبل را بر کوفته با کرمس کرد
 با طعم دو دام بخورد و اگر بخت نشسته از شر فی سنج بالین داده
 دو درم غلور استه وقت صبح یک غلور باب گرم بخورد در حله
 علت های بادی و بدی بعضی و سر و درد شکم و بملو و نفخ و بواسیر
 نفخ منبر کند **دیگر** خاک تر حیره دو دام در جارد ام اب بخاشند
 بوقت صبح اب سخته دو ماشه بخیل سوده ضم ساخته بخورد
 منانه را نافع است **دیگر** نان راعده و لاد کولاشی نیم گرم
 حوت سده ساق کج که در اجناس طمعت بد کوری شود
 نافع است **باب نیم دام اضطرر و سیر مشتمل حاصل فصل**
 اول در استسقا و آن مرضی است مخوف که تمام تن آسیده
 شود و خاصه ریه و اطراف و شکم قسم است سندی جلود
 و کمود و سهو و هر کوسید و دروک بر نماند در یونانی طلی فرقی
 و کمی علاج هر سه قسم و غلور شکم ترید سفید بارنگ سوده
 باب زقوم خمیر سوده دو درم راسه غلور کند و هر روز بنهار
 بخورد و ناسه روز سه سال شود و بعد از آنکه نوزده درم شش درم
 بلبله رازنه درم زنجبیل ده ازده درم احوالین با نوزده درم

یا جمع علت
 و در سینه و در
 و بلوغ

نژده دم چیه میت و یکدم قسط است و چهار دم بمه را کوفته و خفته
 بر روز چهارم درم باب کرم خورد و در بقی الامعا و جمع رخ شکم
 و اخلاط روده را نافع است **دکتر** جوهر کشته بر تپل زیره سیاه
 بلیکول برای کجوبار اسونف زیره سید سندی بیخ فلفلین
 جوهر صندل رنگ جوهر کاساجی احمدی بیخ نمک بر یک صندل
 داین سه حصه است پنج حصه خط و دو حصه سیتلا و ساندال
 که نوعی از زقوم است چهار حصه بمه را با یک سس کرده بکافور
 و بجای سیتلا تلی بخور سیده هر روز باشد تا بجا باشد باد و ع
 بخورد برای اکثر امراض که در آن بلیکول و سبهاال مطلوب باشد
 نافع است و این را بر این جورن کوبید **دکتر** شربت دینار از یکدم
 تا دو دم اگر با حرارت باشد عرق کاسنی و الا عرق بادان
 بسیار نافع است خاصه اگر تشنگی باشد و اگر با سنفافرمی
 شکم باشد سکنجین بزوری حار با عرق بادان بدیده و اگر
 حرارت باشد سکنجین بزوری بارد عرق کاسنی باید داد و الا
 هر دو مخدج کرده بدیده یا یکدم زباز و یکدم زحار **دکتر** اگر غلبه سینه
 باشد و در مزاج علامت حرارت یافته شود این صاب بخورد

م

صفت قوی مرصا زرد جوهر بر آب کوفته خفته چها کرده یکدم بشیر
 کاسنی بخورد و بعضی بگویند علی السویه از صاف می کنند **دکتر** شخصی
 استغفار بخی داشت یک شیت بر یک لکرونه باب سوده بشیر
 کشیده چند روز داده شد چون مرصا نفی از آن بدید دریا
 دو انموده از هر جانهاش کرده هر قدر که بدیش می افتاد و بجا
 بر کد است مانند برک ترب در روزی دو سه دفع بخورد
 کامل عاجل شده بر من از اندر غلبه و سینه شکم شدن و آب سرد
 خوردن و عطش است از ام کرفتن و جام رفتن **دکتر** جمع اوزام
 و بوسه را نافع است اگر بقدیر یک شیت از برک بدکون تازه سینه
 بخورد **دکتر** و فصل دوم در برق و آن زردی زردی خست و عرق
 است اگر من شود بدن هم زرد کرد و علاج در اول آن
 یعنی از ترشش شیرین و سکنجین و آب تر بود وقت طلوع
 و هر روز غذا سرخ کخته باشد کا تازه یا دوع **دکتر** ملا که قدری
 دار مله قدری مانند غل ساسنه یک سیاه قهوه خوری بخورد
 و هر دو را با ساسنه سحوط کند **دکتر** شفا سوده در سوز
 و آب در کخته فسنوراند و کف بادارد و هر روز صاب از آن

در جمع اوزام

بخورد **دگر** بخورد بپوست دور کرده سخی نموده با شیره سینه
 بخورد خسته فرو برد **دگر** ریون خطای از کماشته تا دو ماه
 بشه کاسنی با بادبان حوزن نافع است **دگر** تخم کاسنی بمدام
 تا یکدم کوفته و شیره کشیده شربت دیار یکدم تا دو دایم در آن
 حل کرده بخورد بتر دفع بشود **دگر** ریون کاذبان یکسیر
 شای درخ شش دایم آب حل کرده لکانه ارد و صبح
 آصاف که بر آورده باشد بخورد **دگر** دوازده روز و سده یک عدد
 قوری تلخ مقله کرده با سنج ندال در آب سده دو خطره
 از آن معوط کند بعد از دو هفته کبری رزق آب بار زنی
 و دانه رزان شود چنانچه طشت طشت بر این بعد از آن
 در صورت شدت تمام و شش زکامی کاف شفته و آخر روز
 تب محرق شده شود تا انقضای سینه شب تبین حالت
 بماند اما خوف نکند که دو سه کبری شتایند اینهمه اعراض
 دور شود و چشمها رنگ اصلی کرایه با الکلیه در یک روز از زبان
 خلاص شود ششها هم برسد بر الیوم و خشک سوده
 بار چسبیده در سر و کوب کردن تبین اثر دارد بعد از آن

تا یکصد عمل تخم ندال ارد **دگر** قدری الکنوزه با سوده در شش کشند
 دوسه بار یکدر کنند **دگر** بار کاشی خود تازه یکسیر در شش کشند
دگر سون مالکی صلاحیت نفقه کشنده زیم این کشنده از بزرگ
 شصت درم جیره تربله سندی قلعین رنگ سیر یک دوازده درم
 حله بار یک سده شکر دوازده درم شنه انقدر که علولوا
 مسبت آنچه بعد یکدرم حرسته لکانه ارد و کبر داشت طبعیت
 هم در بخورد چون دارو مصرف شود غذا آنچه مرغوب نماید باشد
 مگر کتبی و گوشت فاخته و کبوتر که ضرر است و این دوازده درم
 نوشته اند ضعف سیری و بوسه و صرع را نیز مفید است باید در
 در بزرگویی که زرد نفقه دست ندید بجای آن این کشنده اندازد
 و درین غلت قبض مهک است و بر سر اندیشای محرق اخلاط
 و مولد صفرا و قاضی مسدولان است **فصل سوم در دگر**
دگر علامت درد جگر در زیر پهلو است و درد سبز
 در زیر پهلو است **علاج** ساجی نمک سنگ فوج خوردن
 برادر کوفته و تخمه دو درم صبح و دو درم شام باب فرو برد کوبه
 شکم سبز ابل شود **فصل چهارم در دگر الطحال** یعنی

اناسی بر کوزه وی پخته کوبیده علامت کرائی و سختی سیر یعنی در ط
 جب و کاهلی و کاه کاه تب بود و خفوش علاج اگر از باد و غلظت بود
 جو کاه شکار شیطرح فلفل کرد و در فلفل ریحل تخم بلبل مشک
 نمک که در جویان گرفته باشند نمک دریا سوده وزن برابر
 کوفته و تخم بکلیام باروغن کاه و تخم کوزه و اگر از خون یا صفرا یا
 قضا سلیق یا سیاه و آن رک در میان خنجر و منقذ دست است
دگر خردل ساییده بقدر بکلیام با بول کاه و ناشتا بخورد **دگر** صندل
 سفید سیدی با سر کیندی ساییده بر موضع درم طلا کنند
باب یازدهم در امراض کرده و مثانه مشتمله فصل اول در
خصه یعنی سنگ کرده و مثانه علامت سنگ کرده درد و کرا
 شوی تپی کاه مانند درد قواج و درد شکم و نقطه اول و سوزاک
 و ظهور رنگ سرخ یا زرد یا سبز علامت سنگ مثانه نقطه و
 سوزاک و خارش مضطرب و نقطه طی سب و ظهور رنگ سفید و
 خاکستری در بول **علاج** برای سنگ کرده و مثانه ترشیده
 تمام با برنج تخم نشوید و سیر و در بطریق کلوست بکند و کاه
 و کاه شسته بر روز بخورد و یا اسپر اجشک کرده و سوخته نمک کوره

بر عجا

نیز بمقتد بعمل آرد **دگر** شیره برکت بکلیام عمل بکلیام در استه ای
 بکلیام بعد از آن بکلیام بخورد و دفع تمام دارد **دگر** کل اووی دو دام
 جوشانیده بخورد یا کل او کوفته و تخم سفوف زرد و آب گرم
 سفید شسته بخورد **دگر** جگر الیه و دما شسته کاهنی و خرفه جابر
 نجابت معقد بود همچنین باب پنج ترش که کوفته شسته کوفته باشند
دگر تخم کرم کج بکلیام یا یک اس کرده یک سفید باشند و شتر بخورد
دگر جودخت انکو یا بر کوشاج چنان سوزد که خاکستر شود
 و سائیده نگاشته اوده بقدر یک انگار بر روز یا شیره برکت سیر
 بخورد و اگر ترش باشد باب **دگر** تخم جودخت حبث کینوله
 نجف السرخ آکس کرده بخورد **دگر** خرگوش بری سوزد یا خنجر
 مست و از خاکستر او دو دام بخورد و دفع سنگ کرده است **دگر**
 ترش را بکند و سر او را بر روز میان خالی کرده مغز او را در
 سه درم تخم شلغم داخل کنند و بازان مغز سر کرده در خمیر
 آرد بکند و در اصل بکند و آرد تا خنجر شود و آرد سوخته کرد و با سر
 را را اوده نموده تخم کوزه و همچنین سر و دفع سنگ کرده و مثانه
 است و چون ترشک و درین ترش شود و اسپر دد سکاری کنند

فصل دوم در آس کرده و مشابه علامت آس کرده تنهای مختلفه
 که نوبت معین نباشد و آنها را در موضع قطن جانب کرده و
 در اگر بر وافته یا بر پهلوی صیخ مکتبه کند و شکلی در و بر و بجا
 و قیام اری و عسله بول و بر از است و علامت آس مشابه در و
 عانه و اقباس بول و تب محرقه حاده و دندان و سیاهی زبان
 و ظهور موضع آس ماحمرت و اگر در عظم شود اقباس غلیظ
 کرده **علاج** فصد سلیق کند و کشکات مار و عن کا و و شکر خور و خم
 چنان و کل خور و خم گمان بر آس کرده در بکلیان مروج
 کرده بر موضع در و صفا کند آس فرو نشاند **در** معرجه خوار
 تخم گمان کثیر از بر کتبی یافت سینه چار در ماب سینه شکر
 کند و بر روز یکدم باب حل کرده بخورد آس کرده و مشابه
 فرو نشاند **فصل** سیوم در **برج الکلیه** یعنی نفع کرده علامت
 در و کشیدگی بغیر نقل اسفال در و از موضع موضع دیگر و نیز
 اگر شکلی مکتبه شود و اگر خیزی لطیف مکتبه خور و سیر کم شود **علاج**
 پیغمقیا و چهار سال از بدت دو سال در کرده و همان
 طرف در و مول میشد علاجهای بسیار از مردم بکار برد و بوج

کار

کار کشید روز بروز از زاده ترمی شد زار و زار و چهره با صغیر
 میل میکرد از معالجه مردم مایوس شده برای علاج در خدمت سیده
 عرض احوال نمود و بعد دریافت تحقیق حریره حب القرم فرمودم
 با استعمال چند روز شفا یافت چون منافع دیگر فرموده شده
 مداومت گرفت و مرضی دیگر نیز داشت که از بدت مفسد سال
 آخر شب سرفه شد بدی آرام می ساخت بعد از دو سه کدی بر
 ملغم لرح نقد کف دست سرفه ساکن میشد از مداومت دو اندک
 ازین مرض صعب هم بجات یافت و از معاودت قوت جوانی
 بسیار الکی شکر بخار آور و در سرفه چهره و در فاشا جوانان
 شایه صادق حال بود و طریق ساختن حریره آن است حریره قلم
 که از آن کافیه کاجیره کونید و باری خشک اند و سندی که کجا
 عمری مفتوحه و رای نندی شده آن کوفیه و سائیده از بو
 پاک کرده مکتبه دایم شکر عموز آن دو قدری آب سرد و
 بقوام حریره آید و بر روز تازه ساخته بخورد برای قویج هم نافع است
 اگر مفا دوشته باشد **در** مکتبه فک است سوس در یک گرم
 که بخورد در آن بر باین می کنند و المیدان اذان گرم مثل روغن فستق

نافخ است **مصلح** چهارم در **جس نول** یعنی تنگی نول علاج شود
قلبی جزئی از هر یک بمیدام در یک قلع اس سیده خورد و در
برو الساعه است **دگر** فاقه بالکمان سید بلبلیم نیم پزده نیم خیارین
کو که دو پوست نیم خیار نیم یک می در می و دو دام از تخم شانه
تا چهار دام مانند شیر گرم خورد **دگر** تخم خیار دو دام در باوانا را
سایده سخته رو به خطای نیم نوله سوره و بهنگه از هر یک دو دام
انتهی خورد و از کل با من و مغز و اس سیده سینه کند **دگر** رو
سید انجیره درم شکر کا و چهار دام یکجا کرده خورد در حال نشاید
دگر برای کسی که عادت این عرض داشته باشد سه روز با هم
کتاب جنبی یکدم سفوف کرده در نیم با و یک خوات ترش
آنچه خورد هرگاه شغای کامل شود سارا حضرت شیخ محمد القادر
جیلانی رحمه الله علیه خبری است خوات کند **دگر** برای جس نول
آب ترش شش نوله شکر کاوشش نوله سها که بریان باشد
خورد چند روز بعد است نماید علت جس نول که از فساد
باشد بطرف شود **مصلح** **دگر** در **عرق النول** یعنی سوزاک
علاج در آغاز اصل السوس دو دام جو کوب کرده شکر یکجا

اب

آب بخشانند و باره بر روی آن بسته در ششیم یکد از دو یکگاه و شش
از باره اصاب کرده بخورد روز اول نفع سینه ناسه روز **دگر**
برای حرقت جو که را اصل دو ماشه ماد و نیم ماشه باشد شربت نبات
دگر برای سوزاک شد بدین گندم نیم با و ناله که هانه دو دام
نبات چار دام بمیدارد آنوقت شربت تر کند بعد یکساعت
نشسته شود همان آب بخورد اگر آن آب مانند آب دگر داخل
کند بدین دستور تمام بخورد باز شربت سینه آخر او دگر تازه گرفته
همان قسم عمل ارد بهتر است دو پوست **دگر** رو به خطای و اگر باشد
جنبی از پنج ماشه تا شش ماشه عمل هست ناسه روز و روز بعد
دست اطلاق خواهد شد بعد از آن یکساعت دو دام ناله دو دام خیارین
در نیم با و آب سخی کرده شیره آن بخورد اگر خیارین مسکه سیه
لوسی شرفام دو حصه یک حصه **دگر** سخی دانه الاهی بالکمان
بلبله راز و غفران نمک سنگ تخم خیارین مست سلاجیت بمید
برابر کوفته و نیمه از دو دام ناله باقی الی برنج فروج کرده خورد
دگر سلاجیت را صاف کرده از دو دام ناله با جارد درم شکر خورد
سوزاک که از نکات شش می شود دفع کرد **دگر** طریق خاص

کردن سلامت آن است که در آب بشوید هر چه در آب شستند بکشد **دگر**
 جو که اول شکر بود و بر یکدم با جابا باشد بخورد **دگر** شکر گاو یا
 قند سیاه شیرین کرده از کپا و نایکیم با بخورد **دگر** برای سوزش
 بزمین و دست رو به جنبی سردی بلبله زکامی بر سه برابر کوفته و
 بجا نشسته صبح با شیر کافور تازه و دو بهر و شام با لبی شکر کافور
 سه روز بخورد **فصل** ششم در کثرت بول با شکی بی تاب که
 زبان زمان آب خورد و بهر بول کند و کاه باشد که یکس فرمود
 بران جمع شوند بخت خامی ماده که به کرده باشند در بول است
 و یا سبطیس کوسه یعنی در او اطباء نه سبب گرد شدن موریس
 شیرین بر موی کوسه و حقیقت کوفت در بیا فیه لا دو گفته اند
 علاج در صفت و یا سبطیس انفع است **صفه** آن طباشیر السوس
 از هر یک یکیم و نیم و نیم خماض کل از می گشته خشک از هر یک یکیم
 تخم کاهو تخم خرد از هر یک دو نیم و نیم صندل صندل کلنا ز سماق
 صمغ عربی از هر یک سه درم کافور جاده سه درم کوفته بخت
 خرفه یا انار ترش یا آب انار دانه رسته و دو درم بخورند **دگر**
 سوف و یا سبطیس شرافع است **صفه** آن کل از می صمغ عربی

کلنا

کلنا سماق از هر یک یکیم و نیم و نیم تخم کاهو تخم خرد از هر یک یکیم
 صندل صندل صندل سه نیم باشد کوفته بخت صندل صندل صندل
دگر صندل کلنا ز سماق کل از می است جواب کاهو بر می کاه صندل
 نماید **دگر** آب جو وقت سحر و شربت خنثی شش وقت شام خوردن
 نافع است **فصل** ششم در سلس بول یعنی بر کندن بول بی از
 و درین تنگی با فراط باشد علاج مسیه سنگهاره نیم تو ز است
 بر از آن کوفته باب فرورد **دگر** کچک سیاه ده درم احوال بخورند
 یکجا کرده کف دست وقت خواب بخورد **دگر** الا بختی در اطفال
 بالکمان سید کوه و سید انجیر باشد نیم برابر یکدم در درجست سینه
 نیم درم روغن سید انجیر داخل کرده شیر کرم بخورد و نه درم سوزاک
 که از باد و ملغم باشد **فصل** ششم در بول کردن **در جامه جواب** اگر
 حرارت باشد علاج بلبله ز و بلبله امه حفت بلوط کلنا کل سنج
 بهر برابر کوفته و بخت بروغن کل حرت بخورده شربت نبات معجون
 سازد و سه درم باب فرورد و اکبر از برودت باشد بر سن
 تخم کنان طباشیر کالی از هر یک دو درم صمغ عربی صمغ عربی درم افاقا
 کند و از هر یک دو درم بخت کوی سه درم سحر کوفته و بخت معجون

سازد و سه درم بخورد **دکتر** سعد و درم نیم تیره تریک بود نیم گرم
 شکر بر آب پیسوف ساخته وقت خواب بخورد خوراک سه روزه
 است غذا تخم مرغ نیم است **فصل** نیم در **بول الدم** یعنی خون
 از راه بول علاج شاخ کوزن سوخته لیسار یک است درم سوخته
 باب نیم مورد باب یک ریزه شده مخون سازد و درم
 باب سه درم بخورد **دکتر** کاسنی نیم کا موبادان تخم انجیر معرق خاکی
 معرق خربزه معرق تر بو کلار سوت وزن بر آب کوفته هم
 سخی کرده باب خرفه اقراص سه دکانه درم سه درم با حش
 بخورد **دکتر** شاخ کوزن سوخته انجیر که با برک مورد وزن
 بر آب کوفته و نیم درم باب بخورد **دکتر** مورد مار و کلار سوت
 کل سنج نیم ساوی موزن نیم انار شش چغایی در دو انار باب
 بچون شده نیم انار بماند نیم گرم بخورد **باب** از **دکتر** در **ابو ارض** **فصل**
فصل شکر نیم **فصل** اول در **فصل** با **فصل** در **فصل**
 برده است که در معاجاد ربه بود پس فرمی که بخورد در وقت
 نایاب و آب و علامت عام او بزرگی خصیت و علامت خاصه
 اگر از روده یا جادیه باشد با رفع آن دردی غلط شود اگر

از باد

از باد بود حساس و قرا و نفشردن و از اقلید کوسید و اگر از آب باشد
 بر آبی و در شندگی موضع و این را ادره نامند سب و ادره سخت
 ملنه کردن و بر شستن و حرکت عقیقه نمودن و جماع بر آتش از حرکات
 عقیقه است یا کثرت رطوبت مرطوبه اعصاب اند با طفل این من
 بشتر شود علاج آن چون طعام بخورد حرکت کند و ساکن باشد
 چندا که بخورد و مضطرب شود و از معده بیرون آید از جمله طعامها
 نفاح مختصر باشد و در آغاز یکدیم کند بعد ازی دورم شکر زری
 با شکر کا و مداومت کند نافع است **دکتر** تخم شست یعنی سووه
 بخورم درزی و دوام آب بچون شده جادوام بماند صاف کرده
 نروده درم روغن کا و اصافه کرده نیم گرم سباده بخورد و معقیه
 مداومت کند **دکتر** چون آب خصیه فرو آید و بسیار بزرگ شده
 باشد بعد شوق خصیه بر او زنده چنانچه حرا جان دانند **دکتر**
 روغن سباده نیم تخم با سبب بر باره بچون شده بخورم با بخورم
 شکر کا و انجیر بخورد **دکتر** سنج شرف است کرده مالای خصیه کند
 نوع مانعی نافع است **دکتر** پوست سنج از سنج اند انار جو یک
 انار کخیل نیم انار جو کوب کرده هم را در شست چندان آب
 بچون شده چون جادیه بماند صاف کرده یکدیم بعد از آن

۷
 خصیه که آن

ح از ندم آثار او که آثار سینه کلک کند و یک نار و روغن
 آمیخته بر زخم کشیده شود و در روز دوم خورند **دکتر** حیل برای تحقیق
 حلقه ای است در سوراخ میانه که گشت و ایند عالم **فصل دوم در اسهال**
 خضیه یا اسهال اگر اسهال برز و سخت و سرج باشد خضیه یا سلق
 یا به یوجون بکشند و آب کشیده تر بار و روغن کل آمیخته با لید یا رو
 جو یا سیخول سوده در اسهال کرده طلا کنند **دکتر** حیل چنان سوده
 و آب آمیخته با لید هم گرم کنند و بکشد **دکتر** کل بلاس در آب
 جوش سینه هم گرم خضیه یا سلق با لید سینه تمام انواع اسهال
 خضیه یا سلق است **دکتر** روغن سداب خمر و درم یک گرم با باره
 درم شکر کاو خورند روز دیگر یک گرم روغن سداب خمر و چار درم شکر کاو
 اصناف کنند و بچین یا دوازده روز **دکتر** خضیه یا سلق سوده طلا کنند
فصل سوم در قروح خضیه یعنی ریش در قروح و نوع است یکی آنکه از
 جماع یا عورت حاصل شود و دوم از افراط جماع بود علاج آن مردار
 سنگ دو درم بار یک سوده در نه درم روغن کاو و با حوت حل
 کنند چند آنکه سیاه شود و بعد بر روز قضا طلا کنند **دکتر** موسوم
 یک نیم درم در بخت درم روغن و درم سرکه حل کنند اما در آنه
 بریان کرده و مردار سنگ از هر یک چار درم سینه دروی

اصناف

اصناف کرده با لید تا مرهم شود طلا کنند **دکتر** رسوت و لید زگی با
 اسه کرده بر ریش قضا طلا کنند اگر چه با در دو سوس درم باشد
 دفع شود **فصل چهارم در سیلان مشی** یعنی سرون آمدن
 مشی یا اراده که سندی بر سو کوبند علامتش است که از بول با بعد
 یاد حالت سس زن بر آید و این انواع است علاج آن خوروبه
 بسیار آنکه یعنی جرحه روز و جو به لید از جنی مال بتراطل و نامی
 سنا و سکنار و نالکس بر دو موصلی هم توج هم او منکن تخم
 لکبی مویس است کاو کشیده اند و جو به است تخم سکنیل چهر از
 هر یک دو درم کوفته بخیه یا سینه غلو رسد و در روز بعد هم خورد
 انواع بر سو دفع شود و قوت باه و اسهال **دکتر** شوره
 قلمی دو درم سینه خوات کاو انداخته بقاشق خور و بعد
 خوات باقی را با غذا تناول کنند تا یک هفته و غذای نمک
دکتر روز و جو به لید را بر بار یک سیخی کرده جامه بنرموده با غسل
 مخرج کرده بقدر که ریح ای خورد و سینه دفع و شام نمک
 خور و در روز و جو به یکید و نه تا سینه دفع است **دکتر** برای سوزاک
 و سیلان مشی و سلسل بول لایحی کراتی خضیه یا سلق

قاقل

رخ بنده محمد رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم که در کوه و صحرا
 تامل کرده بود و خجسته بر سر تپه ایستاده و خجسته نم تو را صبح و غم بوله
 شام باشد که در آب انداخته که از آله سی گویند خور و در بعضی
 نسخه عوض سلمی سر و آلی تامل کرده نوشته **دگر** روز و جوید گدایم
 سوده در آب انداخته که یک سوره باشد یا نه در و یکدم
 شنبه داخل کرده خور و اگر آله تر نباشد خشک در سوره
 خوش اند تا یکی بماند صاف کرده خور و غذا سرخ سانه و شیر کاه
 و از جمیع برین کند **دگر** دفع بر سوره انه الا نچی با کبان سیه
 ست سلاجیت بلبلد از برین یکدم سکه سواوی بر تپه
 میفت از خور **دگر** دفع حرق لول و سلیمان می بر کهای
 نوزسته درخت شمر از آب بوقت شش خسیانده صبح نالیده
 یک ساله بشره آن بکنند و یک عدد کونکنا تر کرده و مالیده در آن
 استخیم خلیفه یعنی مستحق خشک سانه امقدار که در الکشت
 که خدایا بشره بد کور یا نه دو میل نماید در عمل سه روز فایده
 تمام خسته بخیر آمده **فضل خجسته در قوت باه** باید دانست که
 عرض از قوت باه اعماد در غذا باید کرد یا بر غذا ای دوی

جابر

دیکو

از آن

زیرا که دو امتیاز از بدن بود از او تغیر در بدن حاصل نشود پس غذا
 مثل خود است بر سه و بای تازه و ماز و قلیه تر لسی و مان میده
 و شیر و روغن کاه و گوشت حلوان و گوشت کج و لطیف و مضمج
 نیم برشت بمعقوی باه و منقش است بحسب مزاج هر غذا و هر دوا
 پس غذا برای محرومی آنچه میل برود داشته باشد مناسبت
 بود و همچنین عکس آن و یک مقام جمیع آن است که غذا تنعم شود
 و بدن متعین شود و در خلوص معده مضرب است و جمیع اعجاز و کبریه
 المنظره و حایض و صفوه و در وقت غصه و اسهال و قضا و بیهوش
 مضطرب و منقوع و در شدت سرما و شدت گرما نیز و بعد از
 فرائض جمیع ملافا صلی جارد ام قد ساه بخور و ضعف سستی
دگر بعد از انزال مفضل خجسته خود و غرق مصطکی از بر یک
 سه درم نیم بادیجان یکدم با هم کوفته و وزن دو سنج خسته
 و یک حب بخور و ضعف **دگر** کسی را که ضعف باه بسیار
 باشد اگر یکمتر جمیع متواند کرد و محروم از انزال ملافا صلی ج
 شای عمل بخور و عمل کسار بعدی کفایت کند و قوت یافته
 باز آید **دگر** معقویات است نیم انار و روغن کاه و نیم انار کونند

ناگویی چار دایم سناور گوهر و منجم او سنگ بر یک دایم تخم
 دانه الاهی خورد هر یک یک دایم مغربا دایم پوست چهل باره مغربه
 مغربا خورد هر یک یک دایم شکر نری یک نیم وزن او را در لاکونه
 در روغن بریان کنه بعد از آن که سه مرتبه بریان سازد باز او
 سحوق بآن یا کرده و کاهد ار در چون قوام شکر تیار شود و او را
 در آن خم کرده مغربا است بدان آن در دو وزن چار دایم غلوه
 سببه بر روزی یک بار برود **دیکر** این تخم در نکره و اووی مجرب
 نوشته مغربه دانه بخورم مجرب و سبب کجاست خورد و در جانی
 تخم سوار از دایم مناسب درم خورد و الفاظ آورد و این عمل
 بخا صفت است **دیکر** تخم خرجه کوفته یک دایم باب خورد در شول
 نفع دیکر مسمی شست و لغوط او در کند یک اتمه سارا
 چهل تنقه از کبره سفید و در وقت حاجت بعد از خورد
 و اگر در وقت دایم کند اثر بیشتر دهد و اگر کبره سفید نباشد
 سیاه بدین طریق که گوگرد را شیره ملوک صلا کند چون غلیظ
 بشود دیکر شیره اندازد همین قسم تا چهل نوبت **دیکر** اتمه رسیده
 خشک باشد چند تنقه از شیره اتمه تازه دهد و بار خشک کند

در بار

بر ابران نبات منجمه کنوا با شکر و تازه خورد و مخصوص برای مجرب
 بیشتر نفع دارد **دیکر** خلوائی بر کچین مجرب را سیاه قوی ماه است
 تر کچین سفید و دایم رزده مضاعف مرغ سبزه عدد سبزه کاه و سبب دایم
 لطیف مغربا است نیزند از چار دایم تا چند دایم خورد **دیکر** از دخر
 خوار از سبب مغوط و مسمی قوی تخم سبزه سفید مغربا خشک
 تر که هر یک یک دایم کوفته باشد لافاح السخل یعنی کشن هر که
 ار دی باشد خشک بر مایعنی گوهر و خشک را اسکر کرده ار
 گوهر و تازه مغربا است سفید شده باشد بعد از آن از آب بخورد
 که خوش واده کوفته باشد مغربا است سفید دایم سبب از آب
 رست یک دایم با مغربا خشک خشک کرده که باب محکم
 نموده باشد شسته و بعد از خورد سبب و شستن سبب
 بیش از احتیاج مغربا است خورد نه زیاد نشاید و نصف دایم
 نوشته مجرب و فزاج از سبب دایم مسمی شکر نکره و حاجت
 حب **دیکر** تخم کویج مشیت دایم موصلی سیاه مشیت دایم بر
 علحه در دوازده شکر کاه و بخور باشد تا تمام در عود و در سبب
 خشک کرده باین او را بر مایه و اجزای این خراسانی دایم

عاقبت و خاتم او من از هر یک نه درم تخم زیت که کوه و موجش از هر یک
 جارد تخم تخم حشیش سفید نیم است درم بمهر اکوفه و حشیش روغن کافور
 حشیش کرده برابر بمیزان است تخم کفست صبح و شب با آب است درم
 کافور خورند **دگر** در اجنبی آنکه مصطکی فرغش هر یک دو توله سلخه از بناو
 از هر یک یک توله خطه خلجان بسیار زعفران هر یک یک توله
 درق طلاست عدد درق بقره خفند مشک یکا شسته باشد شسته
 و حبسته بخورند **دگر** قضیه کاوشک کرده و سوبان سوده
 یکد رم مضبه سفیدی در نموده دروی ریزند و عشرت
 یک مضبه بخورند با عسل شتر **دگر** و افع سخی قضیه که از خوراک افساده
 باشد حشیش که کوهی سفید پنج کسره سفید بالکشی تخم و سنوره بکله
 تخم نیک از هر یک یک پاوانا جو کوب کرده بجا نموده در چهار رخ
 بوتلی بسته در نیم من شتر برایش گذارد تا که نصفی مانده بوتلی برآورده
 شتر را خوات بندد و روغن بکشد بقدر یک سیخ صبح و شب
 در بان بخورد و آخر ادوی مذکور در بوتلی است در ششده است
 که کبر کوش کرده باشد بطریق تبال حشیره جوده بکشد و جوده
 مذکور قضیه کوه کیده شسته برین کیده بالای آن برکتان

بند

بند و صبح و شب دو مضبه و از ترخی و جماع برین **دگر** فلفل که تخم ترب
 در اجنبی رخیل بر سر سوده بخند در مضبه نیم برشت و در سبزه انداخته
 صفت عدد بخورد **دگر** حبی بابت مغر جان سمات شکوفه درم
 کو که در شتر صاف کرده دو درم و از ده باس متصل باید تا
 کالی شود و با زبان کالی یکد رم فرغش را سخی بلع کرده با مضبه
 مرغ مثل کله دلی حبسته و بر روز یک حب با بر کمان بخورد و اسکام
 دو از خوردن حمامعت و ترشی و بادی برین کند و بالای آن
 تنبول بخورد و بعد تنبول شود بای کوشش تا شتر بخورد لذت
 جامع پیدا کند و سستی و مضبه در نماید **دگر** اسکر شتر سلاست
 مارفش شصاف کرده هر یک دو درم کالی جارد تخم کالی کرده
 با بر یک ساید و عسل بقدر سبزه حبسته و دو یکی بخورد و دو مضبه
 از حمامعت و ترشی برین کند **دگر** در اجنبی شسته چهار نیم تا
 در شتر کا و با قدری نبات و فلفل خواب بخورد و بعد از آن
 استنها و قوت باه و دل را نفع تمام **دگر** در اسکا شک
 زعفران بسیار خوروبه از هر یک نیم باشد بمهر اکوفه و بار یک
 کرده حبسته و بخورد **دگر** محول لولوی برای تربت باه

۱۵

و دفع سرعت انزال مفیدست **نسخه آن** مروارید آید از اسفند
 از هر یک در می انیسو بهین سید از هر یک سه درم سیخ لعلاب سیخ
 کاکب از هر یک یک درم ققاج از هر یک کوفی گرانج یعنی مانیق
 سلجیه و اجینی اسارون مصطلی از هر یک درم کوفه حبه محمد
 عمل کف گرفته شده و بش از جاع دو درم بابت عکرم بخورند **دگر**
 جب کرابه افزاید و منسوبست بجای نپوس مغرین کف در وقت
 بر جان صید کرده باشند شفاقل مصری تخم بار سفید کشن خرم
 مسادی گرفته بوقت حاجت سه شرباب حل کرده بخورند و غوط
 تمام آورد **دگر** معجون تر کنده و راه فایده تمام بخش و فایده
 دگر تر دارد و در هر کبات نوشته شود **دگر** تیل فربا کرسی
 بر و کجاست که نرم باشد سه سیر و جب جو از دران روغن
 فقط کشیده باشند از روغن سی دام بوبت سیخ لعلاب ده ام
 خراطین تازه ده ده و اگر تازه بهر سه شربت ده ام حل
 کوب کرده در شیشه مثل جوده غود کجاست و بارک بنول
 دانه جواریا نشا خور و در بر بخورد طلا کند **دگر** باز کرس مال
 کرده آب آن بکشد که خصه زرقا و زردان دو حصه در آن مخلوط

بکرده

کرده طلا سازد تا آنکه خشک شود و در می آنکه کسب مقوی و محکم
 میشود و اما بیکم در روغن این عمل کند **دگر** قضیب سخت کند و غوط
 آرد ساز کرس حبه در روغن یا سیمین یعنی جنینی نه درم اول بار
 بکشد تا لعلاب خود باز بدیس در روغن مذکور باشد نرم ببرد
 و قسقه لعلاب او کم شود و قسقه بزرگ کرده روغن را مالید صاف
 کرده بکشد و وجه و از خطای خشک بر کدی سوده بخت و جل کند
 و لکامه از روغن حاجت بر قضیب و خصه میان ران و کمر با
 و کف با راجر بر آن **دگر** بضمه کجانی را مالید که کرده کف با
 بسیار باشد و باغی را بر زمین بکشد از آن اساک آرد **دگر** زهره مال
 سیاه با قدری قرقفل سوده با منور طلا کند تا خشک شود و در غول
 نمایه در دولت بیاورد **دگر** باز با ساید بر قضیب طلا کند
 تا خشک شود و در غول نمایه در دولت حاصل شود **دگر** ای
 عینی بسیار مفیدست سیخ کمر سفید حبه سیخ و حبه سفید بهی ساید
 سه غول کلان از هر یک سیخ نانک عید اجوده کشیده بخت
 و بکر و طلا نمایند **دگر** جلق زده را از لعلاب چند نرم زرخ و سیخ
 بر دو اصلای نمایند و در ظرف آسن بر روغن کجیه با حوت حل کند
 و باغی را بر زمین بکشد از آن اساک آرد **دگر** زهره مال

غرض عکرم
 عکرم قوت باه و مقصود طعنه
 و تقویت بعد از سعال
 صل کوفه عینی شاد و آرد
 منجی توبه به سه حصه
 ساج مدبر مثل الطیب
 ریش و مصطی قرقفل
 حشر با کافور و با بویان
 حشر و حشر مکط اسج
 سار و سار مار خشک
 کد و حشر مکط اسج
 و قرقفل شاه لایه در حشر
 بسیار و صمد سفید
 حشر و حشر مکط اسج
 حشر و حشر مکط اسج
 حشر و حشر مکط اسج

عبر
البحر
البحر
البحر

22.

فرج مکرر و در هر یک کوش اگر سیاه سملار اصل از هر یک دادم
در زیر خود دوستانه **دکر** کل حاجی پس کرده مار و عن کتخته در فرج
طلا کند **دکر** پوست نخ از بار پوست شخ و در یک و کل مسوه او بر خ
خبرستانه و بر و عن تلخ سینه و در فرج طلا کند و ششم در دو کله
سیار دهم **دکر** از گشایشی مکحطه کافور و حصه سها که سائده
باشند بخی کند و در فصل طلا کند از این طلا عورت را از زال
شود **دکر** مشک کافور زعفران مکر سملار اصل صندل اگر کوش
عمر را باشد آنچه برایش بگذارد و دو دان زیر خود رساند فرج
نک شود **فصل دوم در آس رم** ششم کرم باشد علا
شبه و سیاهی زبان و در و بر و میان عانه و ناف و سگی بول
و اگر در دم مقدم باشد در وطن و ان استخوان بالای سرین آ
و در **دکر** و اگر مو خراشه و گاه فرومی آید تا با چنانچه بر دل از کردن
قدرت بیاید و عسرت بر آرد و تا تر نشود دم زدن و گاه دم
سخت از ناده سرد باشد و علامت آن صلا موضع غانه
و اضطراب حرکت ساقین و کسل از حرکت و در **دکر** حالتی
شبه با بستفا شود **علاج** ان اگر در دم کرم باشد فصدیق

یا کمال یا قیال بعد از غسل کوفته تا سحری نیم رخ و کلمات و اگر
نرسیده و بر دم صاف کند در دوام اس فرود نشاند و در دم سر در مطبوع
افتیم مناسبت **دگر** در آبی که کلیل المملک نیم شستنی
نصفه مغز و یا مجموع خوش انداخته باشد شنبه **دگر** لغات حایه و کباب
نیم گمان و به بطور موم سفید منور ساق کاو زن برابر دروغین
یا کاو مغز در کرده صاف کند **فصل** بیوم در فرج **الرحم** علامت آن
در موضع رحم و سردن آمدن خون در یک فرج علاج صمغ و کند
از هر یک در دم کباب پوست انار بر یک خندم سوده بخند باب
شاف سازد و بر ششم باره بر آید **فصل** چهارم در فرج **الرحم**
و کتبیونان نوار رحم گویند علامت آن در عظیم در عارضه و مقعد و
قطن و نبشت است و حدود خوف می سبب و یا فتن خیزی
کرد و در زمانه و یا بدین شش فرج خیزی نرم افزشته **علاج** آن
زبان اسو بریان کرده یا کرم بر اسب نصف بریان و نصف خام
مسادی کوفته بخند بعد از آنکه فرج را بر روغن کل پاک کند و بخند
تأسیب کرم به شسته باشد بالای رحم باشد باز بخند و بکاه
بر او نشاند **فصل** پنجم در سلیان رطوبت فاسده از فرج

علامت

علامت خطور است علاج کینه خسته بکعبه در نره کرده باشد آله
در شمش و شکله و سخته و طریق فالوده بخورد و اگر آله تازه نباشد
با جوش آله خشک بمل آید **دگر** پوست درخت انبه و انار را با
اس کرده بجای خسته شنبه آن بکشد و بوزن دو درم خرمه بکشد
نیم کوب بخورن خرمه و معر نیم خرمای سبز بوزن هر دو درم
کرده بخورد سلیان رطوبت دفع شود **دگر** بامین که از طرف کباب
می آید خندم الاچی خوردن از هر یک در دم مصری یک انار شاف
شش دو انار شاف و دو نیم انار را و بامین را با سبب در شش
میش بخورن شاف تا غلیظ گردد نبات آخته خندم در دوام
دام بخورد قوت دماغ آورد و خنده افزونی می و باه مردان
دگر شری یا زینلو فر کر انرا بهندی کنول کشته گویند معر نیم
وزن برابر کوفته بخند مصری دو وزن ادویه بخند و در دم
فصل ششم در حرم **الرحم** یعنی خارش زردان علامت آن
شش و کرم با خارش اگر درون فرج باشد با حال المکشت
محسوس میشود و اگر سرون بود بکشدن فرج دیده شود علاج
کو که در زنج فرج سنگه برابر با سوده طلا کند خارش و اس

دفع شود دیگر یک بودینه پوست انار عند مغش با شرباب نزدیم
باره برادر دیگر سلاحت را با آب آس کرده طلا کند دیگر با گشای
از جوب دارلد با آب آس کرده غلظه ساخته برادر او این دو اس
نافع است دیگر آله خشک رسوخه خاکستران باره عن تلج کرده
عالمه فصل بنفقه الرحم یعنی با دریدن علامت ان
الاسمی نفی در خانه و آنچه فصل السنه و طرف اسفل و صلا
موضع و دردی بکشد یکی نار ان و از بالا تا نفم معده و چون
دست بر نه ز زربان او از طبل بد و اسقال در از موضع
دیگر و مغضض بر ان زبوان علاج با دمان آسوان کم کرم سداب
و صغیر بر او کوفته خسته تا فاعیل سازد و یک یک بر دارد
دیگر در همه دو درم با صمغ عربی بخورد دیگر برای دفع اکثر امراض
رحم سوسن ربونیه حب النیل زعفران با قلا مصطکی السوسن
همه با وی کوفته و سخته تا بکشد و با شرباب بخورد و غدا ای
لطف فایده فصل ششم در شقاق رحم یعنی ترقیدی زبوان
علامت ان محسوس شدن شقاق بحسب بصره اگر سر و ن کردن
رحم باشد و اگر درون باشد انگشت را در او زدن خون الوده

در شقاق رحم

دفع

دفع در جماع در بخت شود و آلت خون الوده اگر علاج آن معده
از بر بوم حرم داسک از بر یک نمیدم کافور یک حصه سوده در معده
بعضی مرغ هم کند و طلا نماید فصل پنجم در خنثاق رحم یعنی خفته شدن
زبوان مرضی محسوس است سبب آن از قلع بجات از حبس منی
حبس من طمیت بود و حالتی شبیه شبی در صرع عارض شود الا
انکه درین گفت از دهن منی آید و کشیدگی در ساقین است و در
و نقل زبوان و در طر حشم و یا به بیمار زدنوبت خری را که بر
می شود از راجیه عانه چون بدل رسیده پیش شود و در صفا
و احتلاط دمن تر شود و هر گاه پیش از انداز کشیده یا دوم
مخلاف غشی و گاه مت شود و چون قالمه رحم را جان مالد
که بر طوبی برای دفعی حاصل شود و در احتباس طمیت سرجی
و که درت بول تر باشد مع علامه مادم علاج اگر شوهر باشد
شوهر دهنه چون ممکن شود و الا سهیل بعد به کیم خیار خنجر
دو درم کافور جو دانه بکاشنه بر زور یک کیمین در دانه را با غلظ
که در حالت غشی انگشت را بر دهن خوشبو مثل صمغ در عطر
حرب کرده در فرج در آرد فصل دهم در قطع طمیت یعنی شکلی

۱۱۱۱

چون موجب غشی شود و محو شود و اگر سبب غلط اخلاط باشد علامت
 کراتی و در زنیان و کراتی حلیقین علاج آن مقل ازرق دار ^{فلعل}
 جوزی جو که با کرم که دی تلخ برابر ساخته باشد زقوم حساسه
 هر روز در دود و در اعضای ازین دوا حادث میشود
 ملا خط کند **دکتر** سحیح المکره بر میان طلعین بهار کنی قدسیا به
 مسوی کوفته از سه درم تا چهار درم بحسب مزاج در کاه کش
 کشید انداخته بخورد کولر خونی را نیز نافع است طریق کاره کش
 آن است که در دوزده درم شح کش یا برک جو کوب کرده
 در شازده دام آب جوشانند تا چهارم حصه بماند صاف کنند
دکتر فرزند طمیت نشان عاقر قرحا حاشیه سرداب بنویسند
 از هر یک یک درم فرغون بمیدام کوفته بخت لفظ آن شش فرغ
 سازند **دکتر** در طمیت مرفودنه از هر یک یک درم سرداب
 شست درم ده درم موز منقعی بمیدام کوفته بخت نرجه کا و
 شسته فرجه سازند من شقای **دکتر** حصص فراعنه ارد
 پودر درخت نیم کنه دو توله ز کخیل چهار ماشه قدسیا کنه دو
 پوست نیم در کخیل را کوفته بخت شازده قدسیا آخته بخت

دوشنبه

و بنوشند **دکتر** ضادی که اخراج میشود و جنین میت کند شح مقل
 قسط سدا از هر یک یک درم مریدم کوفته بخت نرجه کا و
 شسته بر عانه و ناف ضا کند **دکتر** زنی که بمیدام مکی
 باز زده بر بصر مرغ نیم شست خوش خون رفتن با فراطا دارد
دکتر کولر خونی و بستکی حصص نافع است مویج بلبل سوسه
 بریم دندی کشد وزن برابر جو کوب کرده دو دام دومی دو
 دام آب جوشانند تا پنج دام بماند صاف کرده دو دام صاف
 امحیه بخورد **دکتر** از نکره داودی خمر نرجه شسته چون از سبب
 باشد که از آن سده در مجاری شود علامت آن در شست
 و ناف و نقل بدن در ایام حصص ظهور چون اندک غیر
 و فح علاج موز منقا و انچه از هر یک یک درم کل سح
 مسطح تلخ خوه از هر یک یک درم جو کوب کرده دو دام آب
 بخت شازده نیم انار بماند شکر سح شستن کرده بخورد نافع است
فصل یازدهم در کثرت طمیت یعنی روانی خون حصص مندی
 لکس کوبند خون بسیار رود و محو است علاج آن زبل موش
 دوشنبه باشد با دوا غایب شکر کا و منجی که بماند از نکره بخوراند

دکتر اگر در دم سوده با روغن کاوس کرده بخورد و عذرا برنج با روغن
ازین ادویه استیاضه که در آن خون مایل سفیدی باشد در دفع
دکتر اگر روشنی بمیدام ساسیده نقد سیاه در روغن کاوس بخورد
مرض مذکور از بر قسم که باشد دفع شود **دکتر** کل از می نیم
که با یک مغال کوفه و خفته باز زده تخم مرغ بخورند و فرض که با
مغیبت **دکتر** کاسنی ۴ ماشه کوکبه و هم ماشه حوانه هم ماشه
اجولین ۴ ماشه بخورند و در ام کجوش بند و صاف نموده و سیاه
و دوام بخیه نمیشوند **فصل دوازدهم** در معنی عقیم شدن زن
علاج سبیل معنی جبر بول سنج در معنی بخیه و دو یک نیز در
فرایم **دکتر** جوز بویا بین بهتری پوست انار بر یک تکه
مغال سوده بخیه با قند سیاه مشافه سازد و بر دارد **دکتر**
نخ میده در دم با جارد درم شرماده کاوسوده و بخیه و دو دام
روغن کاوس و اصافه کرده بخورد و مشک نیم ماشه با مسکه کاوس
حکده بر دارد بعد از ظهر سه روز در سه چهارم ظهر حمله شود
دکتر غیر وارید ایدار با سفینه که ساجوز نباشد و نیم جور نموده
یعنی مر جان تر باشد باشد کاوس که کوساله او هم نکند و باشد

اس

اس کرده بخورد تا سه روز **دکتر** نسخ روغن کاوس در مرکبات نوشته
می شود امراض زنان و مردان را فایده بخیه **فصل سیزدهم** در
علاج زنان حامله برای آن زادن پوست درخت لزان معنی
سبیل اگر نشا خهای او جانتیال رفته باشد بمیدام کوفه و سیاه
روغن اس کرده بخورد و وضع حمل برود می شود اگر چه در شکم گشته
یامده باشد **دکتر** چنین که در شکم شکسته باشد از آنرا در معنی
کرنیک که سید خروج آن دشوار شود شیر برک که از آنرا نوبت کفایت
و در دوست نارنج طلا کنند تا آنکه شک شود و بعد شک کنند
روغن سید اخیر بمیدام در دو سه شی شیر کاوس و حکده بخورد و اگر
نوفت شود و فیل را با شیر مذکور بر کرده بر دارد **دکتر** چون سینه
که در شکم خون منده شده و از آن درو شود و باید که سبیل
کج سبیل حیره سندی بمیدام وزن برابر از مجموع کتول را نیم نیم
کوفه با شیرت نقد سیاه که با سفینه بکافه دارد و وزن مذکور را
در روز نوشته چهار بار بنمیزد که بخورد تا آنکه شک از خون فاسد
صاف گردد **دکتر** اگر زن هر چه ازین امراضی که از این
مذکور میشود عارض شود و صمن بخیم یا از ایام ولادت

سبیل
کینه

این کاوه بریده **دگر** و بودار چ کونه بلبله را رسوند که پنهان موند
 چراغی که گشت نه پنهان گشتی خورد خارشک خواند گشتی
 بر زک تیس کاوه کا اگر سینه کی همه را بر او کوب کرده بر روز
 شانه درم درسی و دو دام اب کجوش نه باشد هم پنهان
 بجای نه سحری که نوره بریان کرده نه باشد نه سحر دو
 آنچه بدید ازین درد اندام و شکم و سینه و دست و دمه و مهبوس
 و لرزش اندام و پاره کوی و شکلی و نیک دل و امراض نه
 و اسهال ارفع شود اگر چه از غایب شده حلق باشد **دگر** زن را
 اگر بعد از آن شکم بر یک شود سحر جای نمیدام تا دود کاوش
 کرده مرفت از خورد **دگر** بلبل در از بلبل مول جاب صفت شود
 چهار کاوه تبه با بر ناک و بود از بلبله بود که گشتی سوخت
 بلبل اندر جو بر ناک یک سوت شده تا که صفت سیاه کند
 بر ابر او که کوفته و خفته نمیدام علوه سینه باشد خورده و جاده
 و اندر اعلم بالصواب **فصل چهارم در بر شو** و آن مرضی است
 معروف که بعد از آن بریان عارض شود علاج کل سنان
 که بعد از گرفتن جو بر همان یکا شده شکم و سحر که مفته خورد

کلس لیان

بهرین

بهرین است **دگر** یا لک فلفل کرد و زو کوفته و خفته در شیره ادرک
 نیک سحر کرده حلقه کنا صحرای میزد و یکی بدیده **دگر** لیان
 مرفت درم کفرش و از سحری اش کجکان از هر یک نمیدرم کوفته
 شکرده درم سحره بر روز یکدم خورد **دگر** حلقه حلقه صحت
 معجون صحت خوردن بسیار نافع است **فصل** با بر دهم **فصل**
شیر علاج بلبله را سحری کرده از یکدم تا دو درم خورد با شیره
 بر روز **دگر** ستان بر پایش نه بجای مصالح زیره مغیره سیاه
 باشد **دگر** ستان کوفته و خفته نمیدام با یکا و شیره کا و خورد **باب**
چهارم در امراض فم شکم شکم **فصل** اول در بواسیر
 مرض عارض است و سبب خون سوداوی است دو قسم بود بادی
 و خونی علاج اگر غلیظ باشد و فصد با سلق یا بر قطن که آنکو
 بالای سرین باشد بدو جو غلیظ کرده بر شیشه جده کاه و او
 کند بالکل دفع شود و اگر سال رنگ بر سر فم منع است **دگر**
 شیره کوبی جار دام فلفل کرد مرفت عدد بر روز خورد
دگر رسوت مکر کونی دو باشد تا سه نیم باشد یا جار باشد
 مسکه کا و حبه هر روز **دگر** موز نه سیاه اول و فربازده

بر سر

در خدایم آب شست با سبب خندان و صبح انگلی مالیده و صفا
کرده در آن بکاشند و از صحنی دیگر کاشند و لایحی خورد سوده و خخته
هم در جگر کرده بخورد و در روز یکشنبه از صاف کنند تا نسبت دیگر اند
اگر زیاد باشد باشد **دگر** میج بکند و در جگر است بکند و در
را کوفته خخته با شیره مرکب تازه لک و زنده سختی بلع کرده موازنه
دو ماهه کم و زیاد است بکند و یکی بخورند و بکند و دوام بکند و بکند
یا آب با چهارده روز **دگر** میخورد و بکند و بکند و بکند و بکند
تازه یک انگار با شیره بزم بکند و بکند و بکند و بکند و بکند
کرد سوده در آن است بکند و در جگر بکند و بکند و بکند و بکند
بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند
از هر یک سی دانه کوفته و خخته مقل زرق با نرزه در زم زم کوفته
بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند
را غلوط است و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند
افسار بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند
باب اس کرده بخورد **دگر** برای بکند و بکند و بکند و بکند و بکند
با فراط و روغن کوبی خورد و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند

ملار

لکاهی ایند از کوبها کوبند و کل بول بر دو سه سبده در سبک
کرده ببلید زنگی و مصری بر چهار وزن بر اگر کوفته باشد که کا و خخته
بوزن بخورند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند
اسهال باشد بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند
دگر برای خونی و بادی خون بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند
جگر بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند
بار جگر بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند
آب خشت شود و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند
کند تا آب جذب شود و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند
حب با قدری روغن صبحی بخورد تا بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند
اگر بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند
باشد و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند
صبحی بخورد تا بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند
بخورد و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند
بخورد و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند
آب جوش و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند و بکند

با و الا شکر تری انداخته توام کند و ادویه دمل کوفته بخور در آن توام
 مخلوط کند کثیرا صبح عربی هر یک و نوله تخم یا کنگر و کنگر سبزه هر یک
 نوله کثیرا زده چون غلیظ شود در ظرفی کند چراک بگوید یا طاب
 بیک از منوره خوری جوشانیده ماب کرم و اگر غلیظ باشد
 باشد و نوله و اگر خوری مزاج باشد کثیرا صبح عربی و دو خنده
 اندازد و از زرشنی و بادی برین کند **دگر** سنگاریان کرده را بعد از
 و سوا ای آن در شب از زرشنی خنده نوبت بر شای بوسه ببالد جوش
 که جوش آن درون اند **دگر** تخم و پوست کچال پنج ششای
 پوست ببول مسکه ششای در آب جوشانیده صاف کرده
 در تنقاره انداخته مقعد در آن نهاده نشیند نفع تام دارد
 و سحر آمده **دگر** تخم و کتری از هر یک کوفته باب بخورد
دگر تخم گاه در آب و تخم کتری از هر یک بخورم بمعالج سرج
 اس کرده در آن شسته نیم نوله انداخته بخورد چون حیض سرش
 می کند **دگر** پوست درخت اکبر اندر جو نیم دام جو کوب کرده
 در آتش سه سانی خیسانند و صبح مالیده صاف کرده
 بخورد **دگر** نالگسره پوست کرا از هر یک دو دام کوفته بخورد و تخم

سکرتی

کا و جرب کرده بخورد **دگر** دوا ی زرشنی که در خدام مذکور است درین
 خاصیتی عجیب دارد عدا الحبه در این مرض مذکور شود نماید **دگر**
 پوست بلیل زریه سفید بر دو یکدم مویح جوا که از هر یک یک چهارم
 بلیل مول شست درم جاب ده درم صند دوازده درم کحل طار
 ده درم ملا در ش زده درم دو خنده از عدا دو پیورن خشک را
 کوفته خنده کنیز بر بر همه ادویه صلاب کرده معجون کند و سه درم
 غلوه بسد و صبح شام با دوع کا و خورد اقسام بوسه ببالد
دگر شوره قلمی سوت مکر کوش برک کرده ای تخم فستق از
 بر یک چهارم سمیرا کوفته و خنده باشد به کاه صند دو پوست
 صبح و شام شست ماسته بخورد **دگر** عصا ره کوفته که در طب
 کلی مضمحل باشد شست و دام سفوف فلفل دو دام معجون
 اکثرا مکیلم هر سه را در شیره کک و زده تا شست بهر کمال نماید
 و بعد کما صحرای کولی منبذ برای جمیع اقسام بوسه ببالد
 خصوص بادی را بهترین دواست **دگر** برای بادی بلیل طلا
 کرا ن وزن سیداع اندک خیمه نمک سنگ وزن برابر کوفته
 پنجه باب کرم یکدم بخورد و خونی را شست **دگر** در اوطا

دختر

خون و درو افیون خالص ناب جلگه در دروسته باز خند و طلا
 کند **دگر** بلیک کلان و در خرمک سنگ یکجور و سر سمانه و بعم
 طهارت بر علامت بود سر خجسته **دگر** رنگار بیان کرده و سوده
 قدری بعد آب است بحبانه **دگر** استخوان سرادی را که سار بویه
 نماند و دوان بکوبان طریقی که استخوان را کوفته در کوره کرده
 در کونگه اردوش کشند بالای آن کتبه سوراخ دار نگاشته اند
 و بر آن نشسته **دگر** کل خراطین قدری بعد آب است بر آب حبه
 و تلی مد او کشند و کفوح نیز نافع است **دگر** ز سموت نامی که
 سائیده و قند شد در دلو آب طلا کنند **دگر** اگر از در و پوست
 بسیار بقرار باشد در شرکاء و نیم گرم نشسته **دگر** مقل از روی
 پیضه وزن برابر افیون یک سیرخ مرهم نماید و مقعده طلا کنند
 بواسطه بادی که بغایت شدت داشته باشد تحف نماید و خونی
 هم مفید است **دگر** زره که پاک جو کاشخ کاوشش اقطاعی
 شری بالای باد بخان پوست مار زرد جوید از هر یک دو درم بمدا
 کوفته یکی کرده بدستور معارف دو و یک **دگر** سقما شدت
 در دوسه بر شرکاء کش لب که بالای کوره شراب کشی نشسته

و آن

و آن آب سیرخ می شود آب است بآن کشند **دگر** برای خونی و بادی
 فولا و سومان نموده در شره لک زنده تر کرده تا چهل روز در آب
 نگاشته اند و در روز از دست حرکت دهن تا آنگاه کشند شود و یکماه مابک
 بآن بخورد **دگر** طفل که در نیمه کوفته بخورم با دوام سکه امنه بخورد
 و سر کتفین از روغن کچنه یا چهار کبری مالش کشند **دگر** حبه دفعه
 و شقاق مقعده سود دارد و محرومی مزاج را فایده بشره دهن
 بلیله زرد پوست بلیله کالی مقل از روغن هر یک ده درم کشند بخورم
 شوره سی درم حصص یکی است دام مقل راحل نموده کولی بوی
 یکماه نشسته یک کولی صبح و شام تا سه بار بخورد بعد از آن
 دو دو کولی میل نمایند **دگر** روغن کچنه خالص را از کسار کف
 حب بر بکمان تا تواند باله **دگر** دست و بادی خوک حب کشند
 و در بیلوی او نشسته زنده چون خون خوش کشند بالای آن
 نشسته و خوک را بادی سر نافع است غذا بره با نرغال که از یک
 سال مکیده باشد غذای دوا می است بغی هم غذا و هم دوا و
 ساک لوسا و مالک عباسی و ستهوه و دال مولک و سر
 از اغذیه غلط و مسوزیده خون و قاصبت مثل حردل و سر

و باز زبان و ریح و اسهال سرد و **فضل دوم در درم مقعده** یعنی اما
 سفره مرضی حارست اگر غیر بواسیر بود علامت آن تر و صفت
 موضع و شدت در علاج فضل با سلیق و سفید و کم مرغ و در غن
 کل و اندکی انجون با هم پیوسته مرهم کند و بکار دارد **دگر** سفید
 بجز مرهم کند و یکم درم اقلیمیا و فضل یعنی ریم میانه بوی زرا که
 نقه یا زرد در آن که اخته باشند و در مرهم با سینه و روغن کل مرهم
 سازند و استعمال نمایند غذا و خواب و غروره که از نار دانه
 نجبه باشند و بر نیز از اخته در بواسیر کفشد **فضل سوم در ناصو**
مقعه که پهن دی به پهنه گویند حارست علامت آن بعد درم
 ظهور مرهم در زواست **علاج** اگر نافذ نباشد و فرس هم نشود
 دو اند برت و الا لا و نافذ آن است که از آن سوراج با دو عا
 برابر از آن باشد و یک سال مکده شده باشد استخوان زانوی
 شتر باب سخی کرده طلا کند **دگر** سنگ مصری و دوام دارد
 جابر درم روغن تلخ شصت و ام و زرعان کرده باشد کجاست
 تا همچو مرهم شود بر جامه طلا کند و بر ناصورتی بندد و در کند
 تا خود دور شود و چون دور شود و ویم بنده **دگر** سر کین

خوراک نارسیده خشک کرده با نول کبود کاسه نرسیده بر ناصورت طلا کند
دگر بگوشت تر بهلا نشود و استخوان گریه را بگوشت بگوشت سخی کرده
 بر آنجا طلا کند **دگر** استخوان گریه را مثل فضل نرسیده بر ناصورت
 تا سه هفته و اگر استخوان میده کردن گریه باشد نرسیده است **دگر** سمند
 سوکله السوز و چنانچه دوش نماید و خاکستر سفید هم نشود و
 با آب من تر کرده خاکستر بان جیاسیده در ناصورت گذارد **دگر**
 سمند سوکله استخوان گریه را با آب سخی کوفه فسیله با سار و بالا
 ناصورت گذارد **دگر** کوکبا سوخته و خسته یک توله یا توله باشد
 تا دو مات داخل کرده و با سینه آخته بالای ناصورت طلا کند و اگر
 جای فسیله باشد فسیله بید در روغن حل شود **دگر** حشمت مقل که در
 فضل بواسیر نکور شد تا فاسد است و غلو شکم و اسهال مقعده است
فضل چهارم در شقاق مقعه یعنی شقاقی مقعه حار است
 علامت آن در دو سوزش و خشکی و طهور خون **علاج** مرهم مقعه کافور
 یک حصه خنجر حصه مرهم را در روغن کل با مسکه که از دو حصه
 سوده داخل نماید و لبت کند تا مرهم شود و سفره نماید
دگر رسوت و طبله سیاه با شتر بر اس کرده طلا کند **فضل پنجم**

در حرقه مقعده یعنی بیرون آمدن سینه مرض حار طبع است علامت آن
 اگر از مردم باشد بخت غیر عسرا و خالی است و اگر استر خاوستی بود سبوت
 و اندک حرکت دست درون روده علاج آن حجت بلوط خورسرو و اقاقیا
 ماز و وزن برابر از هر یک دو دایم جو کوب کرده در آب کهنه نهند و در آن
 نشینند **دگر** سر سینه از ریز خون سیاوشان که سندی او حسن
 نامند و واقعا و یا بدل او بهی سول بخورن آن بکند و بعد از
 سه روز اول مقعد را با روغن گل حرق کنند و او را خشک کنند
 بر کنند و درون برید باز سر و نیا بد **دگر** بر کوبیده سسته کنول
 از هر یک یک ام کوفته و خجسته یک ام بخورد و سه مرتبه در مقعد طلا کنند
فصل ششم در علت آب که علی شایع نماند و آن مرضی است
 علامت آن جگر در مقعد راحت یافتن از لواطت علاج صبر
 سقوطی از شش نماند نماند موقت خواب فرورد
 نامست و **دگر** فریاب نیز **در اوج معاصر دوم** آن مشتمل
فصل اول در وضع المفاصل یعنی در زنده ماندن بعضی آنرا
 با دمیت اندام نیز گویند اگر از خون باشد در دوسری و اما س
 آن موضع علاج قصه کنند و اگر صغرا بود در دوا بخران خورد

موضع

موضع و اگر از نفع باشد سندی موضع و اگرانی وقت در او اگر از سودا
 بود سختی و کمبودی موضع است علاج مهمل که برای وضع المفاصل
 و عرق النساء و تقوس نافع است باید که اول در دوسه روز این موضع
دگر زنجبیل کشته بویست بلبلنج سدا بخورد و الا آن خورد از هر یک یک دایم
 در می و دو دایم از هر یک شانه چهار دایم کوفته نیم گرم بخورد و غذا ملائم
 روز چهارم بخورد از این روغن مهمل در شیره کاهو خورد **دگر** تربت بنار
 نمک سنگ بلبلنج و اکهار ساجی از هر یک دو دایم با آب سیده ملک
 کند و چهار خند از کلک روغن سدا بخورد و بر آب روغن خوش
 بلبلنج با اسطوخودوس بر قدر که بلبلنج باشد مینش خندان از این اخته
 بخورند تا نصف بماند صاف کرده بر روغن نیکو بر دما روغن
 بماند شش سرده درم داخل کرده قدری حوش داده نگذارد **دگر**
 سیده زنجبیل سیده بلبلنج کاملی از هر یک یک دایم شیل سدا بخورد
 است دایم همه را خورج کرده برایش بکند از آنکه آب بسوزد
 در روغن بماند بعد از آن صاف کرده روغن اگر سدا بخورد
 تمام و اگر ضعف بود ثلث مایع یکم کرده بخورد و دوسه روز در میان
 همین ترتیب اردو بخورد و در روز شل دوز و بعد و غذا

منصف
 دگر
 نیم و کد

سدا بخورد

ملایم خورد برای فایده نافع است **دگر** برای دروغ صفا از مضمه که باشد
از دجوت امید کرده بابرک انار مخلوط نموده گرم نماید و بر عضو مسلم
بند و چند روز بعد از آن بسیار مفید است **دگر** خاک سنگ برک و دجوت
برک به جهت شخ زخم خار در روغن کاه و روغن کنجد نیز مفید است
از هر یک دو درم بمه را در او نخلی انداخته سرش را می کنند تا دو
بر نیاید و جابا برش دهد و چون سرد شود بکافه ارد و اگر
کم باشد سه درم و الا حار درم باب بخورد **دگر** بابرک حارند
موتنه جرحه پوست سح سدا خمر احمود کشته انگوزه خنجر خور
زهره سفید نیش از فلفل سیاه و لچک جگر سوسن و سوج
رنگار بهار کی سر شفت کنگی بمه بابرک بر آب آس مانده و حبه
ادویه مقل و دو حبه ادویه بهار بمه را کوفته و حبه روغن کاه و که
همچند ادویه باشد با نمزد و در حبه نده کوکل که بعد خوش
صاف کرده گرفته باشد معجون ساخته غلوه بقدر یکدایم بند
و در او نخل جرب بکافه ارد و بر روز یک غلوه باشد بخورد و اگر
با خوش رساندند مفید تر باشد و این را حو کراج کوکل گویند
انواع باد و اوجاع معاصر و بر سیوف و دمنی و سنگری

و بوسه را نیز مفید است **دگر** روغن و کحل برای جمع او را و اوجاع
مفاصل خوردن و بمه مالیدن نافع است **دگر** روغن بید الخرنیک
از او آب ادرک نیش انار چند ان بچوشانند که روغن نماید صاف کرده
از نمدام نالکدایم استعمال نماید **دگر** برای وجع المفاصل صوف
النسا و قفس عجب العقل است المله خشک جو کوب کرده صندل
از هر یک دو درم دریا و انار آب خنجر و المله و زهره بالایی
همان شربت صاف کرده و روز نده غذا مان کنند می نمک روغن
خورد و سوای آن سح خنجر **دگر** معجون نعلب برای وجع
المفاصل و قفس و عرق النسا و در دشت عظیم نافع است و
مقوی است **اخرای آن** پوست بلبله نوله المله دو درم و ربع
آن در فلفل در حبه یا دیان بکحل نوله بلبله از هر یک دو نوله
شیر طبع زرد او نخل از هر یک نیم نوله حصه النعلب سح نوله
درم سه سو بخان مکتم درم فلفل بخدرم و نیم مغر حلقوزه
مغر فلفل از هر یک دو نیم نوله جاتری نمدام مونیر مقانه دار
ادویه کوفته و حبه و سح بلبله کرده عسل مقده با کم دو لایه
شاهجهانی رسته شربت از دو درم ناهار درم بر نهر از ربا

خاصه بر سري و در ترالت در سكر و امتلا و تخمه و آب سرد و ترشي
و شراب و اغذيه و دروي الكيموس كه از ان خون بر مي آيد
شود **دكر** از حكم فتح اسهال كن كه براي دروزانو اسهال صفا
جاريان شست و رفت خواب خورند تا دوازده روز بعد از ان
خواب را بشا و بكنند و با شربت قند سياه كنند كه دو دهم باشد كه در
شب و وقت خواب خورند تا چهارده روز و كنجاره كنج دو دهم
و بلبه سياه كنند و با سياه و كرم كرده طلا ماسند و دو
ساعت
استه دارند و روزي يكبار عمل نمايند تا چهارده روز
دوم در عرق الب يعني زنگنه و ان در دروي است كه از سياه
سرين شروع مي شود و طرف زانو مي رود و گاه تا ساق مي رسد
و اگر از سين تجاوز كنند و جع الور كند علاح اگر نماند و جوي
باشد ترك عرق الب تا كه موضع مساق پس شفته است
و صند كنند بعبه قتي و اسهال **دكر** صفتي طري جاري نمائند
بوست بلبه زرد سور بخان از هر يك سه بنم نمائند و عمل شود
سند و خوراك تمام وزن نفوس و معاصر ان ترافه است
احمود و نمك سنگ با ديان فلفله راز فلفل كج صفيه

مسلول

مسلول كو تباي رنگ از هر يك دروي بلبه طكان مداره سونبه
از هر يك دروي درم سه را كوفته چهار دهم با سياه خورده **دكر** پوست
دوست يكابن دو عصاره با سياه سخته عصاره نمك سخته خورده
فصل تسووم در وجع الكركبه يعني دروزانو و ساق و با شست
علاج دار فلفل جوي تا برابري رسیده باب كرم خورده و روغن جوي
تا طلا كنند نسخه ان در بر كيات مسطوره است **دكر** كنجاره يعني كبل
كنج و بلبه با سياه رسیده بند **دكر** تخم سهو و حوكوب كرده در
بجوشانده و از ان ان كه بكم كم باشد بطول سازد **دكر** اوسون
دو نوله شنگرف كو ته تخم صبر از هر يك يك نوله در آب درك
حل نموده طلا كنند در انقاب يا نردك انش ان غصو
نكور را خشك كنند و سه روز يا سه مرتبه دوسه روز مهن دستور
بعمل آرد بهترين دو ادينه دروزانو است و در **دكر** حبه
كلك زده جوگ مال **دكر** روغن مبد اخبر يا روغن شرف
طلا كنند بعبه كنجاره كنج كرم كرده بند **دكر** مال بدن ماله
اسب دافع دروزانو است **دكر** ستن بر ك سخته يارك
سینه ها لو كرم با فاع است **فصل چهارم در نفوس** و ان

در آستان پاست که گاه بالا رود تا نانو و گاه بسین رسد و گاه
 از پاست بخیر رسد و بخشن میده است و مفصل کعبه آستان
 اگر از خون باشد علامت سستی اما سست در وقت
 یافتن از پاست رسد و اگر از صفرا بود رزوی اما سست است
 با سوزش علاج تصد با سلیق در صفراوی و ای قی
 کردن با دوی که اصرار صفر اما به مثل سنجیده و اگر کم
 و غره و سفتی سفتی در سکه سائیده روغن کل منجمه در
 ضاوت کند **دگر** افیون جلا درم زعفران دو درم شیر نریا کاه
 سخی کرده مغز آن کندم در آن سکه بلیده بمکرم طلا کند و بالا
 آن درق کاه بوی بند و عرق النسا را نیز نافع است **دگر** مسویع
 سابل و افیون طلا کند و اگر از بلغم باشد علامت آن علت
 در دو سفیدی اما سست است و اگر از سودا باشد تری اما سست
 علاج تنقیه میده با سنبال و فی از آن ترش کرم و یا تخم تر
 و نمکات کرم و فی درین علت نافع است از سبیل زهر که فی
 حذیه از اسفل نماید **دگر** در طفل دو درم سوده سرور
 ناشاد در پشت و ام شیر کاه و خورد **دگر** تخم سبیل یعنی سبیل

چند تنقیه شده لک و زده داده کرم ضاوت کند **دگر** اسنود سوده
 محبت باشد و اگر حی کوفه سه تخم باشد تا دو از ده تنقیه شود
 بخورد و مولف مصلح هر یک کنیم درم محبت شده **دگر** روغن
 خفاش مالیده و اختر از از آنجکه در وضع المفصل گفته شد نماید
فصل پنجم در وجع الطهر یعنی در وشت اگر از غله خون باشد
 علامت آن در دباضیان و زیادتی آن در حرکت و حرارت است
 و دگر علامت غله خون علاج تصد با سلیق در امتداد و حجاب است
 دو شانه در استعمال اشیا بارده و اگر از باد بود علامت آن
 صند علامت مذکوره است علاج شنج امود در حبه کند و
 کل حکمت گرفته بسوزد کرم دو درم سیاه و اس کرده سرور یا
 روغن کاه و از کنیم باشد تا دو باشد بخورد و اگر روغن سوار خورد
 با ب نم کرم برای درد دل و بهیو نیز نافع است **فصل ششم**
در ادر سببی مرضی است که در سینه واقع می شود علامت آن
 را آنها چنان کران و سخت کرد که از جا جیدن تواند و از
 و بدن نیز دردناک باشد و عرض چنان بندد که بدن را بجا
 سخته اند علاج را سنا سوت بلید میل کرد و سنف امله

کچور سکنده کلوتیس بهاره کنای کلان و خورد سندی کشی
اجو این با نه بار یک دیو دار به راجو کوب کرده برابر کرشمه
دورم درسی و دورم آب خوشننده تا چهارم حصه بماند
کرده بخورد اما سر و حرکتیت و دردی را که از ملغمه و با نه
نیز نافع است **دکتر** کوکل جو کراج مفید است و مالیدن روغن
نفع نذر **فصل نهم در دوائی** یعنی لکهای ساق قوی و سطر
که کو طاهر شود و در دکنه علاج آن حصه با سلیق با دوائی
باز دوائی و اسهال که ملغمه و سودا سر و ن کند به نه **دکتر**
سفید تخم مرغ لعاب خر و کجا کرده بر ساق طلا کند و
بعضا بکلم بند **فصل ششم در دوائی** یعنی مل یا در اغار
فصد با سلیق از دست مقابل با حجامت بر ساق باقی قهال
دکتر سندی فلفلین کچور کرشمه سووه تخم کما حوب ناز
بار یک حصه کج حوب خردک که از آن تیر کرمی سازند بر آب سرد
بشسته بپخته طلا کنند و منقوف بهین ادویه کف دست بخورد
تا کلاه **دکتر** سخی بهاره کنای وزن برابر از دورم تا چهار دورم
هر روز با نه کاه و کچور **دکتر** کومت بلیه کلان کعبه در و عن

میدان

میدان بخیران کرده با بول کاه و اس کرده بخورد در مفعه نفع طاهر شود
و اندر علم **فصل نهم در عرق** یعنی ناری و سینه در ساق سدا
می شود سبب آن خون سوخته سوداوی است علامت آن
مانند کی طاهر شود و حرکتیت مثل حرکت کرم و اورا رسته کوند
علاج یک کپه باب لمیون ساسنه بر نار و طلا کنند و بالای آن
پوست لمیون بند و **دکتر** سر کین کچور فصد سیاه از بر یک کیم
امتیحه حسنه دمقدار کینا ر حاکلی که جارا نشه باشد بخورد
و پوست سنج که سر کیم که کیم کونید و سوسنه سیاه بپزم
صفا دهند **دکتر** بر اسید فصد حیده فرو برد **دکتر** کرمی که در کاه سیاه
و بر نذر و دوحیده طفلان انرا طوطه کونید و بان بازی می کنند
و در غلام شهو یکدی می است کعبه در فصد حیده فرو برد **دکتر** سها که
بریان کرده نقد یکدی دم نقد سیاه حسته فرو برد و چند قدم
برود **دکتر** اگر کزوم بر نار و میش زنده فی الحال بر لبه و آتش
اورا بر رسته بخلا کنند ساعنی بد از نذر و فرو بر لبه **دکتر** این چند
منجی در زده المشی حریب و شسته صبر اول روز چهارده سر

بخورد و دوم روز سهیم باشد سیوم روز چهاریم باشد و از سر و ن طلکند
 بر آید **دکتر** کافور افضل بر دوسایه و پیش از طلوع باره برای طلکند
دکتر حله کوفته باره عن کا و امیر و طلک کرده مکشبت بسته دارم
 جمع شده بر می آید **دکتر** مقل ازرق مکشبت و باب منجیه بر موضع
 رشته بند و در مشت اند و اما س زایل کند و رشته بر آورد **دکتر**
 این چهار روز که این طریق که نوشته شد بر باره سیای بنویسد
 و تا کند که آب نرسد **بانت** نزدیم در او دم و دوام مل و آنچه
 بدان تعلی داره شمل نوزده فصل اول **در او تمام** یعنی
 اما سه علاج خوب ناز یعنی دو بار سندی کلوی مورج بای بر یک
 قشیر اندر جوهر ک یول یعنی سول برابر کوفته بر روزه درم
 و ری و دو دم اب بخت اند تا ششم حصه نماید کم خورد و دفع
 جیس اما سه است و از لی سینه و کلهک و کونه دمی و در رانیه
 نایست و ازین مجموع در اختیار منده لطایق معارف عرفی است
 باشد نهین منقعت بخش **دکتر** نیره ادرکافه سیاه کلمه از کبر
 دو دم خورد و عندا شیر و سبج اما س بر شتم رانایست **دکتر** خوش

حاشا
 نسخه موجود است
 مجرب الی بر او دم
 که سفید سلیمه است
 کباب فصل شش
 الزمان و در سحاب
 فصل شش
 بر موضع درم طلک
 روز و روز

که مرده

که مرده کلید و دار شیره ادرک سمول انار شامی نوشته دارم
 قند سیاه چهار انار دکنور و بازده دارم از احلاکت و سوسونه
 و شج و شرج الایچی و جاب بر یک کار دم در حلاکت منیر چون سرد شود
 مشت دارم شنبه بامیر و از درم تا مکشبت که روز نیر کجوز دفع اقسام
 اما سست **دکتر** زجور دار ملد با کمان سید بر کاسای با سوده
 و کرم کرده بر اما س طلک سازد و مکشبت این عمل نماید **دکتر** روغن سید کجور
 دو درم کماده کاوسه درم شکر کا و بازده درم هم تخمه و خدی
 مد او مت نماید انواع اما س دفع شود **دکتر** زرخ و منسل ملک
 سنگ را بر سوده باره عن تلخ طلک کند انواع اما س باره در دفع
دکتر برای درم نرم که تولدش از تلخ رفیق است فی کردن دفع تا کم
 دارد **دکتر** یک لکونه مکشبت باب سبج کرده خورد **دکتر** حنبل
 باب سوده طلک کند نیم گرم **فصل** دوم در **دما میل** یعنی اما سه بار
 که از ادنیل کوسید علاج اگر اغا ز باشد خون بر لو کند تا به
 بختی نرسد **دکتر** بر یک سینهها لو در کاسه و کربن و بر یک
 استی و کاس سبیل در اب بخت اند و بجانان با اما می که
 تازه بهم رسیده باشد بدین و همین آخر اسمکرم بالا سید نوزده

که مرده

بجای سانه **دگر** در ابتدا می جوار یا کدیم یا سنج سانهی در دوزخ
قدری نمک اصل کرده در روز شب چند مرتبه بنده در دست اند
و اگر داده بسیار باشد زود بنده و اگر کم بود بجای سیر **دگر** بجال
کنی تا نه گرم بر دهنل و جای که خولیه سر کنند از در حال
سر کنند و بجال کپوتر نیز همین اثر دارد **دگر** سنج دوزخ و از دوزخ
بر در سوده خجسته هم آنجه باب بر دهنل ضا و کند **دگر** سنج
تروازه سوده در دوزخ ترش جوشانده بر دهنل سده و در
بر در و زود بخند کرده و **دگر** در ابتدا بر دهنل جوار خا و ده
بر دهنل طلا کنند و چون شروع بچکن کنند باید که جوار بسیار سده
و گرم نموده ضا و کند و چون فرس بگردن شود سنج سون بشند
ساده طلا کنند و اگر با خورشید شتر را بر ارضا کند بشند
و زود تر عمل کند **دگر** ضعیف سنج با قدری آب باران یا سانه و
مقداری قند سیاه بر آن آنجه برابر که بماند از ده درم باشد
بر دهنل خام بماند زود بخند سازد و بشند و بعد از آن
شش صاف گرداند و فرام آرد **دگر** حسته آنرا با سانه
بر درم و خوش طلاء کند عمل نر بسی نماید **دگر** مغل از زرق

در ابتدا می جوار یا کدیم یا سنج سانهی در دوزخ
قدری نمک اصل کرده در روز شب چند مرتبه بنده در دست اند
و اگر داده بسیار باشد زود بنده و اگر کم بود بجای سیر
کنی تا نه گرم بر دهنل و جای که خولیه سر کنند از در حال
سر کنند و بجال کپوتر نیز همین اثر دارد
ساده طلا کنند و اگر با خورشید شتر را بر ارضا کند بشند
و زود تر عمل کند
مقداری قند سیاه بر آن آنجه برابر که بماند از ده درم باشد
بر دهنل خام بماند زود بخند سازد و بشند و بعد از آن
شش صاف گرداند و فرام آرد
ساده طلا کنند عمل نر بسی نماید
مغل از زرق

کچد را بر گرفته بر دهنل سده **دگر** برای دهنل گردن مکرده باشد و بر
ناصوره خرمین سبها که بر آن کانه سادی بار یا سانه اول
لغات بن مال و بالای او باشد و دو رنگند و هر روز بالای
اد و مکر طریق بدو عمل نماید **دگر** کسی را که دهنل سادی شود و روز
شسته بشکام طلوع افتاب بر جان را در شسته کرده بعد از ده
که روزی روز گران ساعت بر می است در باند **دگر** برای درد
و اما س که در لاف و انگشت مثل حیای می شود و دهنل و اما س کردن
و **دگر** اندام را نافع است سرک سرس سالم بر روز گرم کرده
شتر آرد **دگر** برک عباسی گرم کرده پنج شش مرتبه بنده **دگر**
نیز در دهنل را بکاف و باره سار و سرفی کسری هم حال کوفه
سوم سنج حبه بیهوشا در صابون شتر آله شکوف را دلی
سونه سادی با بول کا و کا و کورک یا سانه طلا کنند **فصل**
سیوم در سنج با ده و آن دم صفای است علامت آن
سرفی اما س بار ارقه و التها سده و سوس فلت در دهنل
و این دو ستم بود و ستمی از صفرا خالص شد و شاخته شود
علامتین داشت اگر رنگ درم زود باشد و بر دهنل زود

سرخ شود خالصت والا غیر خالص که مخلوط چون قیاسی و خالص
موضعی موضعی دیگر استعمال میکنند از عایت حدت ماده مخلوط خالص
که یکی قیاسی ماند و صاحب اختیار است قیاسی که ملتبسند و سناه است
سندی سرخ ماده رکت بات نوشته سرخ رنگ است و سیکه که سینه
با موی سرخ خارش و دانه های خورده اند خورده اند سرخ در سر و روی
پدید آید گاه چنانک باشد و گاه تر و زرد اب از آن سرخ کند و اگر
سرعت علاج نکنند سرخ بکند ام کرد علاج آن معقدین از صفرا
مبتل حجت انده ملکه که در مریکات مسطور شود و غیر آن **دکتر** ملکه
کلان که عید و فند سیاه را بر آن مکتوب که بخورند **دکتر** تر بهلا صد و
سندت درم که هر یک سی و شش درم باشد روغن باداخر چهار
درم در آن انداخته در ظرف آئینی بایش نرم نهند تا آنکه غلیظ
شود و سوخته کند و چون بخته شود و نکند بازند و از یک درم درم
هر روز بخورند غلیظ نمائیم و باد دفع شود و این را سیکه نام که کحل
نامند و برای اطفال کل معصوم صندل سرخ خائمه ساوی
کرده تا دو درم گرفته در آب جوشانند تا نصف بماند صاف
کرده و در طفل بخورد و قدری طفل هم به بند **دکتر** کلوا بال

رک

رک است که کل معصوم از هر یک درمی در شش درم است جوشانده شدیم
مانند صاف کرده تا شش طفل بخورند و برای دایم هر روز تا
درم کو فتر جوشانند به بند **دکتر** تر بهلا پوست نوب سیل که کلوا بال
سینه هم وزن برابر جو کوب کرده چار درم در شش درم است
نامش درم بماند شیر گرم بمیخورد و نیمه را لته کرده بر علت کند دارد
دکتر جا که شش درم به ماه سه روز کند است بخورد و غذای پاک
دکتر برای ازنی که طفلان او این مرض گرفتار شوند باید که در غم
و شش ماه چهارده چهارده روز که بر لید برک خاک شیر از یک
کدام در یکبار و آب بخیانند و صبح و نالیده صاف کرده بخورد
فصل چهارم در شش که در بند و است بت گویند و مشهور است
اگر از اخلاط طبع حار باشد در روز شش شود و شدت کند و چون
از خلط بارد بود در شب علاج تر بهلا را آن که سینه از سه درم
درم بخورند **دکتر** جو خنی و کمر و سفید سائیده باله **دکتر** شرف
رزد جو به کوبه نیمه نو از کینه جله مارک است کرده بر روغن بلخ
باله **دکتر** گاه دوب رزد جو به بارک سوده بر روغن بلخ آمخته
باله **دکتر** نیمه نو از رزد جو به کینه بر سه برابر گرفته مارک سائیده

بروغن تلخ منجیه بآله **دک** قسمی از تاج فروست اگرش خهای او طفال
 فطول شوق کرده در آب می کشند بر جم می جگر نگاه گرفته است
 بر موضع از آله بالند فی الغور نفع کند **دک** کل سنج که سندی کمر
 کویند و بوی مغزه دو توله شب در آب بخنانه صبح اصاب
 کرده گرفته بخورد و فلفل را بر روغن تلخ بآله **فصل پنجم در سب و ان**
 بختی است مانند آله ریش که روز بروز زیاده می شود و علیان
 درد آن موضع و تشنگی دهن و سر و در و اسهال و فلق
 بهوشی و اضطراب طبعیت و چون بخورد و بعد دوزی سدا شود
 دق و یکمک و دارد سرد تر کی رنگ و درد اعضا علاج
 تخم سرس زرد جو به ارمله کوته منجی جگر صندل بکر الاهی مال بجم
 برابر آب آس کرده بروغن کا و منجیه بختی طلاء کند **دک** فصل
 برنگ پوست دار مله وزن برابر آب منجی کرده طلاء سازد
 لطیف متعارف با روغن کبچر نند و طلاء کند **فصل ششم در سب و ان**
 و ان بختی است چون سرب اما بر روز زیاده نمی شود و سلیجا
 میماند و بختی قلیت و کثرت ماده کم و بیش می شود و علیان
 سرد و سرد و شکم و منباده است و چشم نم کشاده و چشم

اگر

اگر از سب و ان بود رنگ آله بآله سیاهی باشد و اگر از صفرا بود بآله
 برزدی و در آن آب بختی و اگر از بلغم بود خارش و صملا آله و در
 بختی با صفت آن دق و بختی است علاج صندل و مالک و سب و ان
 چولای و پوست سرس و پوست جایی تلخ تر شش او بر آب گرفته
 بآله پیوده طلاء کند **دک** پوست درخت سیاهان باب پس کرده
 طلاء کند و بختی آن است بوی **فصل هفتم در سب و ان** و ان اما
 صملا دای است بعد بخورد و غصه طمان شود مانند ضرره و
 رنگای منجیه بر رنگ کج مانند سنج با طمان شود و منجیه اول منجیه
 کویند اکثر در شست با در جایی که گوشت بسیار باشد و در اعضا
 باطن نرسد و علاج در اغاز دوزج بسیارند **دک** سر بهو که تازه از
 بکله ام تاد و دام را ستره کشیده بخورد و همین را خننه بالانند
دک مرهم شکوفه منجی گنده ز جویه از هر یک یکتا یکتا یک
 کوفته منجیه تر بهلا سه تا یک کوکنا یکتا یک بر کوفت بر کله
 شده مانند واقعه یکتا یک این سنج او و بر احد احد
 سوزاننده از بار کدرانیده موم یکتا یک سیاه یکتا یک
 روغن کا و بعد حاجت این جمله را کجا کرده در روغن انداخته

برهم که ماده
 بختی و کبچر ارق
 با نمل که و عظم
 المعده

مرهم سازد و بر سرطان و دمل بر مایه طلا نموده کسب نمایند از زمین گرم
 می کشند و انزال می یابند **فصل ششم در طاعون** و این از امراض
 مخفی و در باست حار و محرق است سبب آن ماده سمی است
 که عضو را تباه سازد و تغیر میدهد و از شر این کیفیت بحیثیت
 میرسد وی کشد و آن در می است خور و تغیر بنوعی که سرون می
 با سورش و اندام ای بسیار و حوالی او سیاه یا سبز و قی
 و خفقان عارض شود و ممالک است که در اعضا ضعیف
 شود مثل کشتن بدن و بغیر و پس کوشش و احتیاط بدین
 لازم است علاج قضیه است تا ماده سمی بپزدن مسرآن
 بکشد بهتر آن است که در آن موضع دلو کسب نمایند و خون بسیار
 کشند **در فصل سنج** و که در هر یک باشد جدا جدا کوفته
 بعد از آن دو سنج کافور ضیا اصفاف کرده بوری سب و در در
 سه بوری ماسه در فاصله دو ماسه بخورد و اگر از آن زیاد
 باشد تفاوت یکس **در کافور** و آن یک سنج کافور دو
 سنج فاصله یکس بخورد چهار بار **در سنج** سداب یا
 سرکه دوام بول خوشبو سنج روشن دوام معطر چار و درم

در شانه

در شانه و امراض آنست بخوبی مانند اکثر اوقات بومی کرده اند
 و یکی که اثر و باور سبیده بکدریم بخورد **در کافور** و سنج از شست چاک کرده
 بر آن موضع گرم بند و چند روز بکشد بسیار مفید بود **در اسهال**
 بخاشه با سب سبده بخورد و مراف و بر هر جا که طاعون باشد
 طلا کنند در کافور سه مرتبه صبح و دو مرتبه در محل اول مرتبه اطفای
 حرارت کنند و در محل سه روز دفع شود و اغذیه بارده که خون را
 غلیظ کند مثل عکس و لبا در سر بر مان کرده و گوشت در سر که
 بخورند و احتیاط از طلا و دو بار و بلکه شفا دهد و آن موضع را
 باب گرم نشوند و مرصع از جای سرد دور دارند و باید که از
 و شستن بر زمین و بر جنبه ماندن نه احتیاط نمایند بنجارا
 و سمی و وبای متاثر نشود زیرا که بدین است که فی که در ایام و با
 خواب و خور و زمین دارند و اکثر اوقات بر جنبه میمانند شسته طلا
 شوند **فصل نهم در سنج و فلک** و اما سبب علاج باز
 سنج پاک کرده در خانه نرم نموده و عسل کوفته شکر گرم شست
 مالانند و دفع شکم که از آنجا که و بدین کوشید رنری
 شسته یا چوبی که در آنجا که هر یک که نام سرد و را با کلا شسته

سایه با سفیدی بر صبر مرغ آمیز بر او رام طلا کند چون خشک شود
بکر کند در محل دور زشتا شود **دگر** در اغاز بر سه روز دوم روز
میخورد آب سوده طلا کند **دگر** برای شکم و بخل که هر روز
مستطاب و کجای با سایه طلا کند **دگر** سوده در شیر ترشک سخت
منوده طلا کند **دگر** کشته زره سفید رخ اسیر بول بر نیمی سیاه خج
سفید برابر با سایه طلا کند **دگر** شک بر تازه در کج حبه
تا شش روز بخوراند نوعی که بماند اند **دگر** برک عباسی کرم کرده
متواتر سبب در دفع درد و آس معان و نیشان است **فصل**
دوم در زخم که در مبدی مسه گویند و نوعی نولول اگر بسیار باشد
اول قطعه کیند و مسهل سودا در بعد گوشتی با کمی برابری سوده
در کمر کاو تا دو منبه نگاهد و بار با کمر سایه چند بار طلا کند
دگر چون و سیاهی وزن برابر گرفته کوفته بلعاب و مان طلا کند
دگر لایکه طرانی می شود و نصف با دوام دوباره کرده و کماله
بعد از آن برک تنول حبه مال **فصل** **دوم در زخم** که در مبدی
که از آن میندوی نشانی گویند علاج دندان و هر روز دو دام
فقد خجندرم آنکوزه رعبه گرم کج کرده بر جامه طلا کند و بر دندان

کشته

حسابند **دگر** برای سبوی که نایین تم گویند بشیر در انشت شود شورش
بسیار کند و بسیمت دصرت در تمام دست سمرات کند نزد ملک است
رساند ازین خوف بعضی تخم زیر پیران ان خصوص کرده اند علاج
جونی که در میان کتبل می باشد که از آنرا مصلد گویند با آب سس کرده
طلا کند و بکر غل نماید **دگر** سبده بوی باب کل شط طلا کند و از کنگ
تا دو دام بخورد **دگر** برک سس سرخی که از آنرا گاه کردگی و کندر بی
هم گویند مانند گویند برک میل اومی شود و در کسار آب مرده با
صفا و کند **دگر** برای زخم گوش و استبان و دیگر آس که شورش
کند و از آن محک دفعه تمام دارد و اگر برای زخم گوش کاتبه
در اصل کندی افوی است **دگر** مله و کسرا برابر با سوده صفا کند و بعد
خشک شدن بکر بخل ازند **فصل** **دوم در زخم** که در مبدی
علاج گوشه کاه سه چهار دام در اجشش دندنه ماهر استود
حوان تمام بخورد و خورد و جورش و بالای ان آب بخورد و صبر
برایده باشد همان مماند و بکر سینه **دگر** لایکه طام که در دست
پیل می باشد نوزن دو دام در ششک آب جوشانند تا
سکی این صاف نموده دو درم نبات آشته بخورد و این وزن

جوان است و برای کودک موافق سن مثل طفل با مادر را نقد یک سیر
 و تخمین در هر ماهی یک سیر اصناف کند و تخمین وزن نبات از
 یک سیر آفراید **دکتر** رو در آنچه که مندرج از آن مال بسیارند نصف
 و از نبات سوخته بدین **دکتر** در غار طاهر شدن تست چهار دان
 تخم سنبل صاف شده فرو برد بسیار کم با سانی برآید **دکتر** سیان
 نیلی سوره با سانسند در چشم اندازد و آنکه در چشم باشد رو
 فرام آید **دکتر** پوست درخت سر و درخت از آن نمکی و بر
 و سلیک سیان و کولمید بر آب کوفته و خسته بروغن سردانه اطلای کند
 مرض که با منوش بود دفع شود **دکتر** استخوان سفال اگر مرده باشد
 در بای است و اگر زن باشد در حب سبزه **دکتر** اگر حمل دانه
 مروارید خرد و ناسفته فرو برد کمتر آید **فصل** سیر دیم در **الامه** **دکتر**
 که مشهور است با تشنگی اول مضد کند و اسهال ازین حاصل
 که بدوای **دکتر** اصحاب نمی شود **دکتر** سیر سطل ملاس باره که از
 از هر یک دوام قدسیا ده دام کوفته و خسته سبزه نقد کنار
 کلان و یکی صبح و یکی شام بخورد و غدا یک فیه بخورد و هر قسم که بخورد
 تا یک مفعله **دکتر** بخورد و از تشنگی موصلی هر دو ماین تشنگی

پیل

مکار

مکار یک یک نیم سیر می سده کند هر روز تا یک مفعله وقت صبح
 و شام در جلیقه قدری ماکو خشک مالیده نهد و بالای آن از
 سیده مذکور بر قدر که در شام است لیه نهاده از آنکشت جوب آید
 و بالضرورت در آنکشتی که باشد سه درم فرو کند و دو سه درم بر
 حراجه نماید و در آن حال جاد بر سر و بدن بپوشد و در هر کوف
 سه جلیقه را کرده باشد خدایان کندم بی نمک و لیه کندم با لیران
 کندم باشد **دکتر** نخوری از رهنمای انکشتی انانق است شرف
 یکتوله عاقر خرقه نقل مصطلکی از هر یک نیم توله مخلوب کرده
 بخور نماید من قرابا وین شفا می **دکتر** منور سیاه سبها که تو بای
 مندی تشنگی زیره بخند اسبند زیتون جوب صبی از دوجوب
 اخرا از هر یک دو توله کوفته و خسته و آنکه آب نمک کرده باشد
 شسته خرد و فیله نماید و هر روز و فیله در گوی که تم کز غرق باشد
 باروغن زرد سوزاند نوعی که دودان بزخم رسد بعد از چهار روز
 که فیله سوخته باشد این دارو بزخم باشد **دکتر** و سیر کوی
 کته سبزه کوی کسار فلفل از هر یک سبوی سوزاند و بزخم باشد

دکتر رس که بخدمت فرقت شتاده عدد موی سی و دو عدد
ممنوعه در فصد سیاه انقدر که دست و چهارده دست و یکی صبح و
یکی شام فرود غذا شیر و سرخ و اگر دهن خوش کند ملا خطه
نکند بویست بخیال بخورام طبله بخورام در جمله ام اب کوچک
تا دوام نماند مضمت کند تا سه روز صبح و **دکتر** شنبلی
کنیم تا یک شنگ بصری یک شنگ کانه فصد بخامک سانه
نشره برک تنبول قدر فلفل سه داول روز یک دهم
روز یکیم سوم روز یک صبح و یکی شام تا هفت روز بخور و غذا
نهولی کند می نمک اگر تواند باندی شیر گاویان بخورد و اگر
دهن کوچک و سوس کند تر بهله خوش نده غرغره کند **دکتر**
جوب صنی را حکا در یک بر بطریق میده جوب مذکور دهم
کوفته و تخمه مصطکی روی یک دهم فصد و درم سفوف ساربه
برای مرض بلغمی نیز نافع است **دکتر** دافع باد فیک اگر بکند
بخوریده ملا در سر بریده اجوان خراسانی موصلی سیاه سر
نوزن شیرازی سیما ب نیم شیری فصد سیاه کند سه ساله

برابر

برابر چهار را دو برابر با سما سانه با فصد یک و نیک است شود با نوز
کولی مسادی سنده و یک کولی بر روز با خضرات بخورد و از ریشی
و بادی و غیره هر چه تواند خورد که از لوازم اوست خصوص می بر
و دال انش که البته باید خورد و از شیر و شترنی و جاع در انام خورد
کولیها و همین قدر بعد از این بر سر لایم داند زخمها در چهار خور
خفک میشود و در بازده روز و افعی مستاصل می گردد **دکتر** بر
حفظ حفظ مودر شیره کاک جملی که از اراخلونی گویند اجوان
تر کرده بونلی سنده و در شیره مذکور بر مکرر کرده بر موی ابرو و غرغان
و بر دست و ریش مالند و سه روز عمل کند **دکتر** موم تهره سوس
با آب سس کرده بر زخم اشک طلا کند نافع است **دکتر** بر روز
زهره گا و هفت روز نماند تا بخورد و در سه روز رفع کند لی مصره
دکتر برای زخم اشک که در بعضی جا مثل فعل و مینی بر جی آید طبله
زنی در آب نمون بر تابه پیوده و کباب ارد و بطور مرمع خوابد بر
چینی زخم طلا کند **دکتر** در دفع درد استخوان مصطکی روی بخورم
به روز بخورم تو بای سیر نیم باشد روغن گا و شکله و تخام
اول جابر نیم باشد روغن انداخته با یک روغن در حور دهم

جابر را عمل کند بعد مکیام روغن انداخته بساید بعد دو دانه تمام
 در خورد و در ظرف نکاید و در تمام تن مالده و معفت روزی سه مرتبه
 از مکتب ترشی و بادی و گوشت کاه و لازم دارند و گفته اند که گوشت
 بر منافع است و خوردن گوشت منیش نیک یا سم علت مردن
 بعد شیره مرکب الزام نماید **دگر** دافع باد فرباک سیاه
 نمیدام با برنگ مکیام اجزای حراسانی مکیام که و نمیدام و قلع
 با و دانه عاقره با و دانه مصلی سیاه مکیام که و نمیدام برابر مکیام
 قند سیاه که نیمه است با زرد کولی سب و کولی دور اندارد
 و چاره کولی معفت روزی یک صبح و یک شام غذا شیره و
 ریح و نمک مطلق بخورد و اگر دین حمش کند صافیت
دگر دافع باد فرباک اجزای حراسانی معفت باشد ریح کله
 ده ماشه این مرد و اگر گفته معفت روزی خورد و آنچه خواهد خورد
 ان شاء الله تعالی فرصت شود **فصل هادیم در جرب نفی خاس**
 و کز خشک و نمک علاج سیاه در عرق سمون آنچه تا شش داده
 نکاید و دو سه روز متواتر در حمام مالده و شامخی و نموده
 غسل نماید **دگر** که در دو دانه اجزای حراسانی مکیام بود

ملک

ملکی هم بهلولی سیم است بر سه ادره که و نمیدام سیاه کبر
 نماید که سیاه شود و بعد از آن در روغن تلخ حل کرده مالده
 ان شاء الله تعالی روز اول فرصت نماید **دگر** که با تو بهای سوخته
 که کرد اندام سار سار مکیام که فرباک جابر دانه دو درم کفایت
 کند بر سه مرتبه است بری سب و یک بوی را در مکیام روغن کاه و نمیدام
 و مالده جابر حکم در افق است سب جابر جابر شود سب
 مالده با زرد کولی سب و مالده غسل کند و اگر سب و سب و سب
 نماید و یک روز دفع می شود که سب و انهای که خشک سیاه از آنها
 بختی که را به و سب و احتیاج نمی شود و الا مفاصل سه روز
 یک مرتبه و یک عمل نماید **دگر** ریح سب و دشتی ریزه کرده در روغن
 و صاف کرده قدری روغن کاه و انداخته با ریح و سب و نمیدام
 طبع تمام روغن را از روی آب گرفته نکاید و مالده خوردن
 این روغن حکمت جرب و قوا و بیق و برص و دانه ارض سودا
 نیز نافع است جرب که سه ماشه **دگر** که با سب لکاشه که بر
 کرده و نمیدام سب با در سایه خشک کند و در ظرف کالی کند و در
 تلخ بر سر آن اندازد و چند آنکه غرق شود و بعد سه روز اندکی

ریح سب و دشتی ریزه کرده در روغن
 و صاف کرده قدری روغن کاه و انداخته با ریح و سب و نمیدام
 طبع تمام روغن را از روی آب گرفته نکاید و مالده خوردن
 این روغن حکمت جرب و قوا و بیق و برص و دانه ارض سودا
 نیز نافع است جرب که سه ماشه **دگر** که با سب لکاشه که بر
 کرده و نمیدام سب با در سایه خشک کند و در ظرف کالی کند و در
 تلخ بر سر آن اندازد و چند آنکه غرق شود و بعد سه روز اندکی

حرکت داده در عضو خارش مالیده بر روز یکبار هر تری اول چرب
زیاده می شود ملاطحت تا سیوم روز دفع می شود و هرگاه رخن
کم شود در همان ظرف روغن دیگر اندازد **فصل نهم در قویا**
یعنی دادوان چهار نوع است سنج و سیاه و سفید و کجها داد
علاج اگر سایر در بدن باشد و از جابا باشد و در ریح که در
جدامند کور میشود و بخورد **دگر** تخم کاجی کوه مندی شرف خسته سنج
و سفید برابرسوده در روغن کاه انداخته بگذارد اقیاب دارد نقد
طلایند **دگر** برای داد و کجها داد و ناز و عدد و بیم وزن آن
سفید و کور و اطلسار بختا نشسته بکبر و دما بش صندل بسیار
اول جار یا جاک شتی خراشیده طلایند **دگر** دفع قویا سباب
بختا نشسته بختا نشسته نهاده باشد کور و جها جها میست باشد نهها که میست
باشد مار و دوا نشسته سباب و کور و را ساسیده بجای نماید بعد از
نیلا نهها بایان بار یک ساسیده از آن باز سباب و مار و بایان
کرده بار یک ساسیده و قویا این ادویه خشک را مالش کند که در
استعمال چند ساعت خورشش قویا دفع کرده پوست بدن صاف
ترنگ کراید باز هرگاه عود کند اسحق عمل نمایند در دو سه

انرا

انرا مالیده عالی مستاصل گردد **دگر** تخم سوار کتخ سیاه شرف قسط
دار فلفل ریز جویشک را بر سوده ساجک شتی خراشیده باطلایند
کند و ادویه بش و کزف شود **دگر** قلم توپا کتخ و موس کافوری
تور کافور قدری باید که اول قلم و توپا و کافور علیحه سبک باید علی
الخصص قلم توپا را مسر سازد بعد بوزن عبدالم روعن کافور
و در انداختن برایش بگذارد تا که روعن بگذارد و موس و روعن
کرده یکبار بر او بشی موس را حرکت دهد تا که روعن شود بعد قلم
توپا مسحق را اندازد و یکجوش نرم بدین زیاده بش کند بعد
از آن کافور در وی انداخته اندک اندک یکبار حرکت دهد و
سر در آن داخل کرده فرو آورد و یکبار در سطح آنی خوبت کرده
اسبق میندازد و یکبار سر در وی انداخته در ظرف اینی
نگاه دارند هرگاه داد و خارش کنند بر انگشت گرفته و برانش اندک
کرم کرده بر آن مالند بختن همین دو بر دوا میست نماید **دگر** انچه
مکرر بخوبه رسیده کند یک افره سازد و با شیره لیمون ساسیده
بر محل قویا طلایند و محل چند نوبت مستاصل گردد و در نسخه دیگر
موسم تور کافور و قلم توپا از هر یک دو تور روعن عبدالم است

دیگر شیهه که چهار چتر از سه چهارم تر باشد **دگر فصل** سه ماه که
 در شیهه لیمون کاغذی ساخته باشد تا که خشک شود **دگر فصل** فواید
 و حرب از رخ ده دام کو که در سیماب سنجیده از روغن زرد که
 شش بجهانی طریق ساختن است که سیماب و کو که در کالی ساخته
 بعد از آن از رخ و اصل کرده در باوانا روغن زرد که شست با روغن
 کند و در باره ایست سیده باشد و در سنج ایست سیده و در شیهه علم
 کرده یک شیطانی بر آب سبزه و در دانه کشیده و در روغن
 باقی را که کله بالای آن باره بر زدن مار به سوز و در قطره که از رو
 یکدور آب شیطانی افتد و راجع نموده نگاهد از روغن تحت
 گفت است راجع کرده بر حرب و فواید **فصل شازدهم در دگر**
 و آن حراست و در ساق با خارش و متورم علاج آن حرام مع
 بر بالند که بگردانیدن وضع شود و سوسن هم اگر داشته باشد
 در وقت از شیهه **دگر فصل** معرجم مد آنجه در شیهه سبزه طلا کند اول روز
 در غنیمت پس دو بار بار یکبار **دگر فصل** حار از جوهر سس بان بر سر
 با سبزه طلا کند و بمقت روز بشود **دگر فصل** سبزه که در ده دام
 سیر عید پاک کرده بخورام سیر را کوفته در روغن بریان کند

حنکله

حنکله که سبزه بیای کند یا شیل اصاف کرده و در آن قشله
 و با دانه کوفته و سبزه که در کوفته و توله در آن با سبزه و دانه که در رو
 روزی یکبار و بار طلا کند در سه روز دفع شود **دگر فصل** کلوچه یکبار یکبار یکبار
 سورج سیدام روغن السی حار دام و سبزه کوفته در روغن مذکور است
 نگاهد از روغن و وقت حاجت یکبار و یعنی بالدر حصان از نافع است
دگر فصل و بوفل کلالان در روغن سبزه آنجه خنان بریان کند
 که سوز خنک شود و صاف کرده باشد **کتاب** شش در سبزه
 قروح خنک است و بر دم بوزان جاری می شود و در دو خارش
 نیمی که در این علت را در سبزه وی که می کند که سبزه می کند در فصل
 الیاس مذکور شد و در آخر مودم که در روزی سبزه سبزه سبزه
 عمل بر یک است سبزه اندام مال هم یافت و در دو خارش سبزه
 محتاج به دای دیگر است **فصل مفهم در شقاق عجب** یعنی در سبزه
 باشد و تر قیدین دست و پا که در سبزه می شود و تر قید کی ناحی علاج
 صابون لایبوری با سبزه و تر قید کی بر کند و سبزه باشد
 و وقت خواب که بر شویه عمل می کند که کفایت کند **دگر فصل** بار
 سبزه یکبار در آنجا باشد و سبزه مالدیه و کف بر آورده

اکثر در جوانی بر روی طایفه پیش و علاج جوانان را در آب جوشانده رویش
 و برین مداومت نماید **دگر** تخم خربار در شراب کاه و ساسانه طلا کنند **دگر**
 برای ضیق کردن روی از ماسه و کلف پوست بر سر پوست
 درخت خار چتر پوست درخت انار رز در جوی در اثر موی نهاده
 بار یک ماه ساسانه مالیده و بعد چشیدن نشوید **باب پنجم**
در امراض طبله مثل برص فصل اول در جلد امراض طبله
 است مخوف مولد از دم سوداوی علل آن کمبودی چشم و کج
 الصب و درد اعضا و انرا در اول سینه کوبیده علاج اول قصد
 صفت اندام مکرر کند و در انجا استعمال الحاح است اخذ قصد کند
 و بر مال مغسول بسیار صفت **صف ان** بر مال کج و فصل کرد
 نه خرو یا صفت خرو اول مخوف بر مال فضل انداخته کج
 و از با صند بار کج است کمتر باشد باز بمافقد فضل نوزن
 و از خرد سو اول عمل نماید هر سه یا صفت هر سه خوراک یک
 سبب منفعتی میسر کرده هر روز فرود نازان راه میان رسد
 غذا خورد و هر شش که باشد بی روغن و بی نمک سوای ان سبب
 بخورد برای انکه مرض سوداوی و بلغمی و غنی نیر نماند

خاصه

خاصه برای خرد که در سینه یسین هر یک کوبیده **دگر** روغن خطای را
 سوان کرده اولاً بقدر روغن شنب در آب ساسانه نگاه اندازی
 حرکت داده صاف کرده بخورد بعد یک هفته درم یک کوبیده و
 جارد درم چهارم در دو ماه و جرب در شش ماه دفع شود و اگر بعد از
 دو اندکی در معده سبب است و جلد لایه بان کند م حرب بخورد و از
 ترشی و مادی و شترینی و مرغ و مای بر نمیزند و در انجا یکین سوال
 با قدری نمک سنگ و نمک دیگر باشد بخورد **دگر** در بند که حرب
 نوشته اگر دوست و ما تر قیده باشد برک حاکم کند و دم در سینه
 اب کج است تا چهارم حصه نماید صاف کرده بکنیم و دم سنگ
 سفید آخته یکبار بخورد و هر شش ماه چهل روز **دگر** برای سفاک
 که در دست و پا سبب است و جلد و حلقه و ماسوی با ساسانه صند
 کند باید که از جلد و دم در باشد و صم صمبت او باشد و لطاف
 سبب او بسیار زیاده نگار کردن سار صمبت **فصل دوم**
 یعنی چوب علاج خاکستر حرره صفت کرت حکامیده نیراب
 سازد دوران روغن مالک نمکی زیند و بر ان موضع مالند
دگر برک کج رز جوبه بر ابروزن سرد و سها که منجمت باشد
 و طلا کنند باز خود کنند **دگر** تخم ترب و گوشت نمک سرفه از جوبه

نالکسبر بر ابر گرفته با دفع اس کرده برهق باله اگر در نیه باشد
دفع شود و اسد علم **فصل سیوم در فرق در برص** است
که برهق مقدم بر ص است چون خورن بخلاسه از ارجا خون بر اید
مخلاف برص که بر طوی سینه بر می آید علاج حینه تر بیلار کجیل
قلقلین جوان سونف زهره سینه تیسر ناک سیه کونه الاخی
جو که را محمود نرنگ در حنی نالکسبر تیره بر اسوده هموزن اذویه
مقل ازرق اندازد و سیکو کوبد بارزوغن کاواند که اندک
اندازه کوبند و مقدار طبله سه دو روز یکبار یک بخورد
بر پشت تواند کرد زیاده خورد تا دوست رساند و در غفلت آن
طعام رو و خورد خد ام و کرد و امیل و خارش و استسقا و ناضو
و با سو و رقان را نیز نافع است **دگر** تر بیلار بلادر این شده
یکمی برنج کوماری سندی قلقلین بلای کند نمبر بر ابر صلا کرده
با دو حبه فندک سیه میگوید و سه درم را غلو اسند و سه روز
یکی بخورد و او را نیز نافع است و جوانی که کاید و این را سیکو
و کف کوبند **دگر** پوست خمدان بخورد شتی با شخوان سیریل
سوده در روزی شتم نه طلاسه و این سغوف بخورد و بو
خمدان بخورد شتی یکمی مرز و بر اثر شتم حینه کجی کل سرخ که کرد و

کوبند

کوبند کوفته حینه اول و دوم بعد از آن بندرج تا خدام رسانند تا شتا
بایست بخورد و از ترشی و باد و شبا غلیظ و خمر نه نماید تا چهل روز
و بعضی بوزن یکجی محمود شراضا کرده اند **دگر** حینه کجی از جو
بخ کوندر بر چهار برابر کوفته حینه با شیره کوندر چهار باشد
بر روز یکبار بخورد و یکبار با شیره لیون بر دایع طلا کند نان خورد
با شیره خورد تا چهل روز **دگر** پوست خمدان بخورد باغی کلوی از
هر یک جزوی فندک سیه برابر بر دو کوفته حینه با فندک سیه چهار
و جاده ام بخورد کم و زیاده کردن با اختیار حکیم است اگر برص بار
سخت باشد تا سجا روز بخورد و الا است و کافور خدالی یک
دگر محمود کوفته حینه روز اول یکدرم تا شتاب خورد و دوم
بر روز دیگر یکدگر بخورد و بعد از آن دست نماید اگر در دفع
ظاهر شود سیوم سیریل نرنگ داخل کرده خورد بر نه از با شتی
و سیریل لازم است **دگر** روغن دیودار مالط طریق کشیدن روغن
آن است که دیودار را جو کوب کرده در آن حشاشند بالای
روغن ظاهر میشود و آنرا گرفته جمع کند و اگر روغن بالای آن
ظاهر نشود اسیکور را با روغن کا و سیر دنا که روغن نماید **دگر**

مار سیاه را در او نه کلی انداخته مهر کند تا دوسرون نشود و بسوزد
سوخته خاکستر می شود از آن روغن بلیله امیخته بر داغها طلا کنند
روغن مذکور اگر خسته با بلیله بسیار باشد تا نماند کف بکند و الا هم
چون روغن بادام طلا کنند **دگر** چون که در خدام مذکور شده در هر من
مغفله است **فصل چهارم در انش** و خیل یعنی چهار جن که در دست
بای باشد علاج خشک شدن سینه با سینه بطریق انش بماله
و اگر ضا کرده بار چسبیده و از دست نماند **دگر** سبب است
اگر سوخته هر یک با سبب دانه ها که خدام قند یکدم بروغن بلخ با
نامرم شود و بطریق انش به سینه بماله در روزی سه بار تا
معت روز این عمل کند **دگر** چهار پنج بادام را سینه با کلام
شیرینش در طاق فالوده طنج نموده در روز دوسری دفعه گرم کرده
ضاد کند و دست و پا را از بار چسبیده دارد **دگر** مغز بادام
کوفته سینه در شیرینش امیخته شیر گرم سازد و صفا کرده
دست و پا را با شیر گرم نموده بار چسبیده و اگر تواند کرد
دوست بار بطریق انش بماله **دگر** ناز بو یا ناز بو بر سوخته
خاکستر کرده بید و باروغن کاو مرهم طر کند در روز و

کرم

کرم به دست مالیده دست را در ظرف کاسی بمالند تا و قشک در آن
بکینوله خدب شود و معتبر روز این عمل کند اگر سخت مرض باشد باد و
سخت **دگر** گشای خرد یا بزرگ را با ناز و برکت شامخ بریده کرده جو
دهد و دست مرخص را بروغن شیرین مالیده بر بخاران بدارد و بعد از آنکه
سرد شود همان ارضت نشوید و دوسریه در روز و شب عمل کند
دگر قند یکدم فلفل گردنیدیم هر دو را نیک سحق کرده در دوام
روغن میش امیخته در اوقات در بعد از آن در دست و پا چاکه
باشد بماله و یکس از آن سردا خور کند **دگر** شکر و نیل
مارونی سبب سیمان کرده هر یک کینوله جدا جدا صفا کرده
در نیم انار روغن کینوله داخل کرده بر آن موضع بماله و انش در آن
دگر کسین مله موته نهال منسل قند یکدم انار سارینک کوکل
موم مویج بار دکا این کوته بطله نه نه سوخته صندل سر
و سفید بوست دکا این بوست تیب معر کربخ جو اسانج محشیه
چیتی نده معر خم ضوه لوده بد با کینوله خم نیل از هر یک
سه نایک حله را آماده کرده در یک انار روغن کاو انداخته
در او نه مس کفنی نه نشسته باشد کچش بید و معت روز

در آن آوند نگار باز درم او ندی که خواهد بود و بر بعضی ماله جند
 گفته شود بهتر بود **مصلح** در سیلان و کثرت عرق و بدبوی
 آن سبب اولی ماسم و بسیاری رطوبات و طاهر کردن
 حرارت رطوبات را تحلیل باید داشت که چون عرق فصلی در
 اندام است در اعراض نماید که تا وقتی که ضعف در بدن ظاهر
 نشود و هرگاه ضعف ظاهر شود در اخلاص آن کوشند و استغفار
 درین علت منع است بلکه تحقیق امتلا داده علاج سفید طبعی
 مازوسای سائیده بروغن گل بهم منجیه ببالد **دیگر** که مغلیا
 بآب سکرده برتن ببالد و بالای آن بلباس کرده ضا
 گفته باز آرد و در روغن کنجد آغشته سازد و بعد زانی
 غسل کند **دیگر** کل ارجن و برک حامن و کل کوزه بل کنجا اس
 کرده آغشته سازد **دیگر** سیر بوست در دست سس بر مالیده اس
 کرده آغشته سازد **دیگر** برای عرق دست و پا و ترقیدی آن
 روغن خطائی یا صبی نگیدم جو کوب کرده در چند ام آب
 انداخته در ششم نگار باز در صبح از باره کند آغشته بخورد و
 بالای آن نان کندم بروغن چرب کرده بخورد **دیگر** مندی

عقدام

بخورام خشک سائیده با سرکه مندی کرم منجیه بخورد عرق بهار بزن
 فرزند باز آرد **دیگر** برای عرق و بوی بعل جو زبان با دست بعل
 طلا کند **مصلح** ششم در **افراط** من یعنی بسیاری فریبی علاج صبی
 تو بهلا کثیر بانه سنوت سندی مندی سبها لوجیه از هر یک
 مشتاد درم جو کوب کرده در شست حندان آب بخوراند
 تا ششم حصه بماند دست مالیده و صاف کرده در آن شستاد
 درم کوکل ایند و باز را تش سرد تا بجمی حلاط برحق گردد بعد
 سرد شدن در آن شستد و شکر از هر یک شصت و چهار درم
 کا و گفته که از یک سال زیاده گذشته باشد مفتاح و شش درم
 امین کشته شستاد و شش درم سلاجبت صاف کرده کرده
 الاچی درم برنگ طبل کرد سر مدبل دراز تر مدبل کسین
 دو از درم کوفیه منجیه با منزند و مخلوط ساخته در اوند چرب
 نگار باز بعد حلاط بقدر قوت از درم تا چار درم خورد
 بالای آن شتر کا و با شتر بای کونست حیوانا و منی بخورد
 برای خیمت ماه و بدن و سیلان منی و رقان تر معده است
 و فرزند آن نیز حاصل شود **دیگر** بلبله زرد و سیاه ناخواه

در فلفل از هر یک یک درم سداب سه درم مرزنجوش یک درم بزرگ کوفته
 و درم ناستیم باب بخور **دک** بزودی لاغر کند زیره کرامی بایست
 در سرکه خنک خیساییده و نفث داده درم کرفس سه درم تخم سداب
 و درم ناخواه جار درم لوده سنج مرزنجوش از هر یک یک درم
 بمبراک کوفته و خنک سفوف سازند و درم باب بخور **دک** کل
 مغسول و درم ناخواه سداب زیره کرامی از هر یک یک جار درم از کوس
 بوره از منی از هر یک یک درم از کوفته خنک با سه جندان شنبه
 سوده بوزن سه درم بخورند و مکتوبه لطفه بالای آن میل نمایند
فضل مضمون در ال مغرط یعنی لاغری بسیار علاج معرقه بخورند
 در شیر کاه و تخم نمائید و صیده کنند بقدر یک لیان توان بخت
 بزنند و بر روز یک بنماید و بشیر و شک بخورند **دک** خود با زرده ام
 در شیر کاه و تر کنند چنانچه بشیر بالای آن باشد و سه روز بخورند
 و شک کنند سرخ شسته با کنند و جو که از هر دو فشرده شده باشد از هر
 یک سه درم درم مغز بادام فشرده تخم خجاش از هر یک یک درم
 نان صیده کنند ش کرده درم فندک صفت درم بمبراک کوفته
 جمع نمایند و بر روز بخورند یا بشیر کاه تازه ساول کنند **دک** لاغری

که از

که از کل خوردن شود علامت رزوی رنگ و ضعف بدن و نقل در
 از اعضا و درونی و قفس علاج بعد از ترقیه این حبس بسیار مصلیه
 و بخیل در فلفل فلفل که در رنگ از هر یک یک درم فندک سیاه درم
 این کینه از هر یک یک درم باید که بر این را در بول و مفیده مر
 سه دانه زیره زیره خواهد شد صلیب کرده با مجموع او و مخلوط
 ساخته با فندک بقدر گوشتار کوبند و بر روز یکی بخورند **دک** جان اکثر
 کسان بکل خوردن مستلزمینند و هر چند سعی می کنند از این
 این عادت منور و این عمل برای کدشتن آن محرم است
 و بر نمایند کل خورده بخلی لعاب بدین انداخته باشد و عمل
 چند روز رفع شود **فضل ششم در جراحات** شمل **فضل**
فضل اول در جراحی که از کولی سدیق و سر و شمشیر شود کین
 تازه کاه و شمشیر دادم تل کینه دوام نمک سنگد و باشد بعد
 از آنکه راشش بکوشش داده باشند و باره بوی سینه مطبوعی
 که از بار سنگین مسکینه تا انوقت سنگین کینه که خون از کرمی
 آب شود بعد همان دوا را بر زخم بندد و از زخم هر دو طرف باشد

بر غلط خود

هر دو طرف سنگ کند و در دو طرف بندد در زخم کوی و نه باشد خفته
 از بوی مذکور اندازد زخم اگر تازه باشد سنگ کند در شش روز یکبار
 و همان قسم بندد و در روز اول بر طرف شود در سه چهار روز
 بر زخم که باشد بی دخت و فتنه اند مال باید کوی و مکان و
 استخوان اگر در زخم باشد بر آورد از بهترین معالجات است **دگر**
 سنگ برای زخم تازه اجابت بوزن نیمه ام نمک طعام چهار درم
 بنفشه سیاه چهار سال اجابت در کوی است با نمک و سینه در
 نجوشانند چون سه چهار جوشش اند از همان بنفشه کرم
 سنگ نمک و همان سینه بالای زخم نهاده بندد و یکبار در دو
 عمل آرد تا که در زخم حرکت افتد بعد هر یک بار در این سنگ
 در دو پیش در زخم نمی شود اگر زخم دوخته باشد سه روز
 مانع است و محرب **دگر** مریم سیاری سوخته یکبارم پوست
 ناریل سوخته و کشته خفته در آل هر یک درم سیلانها درم
 سنگ هر یک و نیم باشد شکوفه و ماشه هر چه سوخته محبت
 غدد روغن کنجد نیم با و دو به را با روغن بنفشه در طرف بر می

باید

با دست زین بسیار **دگر** عمل حکم عبد الرزاق برای بچگی و امیل
 نیز حراحت را پاک کند و اندمال می کند کوی از جوب برکت
 بر یک لکابین باشد و کرم کرده طلا نمایند **دگر** برای خروج و سینه
 در احاد زخم اگر خشم که باشد بغایت مفید است برای ناصب
 روغن کاه و درم موم سفید نیمه میان زر کران که در آن
 و فتنه که انداخته باشد بکعبه و بوی طلا تریست و روغن را کرم
 کرده موم را در آن بکشد از بند بوی را سر بر سر نموده و روغن یکبار
 انداخته حل کنند تا موم شود در حبابا به طلا کرده کرم نموده باشد
 بعد از سه روز باره دو کرده **دگر** باره بهین و سینه باشد **دگر**
 بلبله کالی مثل خیار سوخته و عسل مخم زخم بندد در روز اول زخم
 آید **دگر** برای زخم شیشه کار که در طول باشد برده سفید عسل است
 که مضه در آن می باشد بر روی زخم با باره بهین و بعد از دو روز
 دو کند **دگر** روغن که مشهور است پلاست است برای حراحتی بطا
 زرد چوبه دار بلبله و دو جبهه می بود از زهر که در دایم روغن کنجد
 خالص حله ام آب خاچه مکشید و درم یک آغشته با روغن

و آب بچو شانه تا تمام جذب شود و روغن بمانه و احتیاط کند
که روغن بسوزد و یکدم موم سفید در آن انداخته و کاه را در و با چوب ز کرده
بر زخم کلاه در و بنه باشد که از سر عسل تمام گوشت در وی بنه باشد
دکتر مرهم جهت بر قرح زخم بول سیاه بول سنج از هر یک یکدانه ام و در
خشک یکدانه زنگار سه درم موم عید کاغذی دو درم روغن
کچک که باز در وی سوخته باشند دو درم طریق سوخته است که
درم سار از بریده و در روغن مخلوط سازد و بر آتش بریان کنند
چون سوخته شود سار را بر آورند و موم در آن گذاشته و در و با
کوفته و داخل کنند و بر آتش بنه با چوب حل کنند تا موم تمام شود
دکتر برای بند کردن خون جراحت که هیچ علاج نداشت شود سکن
تازه اسب بر زخم بند و از نهنین معالج است **دکتر** سبده
از زنجفر یک کوزه جاسک خون جاری باشد و اندکی بر آن
محل باشد **دکتر** مرهم جهت برای اندمال جراحت و ناصور **دکتر**
مرد اسنک شکوف زنگار سه درم روغن زیت یک کوزه
خالص شده ام اول مرد اسنک شکوف را بار یک سوده

در ظرف

در ظرف آب پی با چوب بر آتش نهاده و روغن که اول گرم کرده
خوب حل نماید بعد از آن سرکه سفید اعلی الکوی را که باشد بنه
و الا فدی با و آنرا که کرده بر آتش ملایم از چوب نیکو حل کرده
باشد تا غلیظت کرید فرو د آورده سرکه زده زنگار بدان سازد
و دوسه درم سرکه یکدانه آن آخته در میان ظرف با چهار چوب حل
سازد اگر سرکه خشک شود بقیه حاجت **دکتر** و یکدانه عید تباری
اگر در زخم جای قیده باشد باسن مرهم اندوده بدین جراحت از موم
پاک کرده با ندمال خواهد آورد و اگر راه قیده باشد مرهم صابون
اندوده بر و پس زخم نهند راه قیده کشاده خواهد شد **فصل دوم**
در سوختگی آتش بد آنکه هرگاه مردم با آتش یا آب گرم یا روغن گرم
سوخته شوند فی الحال خون کوی یا بنمیرغ یا سفیدی برضه اند
اگر ریحیت میندیشد که جانی بندد و اگر در گذشت باشد بر مغلیان
را سوخته خاکستران بالای زخم فاع افشاند و بالای آن
تیل الی که خوشش داده باشد صبح و دم بچکانند **دکتر** سکن
اچون خشک کرده سباده بر محل سوختگی افشاند و بالای آن
الی که خوشش داده باشد یا کچک بچکانند و این عمل متواتر کنند

و قند سیاه برشته بر آب مخلوط کرده بقدر کما روغن کاه یا شکر یا بجا
که در تور خود بخند یا شکر یا در خاکستر کرم بالایی و در آن کور بخورند
دیکر پارچه کبکیو را بقدر دو انگشت زرد چوبه بقدری سخی کرده
بر آن باشد در حلق فرو برد بفع تمام دارد **دیکر** بر کبیل
کدکام خشک و پوسیده باشد در خدام آب سنگ یا نمیده
صاف کرده سه روز بخورد و نان چرب یا قند سیاه بی نمک
بخورد **باب نوزدهم در حیات** یعنی شب و اوان شب است
بر پشت فصل و مقدمه **مقدمه** در وقت شب باید ایست
نزدیک حمار یونان نه نوع است و هر نوع بر چند اقسام سونو
مطبقه غلظت و غیره خاص و محرق و بلغمی نیز دو قسم است
مواطط و نفقه و ربع و شطر الغیب و تب و قمر که این اقسام
باشد و نفسم اطباء میگویند **دیکر** است چون اقسام تب را طبیب
حاذق بغور درمی یابد و از مردم جدا علاج مخالف نشند او
مرض و خوف ملاک بیمار است پس بهتر آن باشد که چون
نشانه کبر فاقه دیگر نکوبد و خوردن بسیار جرب در انشای
موجب باشد او است نکرد تب گفته که غذا کم روغن بخورد

کرده

کرده اند **فصل اول** دژی که از غلظت خون شود ابل یونان سونو
کوبیده علما مران در درشت و حرارت بلغمی و شکمی و سرخی
چشم و بری که با و لرزه درین باشد و بول بد بود و سایر
علامات غلیظ است علاج فصد کردن اگر سن و زمان موافق
بود و آب جو خوردن و آب جو آن است که جو پوست دور کرد
سه دهم در جلد ام آب بزنند و کف بردارند و کف بزنند چون
نمک مهر است و فرو دارند و آب انرا بکند و بخت دهم سرد
کرده ناشناختن از طلوع آفتاب یک فنجان فصد سفیدترین کرده
بخورد و اگر بلغم و سرخ باشد شستن نماید و دوام مبارک است
صدت خون و جمع اخلاطی شگند و بنهای حاده را دفع و
و شکمی باشد و مزوره که خوردن و مزوره شورایی
کوشش را کوبیده بهترین علاج فصد است و هرگاه غشی سحر شود
ممكن است که در یک روز یکبار دو گاه باشد که تندر دیگر هم
اجتناب شود و آنچه در تب صفراوی اندک بخورد باشد اصحاب
از کوشش لازم دارند و مرورات را با آب ترمیدی میل نمایند

دکتر برای تب موی و صفراوی خاصه اگر قبض طبع باشد عشا
ده دانه الونجاراده دانه بهدانه نیم نوز در جلد ام آب بچوشانند
چون ده دانه بمایند صاف کرده یک سیر به قهوه خوری کلاب در اصل
کرده بخورد و بعد از چهار کبری کلاب گرم کرده بطریق قهوه
سه باله بخورد و بدن را از زبادی بپوشد تا عرق کند و اگر مایه ده
الرفع باشد با طلاق دفع خواهد شد گاه تا سه روز باید داد
دوازده مبارک است **دکتر** اگر چند روز از تب گذشته باشد و بیمار
ضعیف و نحیف شده باشد که قضا شود آن کردیت بایره دمای
کلوی بلیله برابر کوفته از یکایم تا دو دانه در دست نروده دانه
بچوشانند تا چهارم حصه بمایند صاف کرده بخورد **دکتر** برای
خولی و صفراوی موی به مینه بلیله بکشی کرد و البته بایره نیم وزن
برابر جو کوب کرده بکنیم دانه گرفته در سی و دو دانه از حشمت شده
تا چهار دانه بمایند صاف کرده بخورد و برای بی که از امسله
باشد نیز مفید است و تشنگی را فرو نشاند **دکتر** برای موی موی
کا و نه حد ما و نافع است صندل سید بالا مسک مله می

کالک

کالک کت پیرایه موی از هر یک دو دانه در سی و دو دانه آب
بچوشانند تا چهار دانه بمایند صاف کرده و دو دانه نبات و خل
کرده بخورد **دکتر** منقاه و مغر و الیه هر یک بقدر یک دانه حشمت شده
مجموع صفراوی نبوشانند مغفیه بود و اگر تشنگی و نایبک سیر
بود از سینه و اسهال و شربت کرده شکم سیر نبوشانند و بعد
قی بکنانند آرام باید **دکتر** چهار رنگ چوبان بکشی مساوی
گرفته دو دانه حشمت شده شکر انداخته نبوشانند از این آرام
نشود و تشنگی و نایبک و رکت است و ملحه دفع کرد **دکتر** کلوی
ست بایره امق کج کاسی وزن برابر دو دانه جو کوب کرده
ش نروده دانه است بچشانند صباغ مالیده و صاف کرده
بخورد **دکتر** که همین مغفیه رسانند و کثرت حرارت تشنگی فرو
اسبغول چهار ماشه پنج مهاب کوفته بکشی بکشد در قدری
اب اعرار آورده بخورد **فضل دوم** لیدی که از غصه خون
سید است و اهل یونان از ام منطقه کوبیده مخوف است علت
آن گرانی و کابلی و نفس متواتر و تشنگی و اضطراب و کرب

نهی

و سرخ چشم و بدن و بول و بوی آن و غلظت و ساری احتلاط
 و ثقل سر و پشانی و خاریدن موضع فصد و ابرو و بینی و مایه
 بی سبب و خواب کران و صیق و سخن بدینواری کفتر و اورام
 لهات و طلق و عرق درین است نباشد بکر روز بخران و لرزه
 و فراموشی نباشد علاج فصد انحل کردن مناسب است و مانی
 علاج سوخوس است اما درین سیر قوی باید کرد از حکم
 بابت صفراوی طل بلوغ فرشته اناله پوست ملیده از فصد
 سفید فلوس خیار شیره اصل السوس سحر از هر یک است
 جو کو ب کرده در نیم آنرا حوت سیده تا چهارم حصه باند
 نموده بنهار بنوشند و اگر حرارت با فراط بود و فتنه
 نمر و غذا ملین می روغن **دک** صندل ملهشی متفکک می جو
 حوت سیده بنوشند تب بلخه کرمانا پاک و بی از روی طما
 باشد برود **دک** صفا بلبله مونه کنگی کروا را حمله میسوی
 گرفته بوزن دو دلم حوت سیده شیده انداخته بنوشند
 ازین یاوه گوشتی و پشهوی و دوران سرو ناک و تشنگی که جمعا

سدا شده باشد برود **فضل سوم** و رت صفراوی که ماده و خل عرق
 متعفن شود و این را محرق گویند و خوف است آن که ای است
 اما بکر و شدت کند و بکر و کند و تشنگی بسیار و خورشم سوخت
 بول و ناریت آن و سرعه بنض احتلاط و من و صفراوی
 و در و سر و زردی زبان و دشمنی آن و سیاه پها باشد و کرمی اگر
 غریخت نباشد علاج اگر قوی و خنیا ن شود و منید باید کرد
 ملک کجین و آب کرم بدو سید و باز مقویات معده تقویت
 کند مثل اطر فعل یا شیره خرفه شیرین کرده و خمر و دارو که در احتلاط
 عطش ذکر رفته بدید **دک** اردو صاف کرده چهل دلم و سوخت
 ملهشی بریزد و خوردن و نه ازین شب تلخه دفع شود و هرگاه
 خواهد آب نمود و خیار و کدو و هند و آب جو در سوخت
 شد و اگر اسهال باشد قرص کافور مسک است و مانی
 علاج آنچه در سوخت و سوخت شده بکار بر دو مسکن بارور
 تا شبان جای سرد و خشک و در سر را موضع معتدل باید
دک ده مایه بلبل در از اس کرده یا شیده یا ازین
 سرفه و تب و کنگل بکلی دفع شود و برای کجکان ازین

سخت موافق است **صلصه** در بلغمی که ماده آن داخل عروق
متعفن بود و می بلغمی است علامت آن لزوم تب و نرمی صلب
و قلت حرارت و تشنگی و گری این مشابیه بود و سفیدی
بول بایل برزدی و لرزه و عرق درین تب هم نباشد بلکه مقدار
کلی علاج اول فاقه کند و چون ششها رصاوق شود کلبه
بجوش اندوز آب آن بخورد تا چهار روز **دکتر** کلوی کشای جو
مار کجیل باشد هر یک دو درم در سی و دو دام آب کجیل باشد
چون جازدم بماند صاف کرده بخورد تا یک هفته **دکتر** شنج
ایبو سوخته و سرخ و دو قلقل در از خوردن نافع است و سرخ
بلغمی را نیز مفید است **دکتر** جال شفا که سرخ تا دو سرخ به
دکتر برای تب گفته که از زبانه زده روز زیاد کدشته باشد
کشای کلوی سفیدی هر یک وی از یکده ام تا دو دام جوشانده
و سحق فلفل در آن بکاشد تا دو باشد انداخته آخر روز بخورد
برای درد سر و درد پهلو اگر در دشت باشد نیز مفید است
دکتر علامت تب بلغم و باد خون سسار بدن و سوراخ و درد
معه و قی آمدن و شیرینی دهن از ماده باد و خون می شود

علاج کلی

علاج کلوی با نه کشای رنجیل که تب هر یک سه درم جو کوکری
سه حصه کند و یکی جوشانده نوشد **دکتر** از طب سبکس کاپنیل
به یکرمول کا کراسنکی مونه کشای کجور این جمله که نه ماکلی ازین
دارو اس کرده مار یک در ششده ادرک ششده انچه بلبله
ازین تب بلغم و تب دونا از روی طعام و قی و سرخ دفع کرد
دکتر از طب سبکس رافع تب بلغمی بلبله بلبله بلبله بلبله بلبله
کشای بلبله بلبله بلبله بلبله بلبله بلبله بلبله بلبله بلبله
دکتر ابله بلبله بلبله بلبله بلبله بلبله بلبله بلبله بلبله
بلبله بلبله بلبله بلبله بلبله بلبله بلبله بلبله بلبله
بلغمی را دفع کند و خلط را بکشد و گرداند و خلط روده و طعام را
مضم کرد و اند **دکتر** برک سبها لوجوشانده و بلبله از در
انداخته نوشانده ازین ششده کور دفع کرد و در دوشاق و
زانو و ششوی که رفته باشد باز آید **دکتر** کاپنیل به یکرمول
در از کا کراسنکی جمله مای که رفته اس کرده باشد انچه
بلبله ازین تب بلغم و درد سر و سرخ و بلغم دفع کرد
صلصه در تب سودای که ماده آن داخل عروق باشد

این رابع لازمه مانند چارم روز شده او کند و لرزه باشد
و همچنین شمس و مریخ علامت آن صدمات نبض که در وقت نوب
در آمده و سیاه و در آنها و در دستخوان و مده بشت و خلوت
و تیرگی چشم و جهره علاج حب الشفا و در پنج تا سه پنج چهار
کدی شیش از وقت شده او و در برای لرزه و لرزه نافع
است **دکتر** انگوره فلفل که در صاف بر کس داب وزن
برابر گرفته که در حبه سه چند عمل بقوام آورند و در دم بخورند
برای گزندی حشرات نافع است **دکتر** برای تنی که از
ناگوار می باشد اربع ترش اید و اطلاق بر او شود و کالی
سر کردن و در اعضا و در هم شکستن آن علاج ملک سنگ
چهره زریه غبیه ترید از هر که در می حلا س کرده هر روز یکبار
بهار بخورد **دکتر** برای تنی که با درد شکم باشد نافع است مغز
سیل پنج سدا بخور از یکدیام تا دو دوام درسی و دو دوام ارجح باشد
تا خندام نماید بخورد **دکتر** بخوالی که در دست کینه عارض شود
با دخیان ریش حش نیده نکند اید و صبح بوش دور کرده
با نهند بخورد **دکتر** برای بسیاری خواب که بعد بیدار شود

از اسبابی که گویند استخوان باشد و در دم و وارید و در دست و در دست
برشته با سبب سیده معقت روز بخورد **دکتر** واقع هر شست نوع
و با کله و هر موته جراتیا سوخته بت با بر آبانه هر یک سیدی
و دوام در دوا را ب بخورند چون باوانا مانند صاف کرد
موشه انواع است و درونی و بیرونی و لقمه دفع کرد و در حش نیده
فصل ششم در حیات مرگه یعنی تنی که از دو خلط یا سه خلط نشو
علیه است که از صفرا و باد و سردی و تنگی دم و سبلان لغا
و تنگی و بخوالی و صداع و سوزش دل و خارش تن علاج
ترید اساز و الا ان ترید که اسن خیار خضر از هر یک دو دوام کو
بخورند و شکر گرم بخورند و اگر از صفرا و بلغم بود علامت آن
لرزه و تلواسه و عرف بسیار و یکمچ و دان و حرم آن است چشم
است علاج بالابر که بلعول ترید بلغمی از هر یک دو دوام بخورند
و دو دوام شنبه آخته شکر گرم یک غبیه بخورد و اگر از لقمه و باد بود
روی جرب نماید و حلیتم در کند و فی اید و حشکی و شش نمکی آ
و بول سفید علاج بلغمی معوج موه که مایل سیاهی باشد
و از فلفل منقه سنابلی خیار خضر زریه سفید سیاهانه مسلک
خورد

ساروان بخورد

بهار یکی تر به علامه مساوی گرفته جو کوب کرده بخورم هر روز در پی
 و ام اب بخوشانند تا بخورم بمانه صاف کرده بپاشد انکه در
 بران کرده در حل کند تا یک سفته بخورد **دکتر کا** دهنه دافع قیام
 تش که بکثر تحریر در آمده جرانیه باین سبب بابر کلوی بر یک
 بوزن دو دهم شش حصه نماید و یک حصه نیم با و انار در سبب
 بخفاند اگر موسم تابستان باشد صبحی سائده و صاف کرده
 شود تا سه روز اگر موسم زمستان باشد در یک انار
 خفانیده صبحی خوش در چون با و انار آب کسری کم بمانه
 صاف کرده نیم گرم بخورد و اگر از طعم و باد و تلخ شود با نفاق
 حکما نمیدانند این سیات کوبیده علامت آن است که بدن کاف
 گرم شود و گاهی سرد در فتن اشیم و سرخی گوش و در در
 و در مواضع مفاصل و چشم خواب الوده نمائند و مانند
 احوال آن بکود و بهوشی و یا و کوی و در و او از گوش و خلی
 در کلو مانند سوزن و سرفه و ضیق و بی رغبتی طعام کردن
 سر و سر را بر بالین بگرداند و در شتی ریان و سیاهی آن
 و سقوط قوت و تشنگی چنانچه در بهوشی آب خوابد باز فرامو

کند

کند و بخواهی و در در دل و خرفه کلو و دمی که بدن سرخ مایل سیاه
 و شکم سخت و گران نماید و دل بر از و عرق کم طایر شود و در روز
 مفارقت شب اگر اکثر علامات یافته شوند غیر سالم است و اگر
 کمتر باشد سالم علاج و بمول ده درم که بکثره و سیاه کال را سببی اندر جو
 بهار یکی لکلی جو یک بیکرمول از هر یک در پی جو کوب کرده بخورم
 از مجموع در پی و دو دهم از حش سائده تا بخورم بمانه صاف کرده
 تا شش خود **دکتر** بوسه لای تنه بوسه درخت ترندی یعنی اسلی
 از دریا و از آبادی انقدر دو باشد که او را نشانی رسد بکود و این
 جو ببلاس سوزد که مثل انگشت شود از راستی کرده از گندم باشد
 تا شش باب بخورد و باز از نظر طایر شود و در روز دفع تمام
 و یا سخی کرده نشسته تلخی مهباسازد و نقد رگسار صحرای یکجده
دکتر ترید لاکتا انکوزه شرف معجم سر ککلی نمک سنگ
 وزن برانر کوفه حیدر بول بر سائده حب نقد بخورد و پی
 باب نیم گرم سوده اگر در یک چشم بکشد نصف مرض برود
 و اگر در هر دو چشم بکشد تمام دفع شود و در بعض بهوش آید
دکتر برای سیات که باغشی باشد بر روز یک حب بخورند

یکدیگر دو دم اسید یکدیگر می کشند سنج است نایک کوفته و خسته مقدار خود
چند دانه لوزه را نیز می کشند **دکتر** جمع تمام تبالاف است
در طفل بویست بلیل ابله حبه می کشد زرد بر بیه بر آب کوفته
کوفته بابت ادک مقدار خود چند دانه کوفته و در طریق
موندن زهر آن است که زهر را در شکر کا و بخت نشسته تا وقتیکه زهر
نرم شود و سوزن در و بخله بر آرد و به جای صاف کرده در شایه
خاک کند **دکتر** سیاه بجهانک کو کوبد یک برابر و نیم حبه
بوی انداخته باید بعد از نیمه آرد و در طفل سوده و با آرد و به
آنچه سخی کرده جای به نر نماید یا زهره ساسا زود و شیره ادک
حبه ساز و حوراک سخی تا نکند و در و سوسنیات و حوی
که از زهره خلط شود و تشنگی و تب لوزه را نافع است **دکتر** سیاه
کو کوبد جهانک عاقر و حاسونه طفلین اطریق بر یک نشسته دم
بیه امارک سوده در حوشانده حبه و سوسن و شیره سخی
و شیره ادک از هر یک سیفیت سیفیت و به هر یک خشک کند
و باید بعد از شیره سسل حبه بند و نقد طفل کرد و در
بان یا مصالح که حبه بخورد و به نوع تب گرم و سرد و تب

دور در

و در و سرد و سرد و بی رغبتی طعام و تب کند و تب لوزه را نافع
است **دکتر** سیاه کو کوبد امله سار و بخیل و در طفل سیه که بخورد
صدف بیه بر آب کوفته نیم باید بابت ادک صبه بند و در آب
طفل یک سنج بیه و برای جوان لوزه و تا چهار صبه بند و در آب
نار و بیه و غذا برنج ساقی و دال مونه انواع تب سیه و کرم را
نافع است **دکتر** حله الشفا جمع تب با بارده و صاره را نافع است
خاصه تب های بایه و غرضه باید که چهار گدی بیش از نوبت
بخورند مگر برای دموی و صفراوی خالص **سخن** ان تخم جوز
مانند سه دم ریوند حبه دو دم کچیل یک دم کوفته و به عسل
رشته و نقد رگ و حبه تب بند که بابت و در و **دکتر** شرف
از و حبه در طفل مازنک سیه بار یک سوده یا شیره ترانس کرده
حبه دو وقت حاجت باشد یا شیره اندکی در حبه نشسته
انواع تب دفع کرد و **دکتر** حر اکسیر برای تنهای سوای تب
و تبی که از صفرا و از خون بیشتر باشد درین دو قسم باید داد
اختر اوان سنبل سفید عذام مخرج یکدیگر کشته اندام سنبل را صا
کند باین طریق که از آنرا شیره برک کر یکد بخشد و جانی شیره

چهارگشت مال باشد یکس تکایه اردو باز بخواند چون دو
 خوش سخت آید فرو آورده معقت بار در است و شوی باز
 سمر الکوفه یکس در شیره سرکلیسی و یکس در شیره سرکلیسی
 سخی کند بر آری و نه چندی بانیات بخورد و غدا شیره در سج
 بانیات از گوشت و نمک بر نهند **دگر** حبس یاقوتی در
 اقسام تب محتر است خاصه اگر با گلابی باشد و شیره آن در
 حرکات مذکور خواهد شد **مصل** **مفهم در تب لرز** باید دانست
 که هرگاه ماده تب خارج عروق متعفن شود لرزان عارض
 گردد و اگر صفراء صرف باشد علامت آن بکروز در میان نو
 کند و لرز و حرارت سخت در زمان هر یک کم باشد و اگر مالمغم
 بود حرارت از آن کمتر باشد و زمان زیاد تر و اگر از مالمغم بود
 علامت این است که هر روز نو کند با فلق و شنگی و شمشیرها
 و گرمی از غف کمتر بود و اگر از سودا باشد و در روز نوست کند
 و از اربع گویند و سخت در بایست علاج حکم النفا را بر کوف
 یکس در میان پیش از وقت بخورد و شیره آن در حرکات
 نوشته شد **دگر** سینه دودرم تا درم کوفه و خجیه نقض سیاه

علول

غلوه بسته پیش از وقت بخورد و غدا شیره نافع است **دگر** برای تب
 از هر قسم خاصه برای غب سمن در پهل شیره عدس و فلفل کز و نمک
 و یکدانه در دو ساینده شیره بوری سنده و در روز یکی بانیات نصف
 لیون کاغذی بخورد تا سهوم روز دفع شود **دگر** برای تب لرز
 مطلق فلفل گرد بار یکس کرده در شیره سرک در شیره کبرل
 کند چنانچه شیره در کبرل حل شود و خشک کرده مقدار ل
 حین دود و کدی پیش از وقت بخورد **دگر** یونای سینه
 شکوف سبک نصری از پنج نیم چمنک سبک که سینه بر بار یک
 سوده معقت سفید شیره کربلا دید اما سینه اندک دید چنانچه
 تر شود و اس کرده یکس سرخ شکریه **دگر** فلفل در بانیات
 و شیره ساینده مقدار مونه حین در صبح و دو و دو و دو
 باب کرم فرو برد **دگر** برای تب لرز صفراوی که کلوی است
 سبب رکت جنین بد با کدی وزن برابر دودام درسی و دودام
 آب جوش سنده یا سنده نامنه صاف کرده بخورد و حین در
 که در مخوفه بکورت و درین نافع است **دگر** قمل نکند و دفعه
 سیاه سینه مصباح است سینه بر خاصه برای ربع دوا در بر

دگر برای تر لرزه قسم سریع الاثر است در روز دفع کند از بیم
 ماست نادر باشد بکبریا است سیده و صاف کرده چهار سج
 کبری بیش از نوبت بخورد از زمین معالجا است و مگر تجربه
 رسیده **دگر** برای تب لرزه کلوچی شش باشد مابین سوده
 باشد به پانزده و چهار کبری بیش از وقت بخورد بسیار
 نافع است و مخرب مگر با محتاج رسیده برای تب های دگر
 هم نافع است خصوص بلغمی و سوداوی **دگر** قدری مایه خود
 بریان در شیره کوبیده خمر کرده مقدار کنا صحرای کولی سده
 برای تر قطع هم و تب لرزه بیش از وقت بخورد سه چهار کبری
 تا سه روز دفع امر اض است **دگر** تو بکه برای دفع تب سریع
 برانی که زن در وقت زادن پوشیده باشد بپوشد تر شود
دگر در وقت نوبت ربع درخت آله را در بغل کند و در بار
 مندی بگوید که من بوعده رسیده ام اما تو رسیدی **دگر** سکه
 تا در بار چوبه زیر پا نوبت بر او زده چند انگه مرده را دفع کند
 آن سنگ نرزه تا نکاید اردو از آن ملک ریزه سنگی اگر در گردن
 صاحب کند بزند دفع شود **دگر** برای ربع بنج عکس

سعد

سفید از خاک پاک کرده در قند سیاه سحبه نوعی که بماند اند
 بخوراند و اگر روغن زیت یا کچم حل کرده برین بمالد بخیاضیت
 نافع است و همین اثر دارد در بار بوسن و بخور کردن شخصی بخیر
 کار برای اقسام تب گفته **دگر** دوباره مایه بخان در روغن کینه
 خوردن دفع است تب لرزه را **دگر** برای کسی که تب لرزه روز
 فرصت یابد باز معاودت کند و همین تا ماکند سیاه
 دو دم نافع سیاه برابر بمخچه بصا طبت بدید چند روز ماکند
 کند باز بخورد کند **دگر** برای تب لرزه مطلق خوب چهار
 قطعه موالق تفصیل بخورد و در شش انداخته جاذب مالای
 کشیده رو بکند در زوال ملس روز دوم اس روز سوم
 او طیس **فصل ششم در جمیع دق** در اخر مخوف است اول
 شناختن آن مشکل علاج اسان است او بقدم حیات مخوف
 یا غم و الم و تعاف باطله مقدار تر بر مریخ را و اکثر از حیات
 ساده می شود علامت آن ظهور تب بعد خوردن غذا خاص
 رخساره و کف دست و پا گرم بود و چون دست بر بدن ملصق
 تا در پد از بند گرم کرد و لرزه مانند آن مثل تبهای غفی باشد

او طیس

علاج شربت حشیش خوردن خاصه اگر با سرکه باشد و شربت کافور خوردن
 بدین ترتیب که شربت را با عسل و آب بچوشانند تا شیرمانند و اگر سرکه
 و بلغم نباشد مانند کی نبات شربین نمکند و اگر چند قطره کلاب
 کنند بهتر باشد و شربت خوردن اثری تمام دارد و طریقی خوردن
 خراک است باید که خروان باشد و از وقت زادن جابراه که
 باشد و علف او چوپا کاه و یارک خرقه و بالک و مار رنگ بود
 و هر باید از زرد مکعب را آورده بدوشند تا از بعد ساعت مغرب
 اما باید که از مریض می دارند تا از راه طبیعت شربت در معده فاسد
 نشود و قدحی پاکیزه اندر ظرفی نهند که پر آب کرده باشند و شربت
 در آن قدح دوشیده اول شورش توله بپزند و سر زرد توله
 زیاد سازند تا روز صفت شربت توله رسد بعد از آن بر روز
 توله کم سازند تا آخر شورش توله آید و در روزی که شربت داده
 باشند بعد از دو سه گهی از مریض هر سه بار از خوردن
 شربت ضعف و سستی بیشتر در خود احساس نماید روز دیگر بدهد و اگر
 قوی از آن مشاهده نماید روزهای دیگر بدهد و در روزی که
 شربت دهنده باشد در آن روز از ترشی و مایه ای اجتناب

ملک

نمایند **دکتر** شربت عنادین از کافور و عنادین و عنادین و عنادین
 نفه سفید مل نمودن و طریقی این در خرقه مسطکشت **دکتر** خرقه
 کافور یا شیره خرقه که نفه شربین کرده باشد بهترین دوا و لایه
 تیل المیدین و ناس کرفتن است که در وقت از مریض است و شربت
 در مریضات تحریر شود و غذای تازه کم نمک و کرم مرغ نمیشد
 و ساک مالک و خرقه و خیار و کدو و باد رنگ و کاه بود و اگر مریض
 ضعیف باشد اسفند یا ج معنی شورای گوشت که بی مصالح بخور
 باشد بدیند و از آن گذرم پاک و خرقه یا خرقه دروغن باید دوا
 ساخته غار انافع است و انار و سیب خوردن و بکردن
 معینه بود و مناسب است که در تابستان در جای خشک و خفت
 شمال کلن باشد و در مریض بود یا در طرف نوکی
 بر کرده نزدیک آید و در رستان در جای معتدل انوار
دکتر ترک لو کاد جویان و در مریض باب بخورد و شربت
 شربت **دکتر** معرشته ترسیدی است که کند و نبات در
 با دوا از مریض با دوا ملو ایند جابراه رسد از مریض
 تا دوا بخورند و از نوع حرکت و شکی و کرسلی و غم اصحاب

نماید **دک** بعد از قطع تر و اسهال ضعف و نقاب است مشابه کف شیر
 خوردن بسیار مفید است لغت بقوت باز می آرد **باب ششم**
در امراض نفوسه مثل مصله فصل اول در اجبا یعنی ماندگی
 بعد تعب و ریاضت و راه رفتن عارض شود و تشنگی اعضا ظاهر
 گردد و چنانچه حرکت بدستوری کند و گاه مستعد میشود و ایام
 در راه رفته باشد یا تعشیده بود علاج ناخنها را هر روز
 که میسر تر کند **دک** اگر گریه باشد بای شوی یا زانو در جای دیگر
 آب نرسد در آب سرد و اگر سرد باشد در آب گرم **دک**
 روغن کنجد شیر گرم کف با مال و از با حله شوی تشنگی کند
 و بار با مالند دارد **دک** اگر از راه رفتن ایام در راه باشد
 سرخ نموده با خوات صفا کند در ساعت به شود **دک** اگر چنانچه
 صاحب بد کرده خواب کردن بر بسوس کند و مشورت کند کرده
 یا بر دور از عضو که عارض شده باشد گرم به بند **مصل**
دوم در امراض که از شرا غرض شود بر بیل را اس کرده
 نماید ام باشد مخموج نموده و وقت خواب خورد و از شر آب
 پنهان نماید **دک** خرا و منقا و خرفه مندی تنه را که انار دانه

دک

ما
دو

بر کلاه نموده بر آب اس کرده و شکران آنخه ملیک **دک** دفع
 لاغری و ضعف در عشته که از این علت عارض شود و روغن کبشی
 از کتو را با کدیم خورد و طریق صاحب روغن مذکور این است که
 از مابقی کلک سازد و چهار حبه کلک روغن بکر و چهار حبه
 روغن جوش که ده نوزن وی سیر اندر دجوش اند ما روغن باند
دک اگر روغن کاوش بخورند و بعد از مصله شراب بخورند
 نیارد **دک** برای سستی نیکر بخنل خوردن نافع است و کد با دج
 خاصه **مصل سوم** در امراض اطفال بدانکه دوائی گرم
 جوان و کمال را چهار درم توان داد و بجز نوزاد را تا یک ماه بقدر دانه
 بر یکس چون در دوماه در آید دو دانه و در نیک همچنان در سه
 در نیا ده کند تا یک سال در سال دوم خسته کنار
 حبک تا یک سال در سال چهارم قدری زیاده کند همچنین هر سال
 و بجز که شیر خوار باشد دوا بداید به بند و پنهان از مضرات نکند
 و اگر نشد طعام می خورد دوائی برای بچه بداید او دهند و اگر شیر
 می خورد بجز را بد بند و اگر دوا را بخورد بر بستان دای او طلا کند
 و اگر فاقه مظلوم باشد دای او فاقه کند و بجز را از شیر باز ندارد

و اگر شیر زن هیچ هم نرسد شیر بیاورد و بد کند که شیر را ضعیف و حایض
و حامله جزا دارد و چه از دایه مضرت یابد و در دایه باید که
و نجاست و شکم و بزرگ است آن بود و فاسق و فاجعه و بد
حضرت نباشد در دفع نه صغری و وزدی چشم اطفال
که بر فغان مانده و جبرئیل و درم کردن شکم آنها و عیان
شکم یکایک است و بول باریک نایک اصل السوس با هم کوفه دریم
کار لب فاسق رده لعاب بکنند برای طفل ربع لیوان
و نیمه مایه شنبلیله دو و در ساعت است و یک حبه
دفع چکنی و بن کچر کهای نرم جایی و کل او اس کرده شده
انجیر بلسانه و هم بر چکنی طلا کنند و یک برای اسهال و در
وقی کاکرات بکی بلبله راز منیس مونه بر آب کوفه و بعل
و اگر تنها اسهال سوده را بعل انجیر بلسانه بهین فایده دهد
و یک برای چکنی ناف سحقی پوست در خان شیر در ناف
طلا کند و یک برای گرم شکم بلبله راز بلبول جاب صبه بندی
اس کرده باشد و کسانای باشند در وزن کاه و انجیر بلسانه
و یک برای گرم کردن در سفره اطفال بد است و از بسیاری

خار

هاس

خارش خوار کنند و گرد و اضطرار نماید بشیر و در سفره
سبب است بول بکی کرده هر روز و دفعه رساند از بار صبه
ساخته و بدان الولوده کرده شام سازد و یک اسهال و زمین
خوش و کل دماوی و الولوده و کتب بعل انجیر بخوراند و یک برای
ام الصبا که بعل صرع با طفل عارض میشود علامات بعضی
صرع جد و اوردی باشد و در سینه بدید و یک اسهال خونی را
نافع است از زشالی و ملبشی انجیر بلسانه اس کرده باشد
شکر انجیر بلسانه و یک برای چکنی هر در سوسه باشد و سینه
کچر را بخوراند و شیر سوده بر آب طلا کنند و یک برای دفع شکم
فلقین هم جابین لاجی جز و نیک است اس کرده باشد و شکر
انجیر بلسانه و یک برای است و یک در سوسه است و شکر
فصل اول در علاج مطلق زهر و زهرین جابوران زهر دار
خونی مانند که سموم شریع است معدنی و نباتی و حیوانی معده
چون سم الفار و سمای و سم داسک و زنگار و کرب و کرب
زنجبیل و زنجی و کسانای و امثال ان و نباتی نیز اقسام است چون
بجینک و دانه توره و جمال کونه و شیراک و ملا و واقون و

و شک و فلی یعنی کبر و ترید بسیار و جوانی چون زیر افش
و مار و زهر و بلنگ و کزوم و کوزن و درایج و آن جانوری است
که از زهر و کجکوت و از کس بزرگ و زرنک و حالها رسیده
باشد میسوزی که این کونید و مانند آن علاج با اتفاق حکما
درم خاصه مکتوفه دریم با لایب خوری بچون شد تا به نیمه ای
صاف کرده و درم روغن کاه و اصناف موده بخورد و غداشته کاه
مقدور بود بلکه درین ماده اخراج رسمت با سهال باشد
بعد از آن نفوت فلک نمایند **دگر** برای جمیع زهر بار بارده مثل
افزون و غیره فلفل کرد از دو درم تا جا درم و بار دو درم تا جا
روغن کاه و مرفوح کرده بخورد **دگر** برای جمیع زهر بار بارده خشک
و غیره شکر کاه و نقد رنگ از شش بجهانی و یک درم جد و رسیده
مخلوط نموده بخورد **دگر** بلبل خنجرم سوده بخورد و آن جان بلبل
آن است که در خون بسته اندکی بر اندازند خون مذکوب
خواهد شد بعد نیم بلبل سوده در آن اندازند خون رسد **دگر**
ساروغ یعنی لکن دهنول که مقام برین حال مر وید در سر کمن
اسب یا کاه و میش یا شکفته باشد برضه سفید انرا بکوبد و در

شک

خاک کند انچه بالای آن باشد دور کند و درون آن خاک رساید
باشد انرا با بر مرغ نشاند و در کاه غداشته خورد و مارگزیده
را ناس در از جمع و زهر مار دفع شود **دگر** جوت و چون که بر کسین
و در و در او در دهن کوه میباشد برای زهر خورده و مارگزیده و
افزون خورده یک درم با سائیده بدیه خاصه پوست ان و اگر
برخیزد ان نشیند یا در کاه از زهر خورده انتر دفع شود **دگر**
خوردن بز و بیه یعنی شکر و آب او نقد بر شست طبعیت بدیه
دافع جمیع زهر است **فصل دوم در زهر مار** کاه غداشته یک سینه
کلان در است بسته آب ان بخورد **دگر** خراطین تازه شک
کما باشد تا دو باشد با بخورد **دگر** کرامن و نیم عدد پاک کرده
با سائیده بخورد **دگر** خا که دو درم بمک شک دو درم با بخورد
دگر خوردن کبر و دفع از جمیع سموم می کند هر قدر که تواند بخورد
دگر رسته و حرزای سندی از زهر یک دو درم مقداری آب انداخته
بالد ناکف از و بخورد **دگر** مارگزیده و یا کسی که خرا و بار درین
افزون بر دست خود صفت با بخوانده طبایع بر روی او زند
فی الحال به شود کرای ناد کر گری بر سه کاف فارسی

آب بخورد

کسر رانی

فصل سوم در برطرف کردن عده دست را از نسبت تا یک میگویند بشمارد
 زیر دفع شود اگر است بشمارد بار و خور کند یا زیاده شود **دگر** بوسه
 با سبزه که چون است سبزه مساوی نرم گرفته در دست خود
 مالیده بکند در دو هفته بوسیدن اثر زیر دفع و گردیدگی عرق
 دفع شود **دگر** صاحب مصباح محراب را بپوشیده **دگر** مغ
 جمال کونیه سبزه بر آن موضع طلا کند همچنان که کرمش
 با کسب الی باب سوده طلا کند **دگر** بر کرب کوفه صفا کند
دگر در کرب کوفه بپوشیده استخار را نرم بکوبند و بپوش
 بر موضع که کرم کزیده باشد طلا کند درونی الحال شکین باد
 مخمس با یک نارسیده و اگر نپاشد چون خشک یان هم بین
 اثر دارد **فصل چهارم در برطرف کردن** دانه اندان عکس را در
 بندگی کوبیده و قسمی از آن کلان است که بر آن علاج کم
 خراطین سوده مالند و اگر خراطین بهر سبب کل سبب افکند
 صفا کند **دگر** چون با تیل طلا کند **دگر** برای کسی که بوی شتر داده
 علامت آن در شکم و چون بر بر کسب انحراف بول کند باز شود
 علاج تخم سرس و کرم از هر یک یک توله با سبزه بدین نقی با

اسهال

اسهال بر آید و مضر است نرساند **دگر** خصایم خرگوش فرو بر روی شیر
 بدین جلیده بر آید و تا حصول صحت کلی بکند و حصیه زوده باشد اگر چه
 در حکم حصیه باشد بر آید **دگر** برای کزیدگی عرق تخم سرس نشتر
 اس کرده بر محل کزیدگی طلا کند **دگر** برای دفع زیر کزیدگی ای
 سنگینی دانه اندان که در شش نهان باشد لادری و عن کاو
 امخته و کرم کرده طلا کند **دگر** برای دفع زیر نهان را بر روی کرم
 چراغ نقد و خشن باقی بماند بر جای که حکم زده باشد طلا کند
دگر برای دفع زیر زور زرد بلیل کرد و سوسونه و مسک شکو سبزه
 با سبزه مروه اس کرده بر محل کزیدگی طلا کند **دگر** برای زیر
 مکس با دمان با اسس کرده بار و عن زرد امخته بر محل کزیدگی
 طلا کند **دگر** برای زیر دیوچه کل بازو با بول ماده کاو اس کرده
 طلا کند **دگر** برای بختگی شش دیوچه بجم شش با اس کرده
 نیم کرم صفا کند **دگر** برای دفع زیر جمیع کرم صمغ جویای اگر تازه
 باشد بکوبند و اگر خشک باشد نیم توله با سبزه زوده کاو
 امخته بخورد **فصل پنجم در برطرف کردن** دیوانه که بکند و علامت در
 استدانست که جوز و یا خور دمی **دگر** کوفه بر آن عضو میکشند
 و کرم ز سبزه منع دند که بخورد و پیرد مسک دیوانه است

پس باید که تا چهل روز جراحت از اندام نماند و جاری دارند و بعد از
 این علامت ظاهر شود که نفرت از آب میاید و حالتی مانند دانه
 زرد و علاج بخورد و بیدار که هنوز زخم نماند باشد نیز اکبر زخم ماله
دگر مغزیندانه کوفته بمیدام یا بمیدام هندسیاه آمخته بخورد و مارکیز
 و زهر حوزده را نیز بمیدام **دگر** عیجاک چهار خ عدد فلفل کرد
 بفت عدد پنج اندر این کلمات با سبب سینه بخورد **دگر** قدری
 نیز اکبر جراحت ماله **دگر** بجز کزین آب برکت و متوره بقدر
 قوت که بکشد بزرسد و سینه کاو و روغن ان و قند سیاه هر چهار
 را آمخته بکجا کرده بخورد **دگر** خرطلس بده مکرر در قند سیاه آمخته
 چند روز بخورد **دگر** مغز جال کوفته سه کسین خرگوش مغز نوری
 فلفل کروی و سیخ لکوره نیم بندال شکوفه نوری تلخ هر یک یک درم
 قند سیاه کنه یا نو دوازده درم بمیدام کوفته سه غلو کند از روز
 کزین سیر و نیم چهار درم و یا سیر و نیم یک غلو ماله بکرم بخورد
 و در سه روز غذای موانک بخند مغز ماله بخورد و چهار درم روز
 خشک و خضرات باز به حوز و همین ششم سی ام روز تا سی درم
 باز غلو روز و یا زنجبیل نیم روز تا چهل روز و متواتر بخورد
 غذا برای این علت گوشت مرغ و بره و بزغال یا بود و

کوفته

مادر

با دگر و یا زرد و یا انکه بزرگ کند **فصل ششم** در دفع و بزم کما و دانه
 و جال کوفته و زنج و سینه اکبر و در سم الفاعل علاج سینه دانه
 کوفته و تخمه سیر قدری که تواند بشیر جوشانیده بخورد **دگر** برای زهر دانه
 نمک یا شکر قدری سوده در خضرات برش انداخته بخورد و کلس
 در آب سیر و دانه یا زرد اکبر و سوج بخوراند **دگر** با دکان
 در خاک کرم کشته و بدست مالیده سینه ان در صلیق زهر کزین و
دگر اگر مغز جال کوفته حوزده باشد و روغن ترش کافور و منیس بخورد **دگر**
 کسی که دانه و نمک حوزده باشد یا مارگزیده باشد معطر
 انچه چهار درم در آب سینه و تخمه بخورند **دگر** اگر لاله در بعد خوردن
 از کینه خارش و بچگی و اما سیر مدها بشود سینه انلی کشیده برین
 ماله **دگر** کچید یا سینه کاوس کرده در مسکه کاوشش آمخته برین
 ماله و قدری **دگر** جرجی و کچید در سیر کاوشش اس کرده بخورد
 جرجی خشک یا سینه ماله برین **دگر** اگر کسی سینه مال خورد
 باشد سیر و زهره رخ که کامون کوفته شست درام در صمدام
 سیر کاوشش اندام نصف ایضا فاف کرده بخورد **دگر**
 کسی که از زهر اکبر خارش و اما سیر سرخ دانه باشد شست

در سعال نوربان کرده باشد بانه اس کرده درین محل طلا کند
دگر از جو فند و شیره زبانه کند **دگر** شیره کاویا بر آب منجمه در روزی
بسیار بنوشید در همان روز سورش دفع شود **دگر** بکحل علاج زیر زخم
بعینه علاج شکر است **دگر** کسی که سعالم حوزده باشد اول فی
لکانه بعد در اجین دوام ساسیده در اعصاب نه کوره فلفل
کردم سوده از جبار باشد تا ششش باشد بر دهن کاو که دزد دوم
ناچار دام باشد گرم خورد **دگر** کجست رفع خمار و توره و شراب
و تنگ و دیگر مسکرات هم انار شامجهانی نمک چهار انار
حل کرده بای ام ریض در ظرف کلان کند شده از آن آب بنوشد
کند نادر که بی آب در بادارد و از بادکش هوای خنک
کرده باشد در دجبال خوابد **دگر** کسی که افون حوزده
باشد شمع سداختر با ساسیده کاسیه آب بخورد از عجز است
صاحب مصباح است **باب سبت دوم** در بان سهل خوردن
و این شمل است بر چهار فصل **فصل اول** در تدریس سعال
هر که در سالی یکبار سعال یا استفراغ کند از جمله رحمتها این
ماند و در اکثر علل بعد سهل دارد حوزد و در و اثر کند و چون

سهل

سهل حوزد خوار کند که فعل او ضعیف میشود و گویند که عصب سهل
حرکت کردن اسهل را قوت دهد و چون نشسته شود آب گرم
حوزد و اگر دوائی سهل عمل نکند بالای آن هم آب گرم خوردنش
از سهل خوردن ستر و رجاء کند و بخشن بعد آن و در هوای
که فساد سرد یا گرم باشد و باد و باران و از بود سهل معنی
نشاید گرفت و حامله و هم سر را نرسد بداد و اگر ضرورت
که درین زمان سهل خفیف بد مثل خیار ضرر و کجاست سعال در
بهار و ابدن شناخت است پیش از خوردن سهل سه روز مضج
و بد تا اخلاط کج و جمع شده سهل زود سهو منفع شود
فصل اول در مضج و سهل صفرا **صفه صفح** و بنده صفرا
نفع کل سنج حکم کاسنی ممکنه از هر یک حار و گرم و بخار را
بچ عدد و سیستان هست و اندر عذر ادراک سعال آب جوشانند
با بنده اید صاف کنند و فند سبغ شربن کرده سکنج عصب سانه
عذاره و جوان یا کونشت حلوان و کشتر و مالک کاشنی
تر سندی در و سهل بی جاشنی خوردند **دگر** بلینی که جمیع
صفراوی و خونی را نافع است تر سندی سنج و عذاره عا

سرخ سبزه و عدس و ماش و حب و صاف کرده و کدو
 شیرین نموده یا با قند میل نمایند غذا موثر است و کشته تر
فصل سوم در منصف و سهل ملغم **منصف** زنجبیل سوخته
 سوخته بودست پس پنج سبزه از هر یک دو درم جو کوکب کرده در
 و دو درم آب جوشانند تا نصف بماند و شکر کرم خورند تا
 روز چهارم این سهل یکدر و یکدر مول جابر درم هر جای نمیدرم
 مصطلکی دو درم کوفته از دو درم تار درم و اگر کم خواست
 باشد با قدری عسل آمیخته بلب و بالاک کف دست آب کرم
 بخورد بعد اطلاق بر دست از آب کرم مکف بود و ملغم
 با سانی را بورد **و دیگر** هر جای معشاشه کباب صنی باشد
 فشرست قند بخورد و دو سه بار دیگر قند بخورد مفصله کبری
و دیگر سهل ملغم و صفرا و عصاره زبونه و ضعف را و در سرخ و قوی را
 تا چهار سرخ یکدر قند سفید نموده و آمیخته با آب کرم بخورد
 و بعضی درم را که در سنه ایشان ملغم باشند فی سبزی اید و
 اخراج ملغم می نماید **و دیگر** بلبله امده تر بنمک سیاه و سفید سنا
 و کزیره و قلع و نارदान و زیره سفوف سازند و بکنند ازند

و میل

و میل نمایند **و دیگر** سهل ملغم اخلاط فاسده سنا و زنجبیل و منقار
 بلبله در سه با و از حبش داده چون جارد حصه بماند صاف کرده
 میل نمایند **و دیگر** سفوف مصطلکی زنجبیل مصطلکی جابل هر یک خردی
 ترند مثل مردوای حکیم وزن هر سه شکر عسل بود **و دیگر** قدر
 یک مثقال منجورای شقیم ریح و بلغم از نشت سرون کنند
 معده است را منصف بخشد عظم **لوق** باست یکدر از شکر
 فزونی بادی سنا دو درم قند نقل سنا جارد درم لایحی جورد دو درم
 زیره سبزه دو درم کور کجری دو درم کل طاب دو درم جوز دو درم
 جورد درم نبات جارد درم شکر دو خند او شیرست جارد درم
 وقت خواب **و دیگر** قند سوسن و بلبله از هر یک نیم توله
 نمک سیاه یکدر شکر تری عذرم همه یک جوارک است **و دیگر**
 برای کسی که طبع غاصی و قرض سنا را باشد و برای تحت نصف
 و از آب کرم بد نماید **و دیگر** ترید سفید شده محو و بارون
 یا کاه و جرمه سبب درم مصطلکی و زنجبیل از هر یک درم
 چهل درم سفوف سازند برای امراض ملغمی و قرض دو درم بر
 خاصه برای حیات ملغمی و برای صلاب بکنیم توله توان داد

و دیگر

دور التبرخانی بر نفع ملین رساند و ملین دفع کند ترید سفید و صوف
ده درم مصطکی از کخیل از هر یک یک می نبات برابر بر جود از درم
وقت خواب باب کرم **فصل چهارم** در ملین خفیف و ملین اسرار
اطباء **ملینی** که مردم ندرست را برای حفظ صحت باید داد معرجم
معصوم خادوم انسون غدام مغز بادام جادوم کلویدسل
منجون سازند خوراک است روزی **دکتر** ملینی لطیف مصطکی
نیکدم سوده نخه باد و درم شکر اسنخه بخورد طبع را نرم دارد
و معده را قوت دهد **دکتر** حب حیات برای دفع قرض همین را
نسخه ان صبر قوطی چهار توله ناس روز دکلای عرف کاشی
و عرف بادان بخاشند روز چهارم مصطکی ربع توله ترید سفید
محوف و محکوک و ملتوت بروغن بادام کاکا و نیم توله رالسوس
کمکولر ان مغز جوده جهها سازند بر حب بعد نخودی برای
رفع قرض بعد غذا مفای صله که ری دوح فرود و بر
نفعی دایع کنیم درم تا و درم وقت خواب باب کرم خور
دکتر برای دفع قرض و ترید استها حاحه برای قرض بواسیر
بادی بسیار نافع است و برای خولی نیز **دکتر** پوست لاله خسته

ملک

ملک سبک وزن برابر کوفته سفوف از نیکدم ناس درم باب
کرم خور **دکتر** سناکی ترید سفید پوست لاله از هر یک دو درم کوفته حخته
شب نایک نیم انار شیر کاکا و خور و خوراید و خبر **دکتر** بالای ان
صبح بخورد و در دست اخلاط منفع می شود و غذا ابلایم
دکتر در سورش کف دست و پاسبان سودم راج کند است علاج
کا و زبان بار و عن کل طلائع نایک نالین صوف شیر کوهی سر
نافع است و خواص ان مثل کا و زبان **دکتر** خاستن جذر زبر
بی دربی مضیت **دکتر** از اسرار الحاکم که برای اطفال و
باید که روغ سکولی و نسوت برابر سوده بروغن کخدا نخسته
کرم نموده بر شک طلائع دالای ان جامه بند و اسهال شود
و چون دور کنند دست و پا با سیر و نشوید بند شود و العلم

مرکبات خیر النجار

اطراف ملین طبع را نرم کند و امراض سر را میخند بود پوست ملین
پوست ملین کالی ملین ایلد از هر یک بازده منقال اصل السوس
نیم منقال ترید سفید و منقال کخیل سه منقال شیطرج شرم
منقال قرقه دار چینی خربوا یعنی الاهی خور و شانه از هر یک دو

الک

مقال کل سرج ده مقال بالکین صغی رشتند و چون سازند
دگر نچه اطر اعلی مسهل بو بیلند کابی بوست ملله رود بیلند
 اطر ملله سیاه زبون از هر یک یک درم بناده دم کل سرج درم
 سرون بادام یا کاجا و بخیرم ملله را چیده سه وزن غسل
 رشتند شربت دو درم تا دو مقال **دگر** او در میضرت است و احکام
 دبی ان دفع کند **دگر** دانه الاهی صندل منط ساج خشک
 سائده در حمام کوه بسته میان نسوی آرائند از **دگر** کل سرج
 بر روی آتش نهند و نسوی و از کوننه بران اندازند تا بخار آن
 بان رسد خوشبو گردد **دگر** تخم نقر که خشک شده باشد بسوزد
 و بخار آن در سوخته خوشبو گردد **دگر** مخمب لیمو و غرقه اگر
 بخار کرد خوشبو گردد **دگر** دارچینی سرج مساوی سوده در آب
 اندازد **دگر** دانه الاهی دارچینی صندل برابر کافور بر کافور
 بار یک سائده در سو اندازد بسیار اسهال و خوشکوار گردد
دگر خرد در یک نوکند و در روی آفتاب خوشبو شود و اگر
 مقطر سازند با بنطریق سوزانند و دگر سخی اطفال
 او نمیدارند بهاره یا عنبه بهاره فستق زرد یک سائده

در دگر

در یک سو کند و سر دگر در سوی دوم است صاف کرد و سو کند
دگر اگر است غلط است در بادام سائده صاف کرد و **دگر**
 مضرت است دفع کرد آب از این منزل باین منزل بنامزد
کد استن افیون طریقیان است که مثل شخصی بکوزد و دو وقت دو
 سرج افیون بخورد باید که دو سرج افیون را در یک مقال احوال
 مخموج سازد و برین دستور چهل روزه خوراک افیون را که
 مشتا در سرج بوده باشد بکمل مقال احوال مخموج ساخته
 چار روز یک مقال احوال خالص را داخل نموده یک مقال
 احوال که با افیون مخموج ساخته فر اگر در دو حصه نموده سرو
 نیم مقال بخورد تا چهل روز بدین دستور عمل کند اگر ضعف و خمار
 عله کند هر روز نیم مقال احوال خالص داخل نماید و نوبان
 احوال خالص فراده سازد تا یک مقال رسد تا بالکلیه
 افیون بدل با احوال خالص گردد بعد از آن در یکی احوال
 خالص باید کوشید **سقوط** واقع تر در کتبت و سرخه
 کوننه دی و باد کوله و سول و کرم شکم و اعتبار و سنگینی و درد
 جگر و نفخ شکم و سوزش دست و پا و زردی بدن و درد کله
صفه ان تالیس سرج سونبه بلبل سنج جامه بلبل خرس سونبه

کافورین بر آب مصری سه حصه خوراک نیم دانه **عوارض استق** فوج
 کت بدوقی باز از دوا به زیاده نند و با دوا بر سر اسودد و
 استق حکم که این معجون ساخته سوخته خورده که منیدام دوا
 که انفع ازین ترکت باشد **اجلاطان** مقوی باد الطای نریه
 سفید محرف ازین یک پنج مثقال فلفل قاقه ازین یک سه
 مثقال ریحان در حبی اندر فلفل مساج ساسه خربوز ازین
 دو مثقال و نیم و در سنج و دیگر مقویا و ترید هر یک سه مثقال
 اخرا کوخته و خنجر یک رطل شکر نرم کرده در آن ریزند و معسل
 کف گرفته معجون سازند شربت نام چهار مثقال و برای مضم
 طعام دو درم است و کتب است شد درم خراج این معجون
 کرم و خشک در اول در **سجده** **صد** در مقول از حکم
 ضایع خاص این خورشای است اما آنچه خوریده است
 صدای طبعی و با دنا شکم و سخت انزال اوضاع سازد و در
 آورد و به بر لکنه و در ناکسج کردن و در دهنه اسکو بود
 و در شنای میفرایند و استها طعام آورد و طعام مضم کنند
 معده و دلی و دماغ و حکم را قوت بخشد و پیش از طعام و بعد
 طعام توان خورد **صد** **ان** زعفران ریحان در پنج راس

مقل

مقل انیسون بود مسکه بود و همی این ازین یک چهار مثقال حد و ازین
 النج کباب حبی عاقر قرحا صمغ عربی قرقط کازبان سعد کوفی خم
 کند سفید لسان العصاره شتر ازین یک ازین یک سه مثقال
 سنبل قاقه فرفون رز ازین بود و در حبی حبی مصطکی مغربا دم
 صندلین ریزه ازین یک دو مثقال مشک غرغره و ازین یک سه
 مرزنجوش مر ازین یک مثقال دار حبی حبی لعل ازین یک سه مثقال
 ابله مقشره شفاقل شش مثقال دار فلفل نه مثقال حبیه
 عمد لک افون صبت و پنج مثقال بطریق معمول نقد خود
 حسانه **سجده** که شرح نظام ساخته بود و فلفل نریه
 ازین یک ده مثقال بفران صمغ عربی ازین یک دو مثقال
 عاقر قرحا سنبل عود قمری رز ساد و سارون ریزند
 حبی کجا س عد و ازین یک یکیم مثقال افون پنج مثقال
 نقدی مشک و طاس سه شتر حسانه **صد** و اصل
 و دوق صمغ کبر امفریده انه نیم خطی پاک کرده ازین یک سه
 درم مغربا دم شترین سفید کرده با جلائی خشک معجون حار
 ازین یک یک درم رب السوس سه درم مغربا دم کدر شترین

خندرم شانه کم کاوازه یک سه درم مکره درم حله را کوبیده
و بلعاب اسفول برشته و حب زرد و پوسته در دمان بدازند
مراج این سرد در کیم در جاست حله و از ده خرا بفرستند
حب شیار باب سیم خان دافع قرض بلبل زرد و سبب درم کل
سرخ ده درم صفت قوی یعنی البویه خراقی معق درم مقل کبود
خندرم رویند خطائی درم کتر استیم خطل سه درم النیل
یعنی خم عشق سجده درم کند سه درم اسفند امارک ساسیه
و خجیه باب کرم خم کرده مقداره فلفل چها سنده شربت یعنی
خوارک مردم کل از آن نمیدام تا که متعطل و طفل شیر جواره را
از ربع تا نیمه درم باب کرم **حب صبر** صفت قوی چهار بوله
تا سه روز در کباب و عرق کاسنی معرق با دمان معقوع تا
باز باشد مصطلکی و ششماشته تریخوف خلک و کتول
رب السوس در آن فروج کرده بعد کجوها سازند و از کور
غذا مفصله کساعت دو مرتبه قرض دفع شود و برای
تنقیه دماغ و زکام و تر از صداع ملغمی و بخی وقت خواب
مقال بدین مجرب است **حبی** که برای امراض چشم و دیگر امراض

بدن را نافع است و بصارت زیاده کند زرد و ب رنگت موجب
موندن یک رخیل ابله مکسک بلشی سنگ نضری وزن
برابر ساخته و جامه خسته در شتر کوبند مقداره حله و سارو
و در سایه خشک کنند و اگر در چشم بخار داشته باشد بار و عین کوبند
در چشم کشند و شکوری را آب و کل چشم را با شربت عورت بدین
و یقان را با کاکخی سودده در چشم کشند و خسته کرانی شکم کوبند
خورد و بعد شفاغ یعنی باسی سون دو مرتبه نوش کرده
حب و سیانی را چهار حب و مار کزیده و حب خورد و صحت شود
و برای جراحت هم نافع است **حلوی** **ترکین** مخدری را بقوی
باه است ترکین خندنج سر زرده خم مرغ خجیه عدد و شکر کاو
نیم من نظری مغافرت سر دوسی درم خورد **حلوی** **رود**
از دس یک کرده نیم من بار یک سر دودر شتر کاو و در چند انکه
انتر شتر مانند بعد از آن در دوشن کاو و بران کند و کفچه بزنند
تا سنج کرد و پس نیم من شکر در و افکند تا حل شود بعد از آن
و از حبی قنفل خود نمیدی یعنی اگر عاقر و خاتم زرد که از یک
شش درم زعفران سه درم کوفته و خجیه در و افکند و کفچه زنند

تا بکجا شود و وقت حاجت را یکی بنمیزد و وقت آن شیر کاو
خورد و طوی **سیر** بپزد و سیر بکشد و پاک کرده پنج سیر در شیر کاو
پنج انار بریزد چون کف کرد در روغن زرد بریان کند و کف زنده تا
سوزد بعد از آن شیر کهنه پنج سیر داخل نماید و با هم بنمیزد
که کرده را قوت بخشد و با دوا دفع کند **روغن سبزه** از سبزه
رکت بت و باد رکت و خشک شدن منی و ناقوتی و سوزش
بدن و سرفه دست و پا و تب و کف و سوزش و درد رحم را
دفع کند و قوت باه آورد و رنگ چهره برافزود و بخوردن و
مالیدن پنج سبزه تازه کف شده سیر هان بکشد و سبزه و چهار
دام شیر کاو و شصت و چهار دام روغن کاوسی و دام اول
شیره نه گور را در روغن بنفشه و روغن بانه مار و بنفشه
باشند بکجا کرده بنفشه و روغن بانه مار و بنفشه
اجرای آن حیوان رکت بکشد و میوه های کالی کف
ملیتی بد با کف برنی بباری کند رکت چندین برابر کوفته
باب کلک از د چهارم حصه کلک روغن بانه مار و
بنفشه و سبزه کرده باز صاف کرده چهارم حصه روغن بانه مار

و ش

و شکر اندود و کافور و زعفران و دانه خردل و دانه صندل و دانه
روغن حشمت بهیت و سبزه و سبزه و سبزه و سبزه و سبزه و سبزه
و انوره یک سیر روغن کف دو سیر حشمت آس کرده ده درم
یکی کند و یک شش و بعد از آن خشک مار یک سیر کند و در
صحنه آن روغن حشمت را بدید و اندک در افشاید و از روغن
حوزه باشد و یک روغن بدید و برین نوع بار دوا بر او این حشمت
که آس کرده سفالینی از زرد و تران سورخ کند و دهن قرار
بپوشد بعد از سورخ سفال دارد و بالای دانه اندود
سفال زردین قرار بکشد و درون سفال با کف شش
رکت بپزد و اندازد و شش کند و با کف چون با کف سوزد شود
با کف و کف از روغن از قرار یک سیر و کف بکشد سیانه
و در کار بند روغن کشیدن همین نوع است اگر روغن اول
چنانکه گفته شد بعد از شش حشمت بخشد در دست آن مقدار که
باشد در شش حشمت کند بعد از این روغن بنفشه حشمت چنانکه
سبزه بنفشه و آن حشمت را با کف بپزد و در سبزه
و سورخ کند و دانه ای در زمین فرو برد و سبزه بالا بر آید

و مهر کند و سوراخ کل زده باشد یا چک اند از چنانکه سود در باب
 پوشیده شود پس زود بعد از آنکه انش سر شود و روغن در دیک
 خنج شده باشد سنان در چرخ شود و در باشد طلا کند و از آن
 گرم کند و دفع شود و **نسخه دیگر** از حرمات نواز اسلام
 خان مرحوم و این منشی و واقع امراض بارده است
 زیر سینه که بیدارم سها که سه دم غفل کرد و درم هم کما
 عوز شد و درم سها شده معقت نسفید و از آب
 کنای و مقدار آبش در سبازد و کما در دوماه جوان
 حوز **روغن مصطکی** ضعف معده و سستی است و در درم
 جگر و کرده و فنان و سستی اعصاب را مکن و بود که روغن
 کیمین و نیم مصطکی سه دم در آب حل کند و بار و روغن بخشد
 ناب برود و روغن بماند و روغن مسو را هم درین منوال
 سازند و بار و روغن شنب و روغن فغاح و در سستی و فغان
 و سوسن ساده و سندان سنانند از هر یک که خواهد بود
 روغن کنجد سی استار نیم تخم چهل روز در آفتاب گذارند
روغن تیل بواسطه زخم کشیدی نظیر گفته اند و محرب لیل

مدرست

شد **نسخه دیگر** رکبت تازه بسیار نود سیده با رکبت را
 بر سنگاب صلا می نمایند با صلاحیت قرص کردن در شانه
 بعد از آن سه باور و روغن کنجد را در دیک انداخته با نسل است
 بخوش از بند و یک کوفه را بر آن رکبت دست و کو جگر و زک
 نموده در روغن سندان و در سب خونی نیم زده از نیم باشد و آبش
 است که بخوشانند از نیک است میل سیاهی زنده پس خورند
 و روغن کفایت باشد و وقت حاجت استعمال کنند **نسخه دیگر** روغن
 برای امراض بارده و مرطوب الریح کار باره کشته کند بسیار
 عظیم النفع است خصوص برای قوت باه و گرمی و غلبه طبع
 می نماید که موسم زمستان این روغن نکارد **نسخه دیگر** خور و
 ساسانه مالگنکی و بسیار را کباب شده عوز دماز و ملاش را
 در آینه سانه یا نیمه را در شیشی افکند و اگر جای از شش
 یا عرق کهنه اند فوشه شش و در طریق جوه عود بکشد
 و در شیشی جوه طرفی کند باشد آب در آن کند نیم است سم
 باشد تا کما باشد بعد از آن ج و بعضی برابر یک خور و نیم شود که
 می اندازند **روغن برهمنی** بار و برهمنی را با نخل و کرک

در شنج به سطور است و در نوشته اند **نسخه** ریش شکوفه و تیا
 بر تال طبعی جوهر قلعی لذت بر یک سیم درم سنگ صلاک کرده شیره صبر
 سحی نماید و در شیره انداخته اند و چون سرد شود درون
 آرد یکیم شکوفه به یک عسل سودمند که **نسخه** بر درون
 الحامه یعنی کشتی باید که دریم این را صاف بکند و با شنج
 کند و در سر که کشته ترش کند چون سرد شود باز بر او دره
 کرده باز در سر که کشته محبت مرید بعد از آن در سر که انداخته
 چیل روز کند از زهر باز بکار داند و همچنان در بولک و بدست بایزد
نسخه دیگر از دین شکوفه زهر خام فلفل کرد سه کابل
 کشته فلفل در از زهر یک کیم و لاله صفت را در شیره ایمن و در ده
 یا جاده روز که لاله کند و کاه دارد جهت نبات که در
 و برای راج رو که در سنج با یکانه عسل بدیده و برای جبهه
 دو سنج با در که برای باد بر سوت یک سنج و برای در که
 بخت در گوش اندازد و برای قوت باه جبهه زهر و دو سنج
 با عسل نافع است و در جمع با و نافع و **نسخه** حبس
 سس عاقر قرحا ماه قرص فلفل ساج زعفران سعدی و

در کل

در کل سنج دار فلفل در جوی خور و طبعی عسل سید و سنج
 مرصطکی لسان العصاره و شنج فلفل بر با صمغ عربی
 هر یک نیم درم علی السویم کو فحنه چهار سازید و فلفل مرصطام
 کند و دفع نیم کند و درین باب بی مثل است و سر و طبعی
 از یک شنج به متوان خور و کعبه مزاج **نسخه** روغن شنج
 صفان برای جراحت نافع است زرد جوهر شکر آرد و در ده روز
 از هر یک نیم آرد اصل السوس یک کیم از زهر یک کیم آرد لاله
 چون هم آرد و در جبهه قه سیه از هر یک نیم آرد و جوب ایمن
 جوب که زهر یک آرد و بر سبیلان هم آرد و جوب و شکوفه
 مردار سنگ است مبدوی از هر یک سیم درم جد و از یکیم نیم درم
 دو درم آب برکت سنج آرد و روغن کیم نیم درم بلغا نیم درم
 طریقی ساختن این است که شنج جو اول را بکوب کرده با کیم
 من است و اند تا ربع بماند پس صاف کرده بکار آرد بعد از آن
 باقی اخبار را کو فحنه با روغن کیم و آب برکت آب اول
 مخموج ساخته بخت اند تا تمام است و زهر و روغن بماند بعد از آن
 صاف کرده بکار آرد و در زهر یکیم آرد که هم الهی است شود

بخور سیده **سرخ** روغن بلخی کجبت زحمت بادنی ملخی مثل
 فایز و جهور در در اعضا و مفاصل و غره حرکت است که سنگ
 با و انار در خوات که نیم انار باشد حل کرده بخامخته بکند بعد از آن
 باشد با و روغن بد آنخیزد و بالای ان اب جاه
 شده انار با و منم ساخته شود خوات و آب سوخته شود
 در شیشه کلاه **سرخ** مکه سنگ در دم و مثل کچیه
 شازده در دم اب جاه جمل در دم در دم نموده
 در ظرف آبی با ش نرم بخوشاند تا آب و نمک سوخته شود
 در روغن مانند وقت حاجت باله **سرخ** سون باد مضی دندان
 و اسحکام از ادویه خان مردم سید ادویه صفت می کرد
 بخردنی پوست سبزه که گوشتی نه باشد نه بریان کرده که
 سفید شود نمک سنگ زیره بریان کرده که سفید شود در شیشه
 فلفل در از مصلی روی که کور کجی کشیر بریان کرده بر آب
 کوفته است کند و از باره بکند از دو وقت باله و بالادان
 بان بخورد **سرخ** سفوف کتب که دوا از نفیست و مفص
 در جوفق الامعا یعنی سنگ نیمی در طوطی معده و بلخی که در

بهم رسد و داغ و دوار اوت میسر و مفرج و می بودن نام
 از درواشتهها باز دیکند و قوت با ضمیر **سرخ** قف که
 انرا در عرف کتب که میگوید که در در بسات نکند شیشه با و
 در خوات انداخته از کرد و خاشاک که خم جدا ساخته از ضایط
 که سوانی که عینی نماید پس کتب ششای روغن با و در دم
 انداخته بدست اندکی الش دید باز بر سفاله آب سیده و دو
 آن سفاله باره را از باره که در دو کرده باشند بنده از سفاله
 برایش نرم کند شیشه با دست بپوشد و سوزانده باشند بعد از آن
 سار و دو تاره اگر سفید باشد نه و الا سبزه ششای دو سه
 تازه و هموزن دو از همین در و در الطریق نکند در میان
 ظرف کلی بدست چوبی خوب صیقل نمائید و اندک اندک آب بپاشید
 باشد تا صلا حبت ان همسانند که هر گاه در باره جداخته
 آب از آب از بر آید و اگر کجای آب سنگ آب بکار برید
 بر روز تر خوابد شد این اب را در ظرفی کرده در شش خود
 نگه دارید و در ضمن طنج دادن در وقت که کور اندک این که
 ازین آب شش انده باشد تا این عصاره تمام شود و در سوزاد

یکم دایم سوده زرد و جویند که تیره باشد زاج را با افیون در
خوف این کندارد و در کد اخن مری و صفت قوطی در سوت
سینه زرد و چون از خوشن مانند از او دیگر انداخته بدست این
باب لیمون کاغذی یا بر لیمون که باشد یا سرکه انگوری یا با از
انار ترش هر کدام از این ترشیه ها که موجود باشد در ظرف این
سختی شایع برای شکم وری و در زکوری و این و جگر
سیار و حارش چشم و در آن سخت سوده بود و در کون
مرض چشم را نافع باشد مگر برده را **اصفان** بکند نه حس
که با جگر در مریات و در مری در او احد گرفته چون غبار صلا
کنند و طبوق بر کجی بدست مری در روغن کا و مقدار نصف
انداخته سخی کنند تا چهار روز و صابون بدارم باب صلکده
کاغذی سیمی نیم باشد در وقت سخی همراه نمایند و بکاشند
مشک از عمده از زبان ضم کنند و بعد از آن ادویه بجا کرده
طبوق و دست بند کوی سخی نمایند و شایعها کرده بکند از
در چشم کشند که مفید است **سختی طمان کوز** از یک برای
بواسیر و سنگ سخی و کونته می و بند روک و غیره از صحت

چکامه

چکامه گرفته باشد کاجی شیره جو کاشنه ادرک شیره امانه
سیاه کند از هر یک دو نیم سیر تل کخیر شیره دایم یا بید که
حزرات و سینه شیره یا کجی باقیه کرده باشد نیم نر نارنگی
نقوام کید تل انداخته مگر نیم نرید تا تل مانند خود آورده
احرا کوفته حبه داخل سازد و بکندارد و پوست کراش کون
کل دماوه رسوت بر کز حیل مول و بود از جاب جنبه سباجی
جو که از نمک سبک از هر یک یکدوم جو کز کشار یا کونکر
منافع ان بواسیر و کونته می و سرفه و سنگ سخی و مری و
نعل و در او و امراض سینه و دل و اسهال و بند روک و امراض
مادی و کلانی شکم را در سار و دو شتهای و منی و قوت بین
افزاید و فربه سازد **سختی قریحی** که از خوردن و مالیدن
تحلیل فلیسین او را مضمک در طاهر و باطن باشد سود دیم
از کجی فتح انده حلیه بونه بر کجی سف از خیزرک خطمی از او
کرد صمغ عربی از هر یک یک کوفته بمجموع نیم کوب کرده در روغن
آب و نیم رطل روغن کخیر و پانزده درم روغن خرفه چنانکه
رسم است از هر اوجوش دیم و صاف کنند و بار و عنها

عاقبتون سبب از هر یک نمیدارم شمع خنجر طبل مشک سببی از هر یک
و امکی کوفته خمر و باب را از این که سرشند و دست سازند مقدار
نخود این که یک شتر است و اگر خوانند در غسل کرده
خود برند و الا شکر سرخ **سینه ادویه** چنانچه شکاری که در
روز تبار شود داخل در آن تر قفل کافور جاسپل جابویری سونند
در سینه زعفران سر بهوشی نبات مشک سوسمای جرج ساج
باز بک برادرین اگر دوست کنم باشند با و حشر در سینه گولی
سند و مقدار سرخ چنانچه شکاری را بخوراند در سه روز شکار کند
و کف او تمام عمر ماند **عل زنگار** سوان مس در کاسه مس کند
و سر که نه در دانه دارد و نوساد سادی سوان نه کور بماند
و در جای مشک کند و در همه زنگار کرد **صید کردن زاع** و در
کلمه رامیده کرده با قدری فاسد باز در خمیابه و نان نخده و
رنه ریزه شیش زاع اندارد در کاه بخور و در اندک زمان بهوش
کرد و چنانچه از بریدن باز ماند **صید کردن کلنگ** شبانه
قدری که خوابه کرم کنجای نوزک که در رسات بر می آید
با کندم کجا کرده در ماندی نگانه از دانه زانی که تمام که مهابا

کندم

کندم با او شود چون موسم کلنگ شود در کاه انبار را در خانه
از آن کندم فکند عین که بخورد مست شود چنانچه قوت بریدن
مانند بدست بکیر **صید کردن یک** شبانه بول خورده در آن
سلول سازد و در صوفی که عری مایمان باشد در آب سینه
مایمان کرد و آینه و چون خوانند که ای بدم بکیر بازندان
و انرا در زیر کاه و بالیده در آینه بکیر مای که بخورد بهوش کرد
و سر را بر آب بدست بکیر **صید کردن** از هر یک سر حشر عاده
بکیر است طلح سازد یا سر شخ و یا بر راس یا بر سر مرغی که از آن
بخورد بر زمین افتد و از طران باز ماند بدست توان گفت
و اگر خوانند که بهوش آید بر سر طره در زمین می بریزد بهوش آید
عرق زردک سار عرقی باه است رنگ زرد که در اندک زردک
ار استخوان با یک کرده و ریزه نموده یک سین قد سیاه نم
کل دانه دوسه در جینی نیم سیر کاسی نیم سیر زردک نیم
یکونند و همه دارد و بخورد و با قندنی آب در خم و در
دفع کند پس از آن بر آفرده صاف کرده در شیشه گماند
هر چند که شکر بود شربت نیم به **عرق الشا** که روح را

دلاغری را دفع کند و اشک کرمی افزون و این علاج کرمی را که
 دانه با بر روی بود از کثرت جلاع لاغر شده باشد معده بود و مو
 جبهه را بپاشد و اگر عظم خورد و فرزند نرینه زاید و این
 دوا را بر طبق صاف شود و خوبی اندام پیدا آید و روی روشن شود
 و عقل افزاید و این علاج را از میان شمارند و نمندی او را
 مهابلیان گویند **سخنه کوهل** دفع امراض کرمی
 صحت معجون است کوهل ده دلم مغزین و اندر سحریم جوی
 و دانه کافور یک شکر کا و چهارم انار کوهل را کوفته در
 یک لیوان شیر نرینه تا آنکه حل شود بعد از آن با رجه نرینه شیر دیگر
 باقی مانده و مغزین دانه انداخته خوش بکند و قند بقوام آید
 جابری و افون ساسیده داخل کند و کفر نرینه و افون اگر
 مضر باشد باید و اگر نه بدی باشد در شش حل کرده مخلوط
 کند برای امراض نادی و بلغمی و شکمی و در دای صوفی نام
 دارد و خوراک از یک پاشنه تا دو پاشنه **سخنه معجون نرگندی**
 باه را زیاد کند و نمی بفراید و قوت حافظه بدو بسیار را
 دو سار و دروشنی چشم زیاد کند و بلغمی اخلاط فاسد را دفع

۱۸۹۶
 ۱۲۴۳
 و بهی و کلفت او در نماید و ششها زیاد کند و قوت بدن بخشد و در
 بدن و چهره بیدار و کرم شکم دفع کند و قروح و جراحت را دفع سازد
 و خیم و خوف بر دانه و در بدن دفع سازد و اگر کرم در
 کرم و منافع بسیار دارد **صفان** نرگندی سندی بیکه املی
 خسته و در کوه شش و از هر یک نیم انار اسکند ناکوری صوفی
 بداری کند کرم کوه کوه و بیکه ناکوره خسته از هر یک یک و انار
 شکر یک نیم با و نیم را حبوب کرده در خم کند و شست جدا و
 است با شش و یک نیم و از اول مالیده کرم را در کوه حل است
 کرم و بالای بارجه یک سحر و باز در کوه حل است کوفته خشک نماید
 بعد در دوا داخل نماید و سر در دوا نشود و بدست بالنده و
 کرده آب بکشد و در قند و بار و عن کا و نیم انار را با قند
 که شسته باشد نرم بر آب برود و روغن باند باز کرده و شسته کا و
 سنج انار کوه کند و کلا و غسل هر یک نیم انار مصری یک انار
 نرسته قوام کند و روغن و کوه یا نیم و بعد خشک و باشد و حل
 سازد و بعد از خشک با حیل معجون و نیم مغزین و نیم خورشته
 سرون کرده و ملسه از هر یک دو دانه یک صلا کوه کرده و نیم

و بار خجل سفیدی ریش و اطفال ناگهانی از هر یک و دوام زخم آن
طایفه است به مضطکی روی و طفل بسیار خورگه از جینی قادیانه
الای باری وانه الای کراتی صندل سفید خود غرق از هر یک
بعد از آن کوفه و خنجر با منور و در ظرف صنی نگار ارد شیر از ایم
تا دو دام **سجده** بجهت دفع زخم تر و سنان و ناسور و
و دمل و دیسه و تمام اقسام زخم و در و طیش و حرکات سار و
صدف سرشته مقدار و انار صدف نه کور را مشوید که هیچ اثر
کل لای نمائند و از طریق خنجر سوزاند آنچه که بجهت سوزانند
از مالش و ده از آن سار که دو و بیش نیز باید و خنجر سفید کرد
و بعد از آن در آب حل نماید چنانچه تمام آب بود و سه ممانند
از باره ممانند بر در او و کلی بجای خنجر نگار ارد و آب صاف
بالا باشد و جوهر فرو نشاند و همان او نه شک نماید و نگار ارد
بعد از آنکه خروج را مطلوب باشد سحر نموده و قدری روغن
گندمت از آن گشت میان با نش خوب دیر که گری گندمت و
آن گشت در دست کند چنانچه چهار پنج مرتبه از کار در گندمت
فرام آورد و مالش و بعد از آن بر باره بار که مقدار زخم

سالاید و زخم نهند زهر آب از زخم بر آید و در فی الفور وضع نماید
بدست و مستطوری و زوی و شب چهار پنج بار این عمل نماید **معاون**
جاری بقراط کوفه دیرم از کسی که این محجون نگار ارد
محتاج طبع کرد و شش رئیس فرموده بر که این محجون نگار ارد
نات طول و نور زهر افراید و کوفه صاف سار و مقوی و باغ
باشد و مقوی قوی و از روح است و منبرل جمع مرض است و حافظ
صحت و موی دیر سفید کرد و باغ است تجسس عمل لغنی و سودا و
و از اعظم معاصین غلظت النفس است **صفه** آن و از جینی ساج
مندی و طفل حر و نوا ملکه کاملی از هر یک که هر طفل جازم خل
منش درم بلبله زدن سوز درم بلبله سی درم ابله شصت درم
ناخواه صد و سیم درم زهره و سیست درم و خاه و شندرم
شوشن با صد درم درده درم سیاه اند در سر که تر کند و مجموع
کوفه خنجر و نفس خورام آورده سصد شصت بند و هر روز
یکی بخورد و از ترشی و لیسات بر سر کند مفع الفلوت و حافظ
قوت و بند و قوت با صره و با صره زیاری و ده و باه و بی افرا
و در دهن بر و فاجعه استفاوت ربیع و تبهای بار در

دفع کند و در پانوی سازد و روی سرخ گرداند و هر که بخورد از
 کجاست بکشد و بوی دکان خوش کند و دفع ناله و زنگام
 را باز دارد و نشان را قوت بخشد و ذات الحشا و درد
 سر و من را دفع کند و با دمای مخالف را دفع سازد و قوت
 و جگر و دل سمع دهد و داء الثعلب و در شفقت و صداع و لقوه
 و صرع و بطنی و سوداوی را سودمند و قوت تن و دماغ افزاید
 و وجع مفصل و خدر و غشه و بهق و نزول و سبیل و استخار
 معده و جگر و دماغ و رحم را برده و جنین را بند و سینه و شش را
 دهد و ضیق النفس و نفث الدم و برص را با دفع و صفای چهره
 و علت های دماغ را بکلی زایل کند و مفرج دل باشد و غم بزداید
منجی دگر کرده و دگر و سنگ نشانه و عینهای سرد و فواید
 لسان و زبان و داء الثعلب و سرطان است و بر کتب و آمدن
 عرق و سحر روده و عرق النساء و علت های اعصابی و شج
 و بواسیر را معالجه نماید و از کینه و قضیت را قوی سازد
 نفیس و حب القرع و دوسوس و جنون و طاعون و البول و
 نقطه البول و خنار برآید و امت این ترکیب همه دفع شود

در نام

